

Den Europæiske Unions Tidende

L 57

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

2. marts 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse 2011/133/FUSP af 21. februar 2011 om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer 2

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 201/2011 af 1. marts 2011 om en model for erklæring af overensstemmelse med en godkendt jernbanekøretøjstype ⁽¹⁾ 8

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 202/2011 af 1. marts 2011 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 for så vidt angår definitionen af fiskevarer og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 for så vidt angår skemaer for forhåndsmeddelelser, benchmarks for havneinspektioner og anerkendte fangstdokumentationsordninger, der er vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer 10

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 203/2011 af 1. marts 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 19

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

DIREKTIVER

- ★ **Kommissionens direktiv 2011/18/EU af 1. marts 2011 om ændring af bilag II, V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet ⁽¹⁾** 21

AFGØRELSE

2011/134/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 24. marts 2010 om Italiens statsstøtte C 4/03 (ex NN 102/02) til WAM SpA (meddelt under nummer K(2010) 1711 cor.) ⁽¹⁾** 29

2011/135/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 1. marts 2011 om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2009/251/EF om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet (meddelt under nummer K(2011) 1174) ⁽¹⁾**..... 43

HENSTILLINGER

2011/136/EU:

- ★ **Kommissionens henstilling af 1. marts 2011 om retningslinjer for gennemførelsen af databeskyttelsesbestemmelserne i forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet CPSC (Consumer Protection Cooperation System)** 44

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Regulativ nr. 100 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af køretøjer for så vidt angår specifikke krav til det elektriske fremdriftssystem** 54

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE 2011/133/FUSP

af 21. februar 2011

om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 5 og 6,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»HR«), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Betingelserne for tredjelandes deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer bør fastlægges i en rammeaftale om sådan mulig fremtidig deltagelse og ikke ved fastlæggelse af betingelserne for hver enkelt operation.
- (2) Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse den 26. april 2010 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger har HR forhandlet en aftale mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer (»aftalen«).
- (3) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske

Unions krisestyringsoperationer (i det følgende benævnt »aftalen«) godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Unionen.

Artikel 3

Aftalen anvendes midlertidigt fra datoen for undertegnelsen indtil afslutningen af procedurerne for dens indgåelse ⁽¹⁾.

Artikel 4

Formanden for Rådet foretager på Unionens vegne den underretning, der er omhandlet i aftalens artikel 16, stk. 1.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2011.

På Rådets vegne

C. ASHTON

Formand

⁽¹⁾ Datoen for aftalens undertegnelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

OVERSÆTTELSE

AFTALEN

mellem Den Europæiske Union og Montenegro om rammerne for Montenegros deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer

DEN EUROPÆISKE UNION,

på den ene side, og

MONTENEGRO,

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

ER —

ud fra følgende betragtninger:

Den Europæiske Union (EU) kan beslutte at iværksætte krisestyringsaktioner.

EU træffer afgørelse om, hvorvidt tredjelande skal opfordres til at deltage i EU-krisestyringsoperationer.

Betingelserne for Montenegros deltagelse i EU-krisestyringsoperationer bør fastlægges i en rammeaftale om sådan mulig fremtidig deltagelse og ikke ved fastlæggelse af betingelserne for hver enkelt operation.

En sådan aftale berører ikke EU's selvstændige beslutningstagning og anfægter ikke Montenegros mulighed for at træffe afgørelse fra sag til sag om deltagelse i EU-krisestyringsoperationer.

En sådan aftale bør kun vedrøre fremtidige EU-krisestyringsoperationer og bør ikke berøre eksisterende aftaler om Montenegros deltagelse i EU-krisestyringsoperationer, der allerede er indledt —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Afgørelser i tilknytning til deltagelsen

1. Når Den Europæiske Union (EU) har truffet afgørelse om at opfordre Montenegro til at deltage i en EU-krisestyringsoperation, forelægger Montenegro, så snart Montenegro har besluttet at deltage, oplysninger om det bidrag, det foreslår at yde EU.

2. EU's vurdering af Montenegros bidrag foretages i samråd med Montenegro.

3. EU giver Montenegro en foreløbig angivelse af sidstnævntes forventede bidrag til de fælles udgifter til operationen så snart som muligt med henblik på at bistå Montenegro med udformningen af dets tilbud.

4. EU meddeler skriftligt Montenegro resultatet af denne vurdering med henblik på at sikre Montenegros deltagelse i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 2

Rammer

1. Montenegro tilslutter sig Rådets afgørelse, hvorved Rådet for Den Europæiske Union beslutter, at EU skal gennemføre en krisestyringsoperation, og enhver anden afgørelse, hvorved Rådet for Den Europæiske Union beslutter at forlænge EU-krisestyringsoperationen, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og eventuelle nødvendige gennemførelsesarrangementer.

2. Montenegros bidrag til en EU-krisestyringsoperation berører ikke EU's selvstændige beslutningstagning.

Artikel 3

Status for personel og styrker

1. Status for det personel, som Montenegro udsender til en civil EU-krisestyringsoperation, og/eller for de styrker, som Montenegro bidrager med til en militær EU-krisestyringsoperation, er underlagt den aftale om status for missionen/styrkerne, der måtte være indgået mellem EU og den eller de stater, hvor operationen gennemføres.

2. Status for det personel, der er udstationeret ved hovedkvarterer eller enheder uden for den eller de stater, hvor EU-krisestyringsoperationen gennemføres, er underlagt arrangementer aftalt mellem de pågældende hovedkvarterer og enheder og Montenegro.

3. Med forbehold af den i stk. 1 omhandlede aftale om status for missionen/styrken har Montenegro jurisdiktion over montenegrinsk personel, der deltager i EU-krisestyringsoperationen.

4. Montenegro har ansvaret for at behandle eventuelle klager fra eller vedrørende et medlem af dets personel i forbindelse med deltagelsen i en EU-krisestyringsoperation. Montenegro har ansvaret for eventuelt at retsforfølge et medlem af sit personel eller at pålægge vedkommende en disciplinær sanktion efter sine egne love og forskrifter. En model for en sådan erklæring findes i bilaget til denne aftale.

5. Parterne er enige om at frafalde alle erstatningskrav, bortset fra kontraktmæssige krav, mod hinanden for skade på, tab eller ødelæggelse af aktiver, der ejes/betjenes af en af parterne, eller personskade eller død blandt en af parternes personel, der er opstået under udøvelsen af deres officielle pligter i forbindelse med aktiviteter i henhold til denne aftale, når bortses fra grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse.

6. Montenegro forpligter sig til at fremsætte en erklæring om frafald af krav mod enhver stat, der deltager i en EU-krisestyringsoperation, som Montenegro deltager i, og til at fremsætte denne ved undertegnelsen af denne aftale.

7. EU forpligter sig til at sikre, at dets medlemsstater ved undertegnelsen af denne aftale fremsætter en erklæring om frafald af krav i forbindelse med Montenegros senere deltagelse i en EU-krisestyringsoperation.

Artikel 4

Klassificerede informationer

Aftalen mellem Montenegros regering og EU om sikkerhed i forbindelse med klassificerede informationer, der blev indgået den 13. september 2010 i Bruxelles, finder anvendelse i forbindelse med EU-krisestyringsoperationer.

AFDELING II

BESTEMMELSER OM DELTAGELSE I CIVILE KRISESTYRINGSOPERATIONER

Artikel 5

Personel, der er udsendt til en civil EU-krisestyringsoperation

1. Montenegro sikrer, at det personel, det har udsendt til den civile EU-krisestyringsoperation, løser sine opgaver i overensstemmelse med

a) Rådets afgørelse og efterfølgende ændringer som omhandlet i artikel 2, stk. 1

b) operationsplanen

c) gennemførelsesbestemmelserne.

2. Montenegro underretter i god tid missionschefen for den civile EU-krisestyringsoperation (i det følgende benævnt »missionschefen») og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (i det følgende benævnt »HR») om eventuelle ændringer i dets bidrag til den civile EU-krisestyringsoperation.

3. Personel, der udsendes til den civile EU-krisestyringsoperation, underkastes en lægeundersøgelse og et vaccinationsprogram og skal af en kompetent myndighed i Montenegro erklæres for egnet til tjeneste ud fra et lægeligt synspunkt. Det personel, der udsendes til den civile EU-krisestyringsoperation, fremlægger en kopi af en sådan erklæring.

Artikel 6

Kommandostruktur

1. Det personel, der er udsendt af Montenegro, løser sine opgaver og handler udelukkende i den civile EU-krisestyringsoperations interesse.

2. Alt personel forbliver fuldt ud underlagt vedkommende nationale myndigheders kommando.

3. De nationale myndigheder overdrager den operative kontrol til EU.

4. Missionschefen påtager sig ansvaret for og har kommando over og kontrol med den civile EU-krisestyringsoperation i indsatsområdet.

5. Missionschefen leder den civile EU-krisestyringsoperation og varetager den daglige styring.

6. Montenegro har samme rettigheder og pligter i forbindelse med den daglige styring af operationen som de deltagende EU-medlemsstater i overensstemmelse med de retlige instrumenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

7. Missionschefen har ansvaret for den disciplinære kontrol med personellet fra den civile EU-krisestyringsoperation. I det omfang det er nødvendigt, pålægger vedkommende nationale myndigheder disciplinære sanktioner.

8. Montenegro udpeger et nationalt kontaktpunkt (»NPC«) til at repræsentere sit nationale kontingent i operationen. NPC refererer til missionschefen for så vidt angår nationale spørgsmål og er ansvarligt for den daglige disciplin i kontingentet.

9. EU's beslutning om at afslutte operationen træffes efter høring af Montenegro, hvis det stadig bidrager til den civile EU-krisestyringsoperation på datoen for operationens afslutning.

Artikel 7

Finansielle aspekter

1. Montenegro afholder alle udgifter i forbindelse med sin deltagelse i operationen, bortset fra de løbende udgifter, som fastlagt i driftsbudgettet for operationen, jf. dog artikel 8.

2. Montenegro udbetaler erstatning på de betingelser, der er fastsat i den i artikel 3, stk. 1, omhandlede gældende aftale om status for missionen, når det kendes ansvarligt for at have påført fysiske eller juridiske personer fra den eller de stater, hvor operationen gennemføres, død, personskade, tab eller anden skade.

Artikel 8

Bidrag til driftsbudgettet

1. Montenegro bidrager til finansieringen af en civil EU-krisestyringsoperation.

2. Montenegros finansielle bidrag til driftsbudgettet beregnes på grundlag af den af følgende formler, som giver det mindste beløb:

a) den andel af referencegrundlaget, hvormed Montenegros BNI står i forhold til den samlede BNI for alle de stater, der bidrager til operationens driftsbudget, eller

b) den andel af referencegrundlaget for driftsbudgettet, hvormed andelen af Montenegros personel, der deltager i operationen, står i forhold til det samlede personel fra alle de stater, der deltager i operationen.

3. Uanset stk. 1 og 2 bidrager Montenegro ikke til finansieringen af dagpenge til personel fra EU-medlemsstaterne.

4. Uanset stk. 1 fritager EU principielt Montenegro for betaling af finansielle bidrag til en bestemt civil EU-krisestyringsoperation, såfremt:

a) EU beslutter, at Montenegro yder et væsentligt bidrag, som er af afgørende betydning for den pågældende operation, eller

b) BNI pr. indbygger i Montenegro ikke overstiger BNI i en af EU-medlemsstaterne.

5. Et arrangement om betalingen af Montenegros bidrag til driftsbudgettet i forbindelse med en civil EU-krisestyringsoperation indgås mellem missionschefen og de relevante administrative myndigheder i Montenegro. Dette arrangement skal bl.a. omfatte bestemmelser om følgende forhold:

a) beløbets størrelse

b) arrangementerne i forbindelse med indbetaling af det finansielle bidrag

c) revisionsproceduren.

AFDELING III

BESTEMMELSER OM DELTAGELSE I MILITÆRE KRISTYRINGSOPERATIONER

Artikel 9

Deltagelse i en militær EU-krisestyringsoperationer

1. Montenegro sikrer, at dets styrker og personel, der deltager i den militære EU-krisestyringsoperation, varetager deres opgaver i overensstemmelse med

a) Rådets afgørelse og efterfølgende ændringer som omhandlet i artikel 2, stk. 1

b) operationsplanen

c) gennemførelsesbestemmelserne.

2. Det personel, der er udsendt af Montenegro, løser sine opgaver og handler udelukkende i den militære EU-krisestyringsoperations interesse.

3. Montenegro underretter i god tid EU's øverstbefalende for operationen om eventuelle ændringer af dets deltagelse i operationen.

Artikel 10

Kommandostruktur

1. Alle styrker og alt personel, der deltager i den militære EU-krisestyringsoperation, forbliver fuldt ud underlagt vedkommende nationale myndigheds kommando.

2. De nationale myndigheder overdrager den operative og taktiske kommando over og/eller kontrol med deres styrker og personel til den øverstbefalende for EU-operationen, som kan uddelegere sin myndighed.

3. Montenegro har samme rettigheder og pligter i forbindelse med den daglige styring af operationen som de deltagende EU-medlemsstater.

4. Den øverstbefalende for EU-operationen kan til enhver tid efter høring af Montenegro kræve, at Montenegros bidrag trækkes tilbage.

5. Montenegro udpeger en højtstående militær repræsentant (SMR) til at repræsentere sit nationale kontingent i den militære EU-krisestyringsoperation. SMR rådfører sig med den øverstbefalende for EU-styrken om alle forhold i forbindelse med operationen og er ansvarlig for den daglige disciplin i Montenegros kontingent.

Artikel 11

Finansielle aspekter

1. Med forbehold af artikel 12 afholder Montenegro alle udgifter i forbindelse med sin deltagelse i operationen, medmindre udgifterne afholdes i fællesskab, som fastlagt i de retlige instrumenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, samt i Rådets afgørelse 2008/975/FUSP af 18. december 2008 om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet (Athena) ⁽¹⁾.

2. Montenegro udbetaler erstatning på de betingelser, der er fastsat i den i artikel 3, stk. 1, omhandlede gældende aftale om status for styrkerne, når den kendes ansvarlig for at have påført fysiske eller juridiske personer fra den eller de stater, hvor operationen gennemføres, død, personskade, tab eller anden skade.

Artikel 12

Bidrag til de fælles udgifter

1. Montenegro bidrager til finansieringen af de fælles udgifter til en militær EU-krisestyringsoperation.

2. Montenegros finansielle bidrag til de fælles udgifter beregnes på grundlag af den af følgende formler, som giver det mindste beløb:

a) den andel af referencegrundlaget, hvormed Montenegros BNI står i forhold til den samlede BNI for alle de stater, der bidrager til operationens fælles udgifter, eller

b) den andel af de fælles udgifter, hvormed andelen af Montenegros personel, der deltager i operationen, står i forhold til det samlede personel fra alle de stater, der deltager i operationen.

Når formelen i første afsnit, litra b), anvendes, og når Montenegro kun bidrager med personel til det operative hovedkvarter eller styrkehovedkvarteret, benyttes den andel, som Montenegros personel udgør i forhold til det samlede personel i de respektive hovedkvarterer. I andre tilfælde er andelen den, som alt det personel, Montenegro har bidraget med, udgør i forhold til operationens samlede personel.

3. Uanset stk. 1 fritager EU dog principielt Montenegro for betaling af finansielle bidrag til de fælles udgifter til en bestemt militær EU-krisestyringsoperation, såfremt:

a) EU beslutter, at Montenegro yder et væsentligt bidrag til aktiver og/eller kapaciteter, som er af afgørende betydning for operationen, eller

b) BNI pr. indbygger i Montenegro ikke overstiger BNI i en af EU-medlemsstaterne.

Der indgås et arrangement mellem den administrator, der er omhandlet i afgørelse 2008/975/FUSP, og de kompetente administrative myndigheder i Montenegro. Dette arrangement skal bl.a. omfatte bestemmelser om følgende forhold:

a) beløbets størrelse

b) arrangementerne i forbindelse med indbetaling af det finansielle bidrag

c) revisionsproceduren.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 96.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Arrangementer til gennemførelse af aftalen

Med forbehold af artikel 8, stk. 5, og artikel 12, stk. 4, indgås de tekniske og administrative arrangementer, der er nødvendige for at gennemføre denne aftale, mellem HR og de relevante myndigheder i Montenegro.

Artikel 14

Manglende overholdelse

Hvis en af parterne ikke overholder sine forpligtelser i henhold til denne aftale, har den anden part ret til skriftligt at opsiges aftalen med en måneds varsel.

Artikel 15

Bilæggelse af tvister

Twister om fortolkning eller anvendelse af denne aftale løses med diplomatiske midler.

Artikel 16

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned, efter at parterne har underrettet hinanden om, at de har afsluttet de interne retlige procedurer, der er nødvendige for dens ikrafttræden.

2. Denne aftale anvendes midlertidigt fra datoen for undertegnelsen.

3. Denne aftale tages regelmæssigt op til revision.

4. Denne aftale kan ændres på grundlag af en fælles skriftlig aftale mellem parterne.

5. Denne aftale kan opsiges af en af parterne ved skriftlig meddelelse til den anden part. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter, at den anden part har modtaget opsigelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den toogtyvende februar to tusind og elleve i to eksemplarer på engelsk.

For Den Europæiske Union

For Montenegro

TEKST TIL ERKLÆRINGER**TEKST FOR SÅ VIDT ANGÅR EU-MEDLEMSSTATERNE:**

»Når EU-medlemsstater anvender en EU-rådsafgørelse om en EU-krisestyringsoperation, som Montenegro deltager i, vil de, for så vidt deres nationale retssystem tillader det, bestræbe sig på i videst muligt omfang at frafalde eventuelle erstatningskrav mod Montenegro for personskade eller død blandt deres personel eller for tingsskade eller tab af materiel, der tilhører dem eller benyttes af EU-krisestyringsoperationen, hvis sådan personskade, død, anden skade eller tab

- er forvoldt af personel fra Montenegro under udførelsen af dets opgaver i forbindelse med en EU-krisestyringsoperation, bortset fra grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, eller
- er opstået under benyttelsen af materiel, der tilhører Montenegro, såfremt dette materiel er benyttet i forbindelse med operationen, når bortses fra grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse blandt personel fra EU-krisestyringsoperationen fra Montenegro under benyttelsen af dette materiel.«

TEKST FOR SÅ VIDT ANGÅR MONTENEGRO:

»Når Montenegro anvender en EU-rådsafgørelse om en EU-krisestyringsoperation, vil det, for så vidt dets nationale retssystem tillader det, bestræbe sig på i videst muligt omfang at frafalde eventuelle erstatningskrav mod enhver anden stat, der deltager i EU-krisestyringsoperationen, for personskade eller død blandt dets personel eller for anden skade eller tab af materiel, der tilhører det eller benyttes af EU-krisestyringsoperationen, hvis sådan personskade, død, anden skade eller tab

- er forvoldt af personel under udførelsen af dets opgaver i forbindelse med en EU-krisestyringsoperation, bortset fra grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, eller
 - er opstået under benyttelsen af materiel, der tilhører stater, som deltager i EU-krisestyringsoperationen, såfremt dette materiel er benyttet i forbindelse med operationen, når bortses fra grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse blandt personel fra EU-krisestyringsoperationen under benyttelsen af dette materiel.«
-

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 201/2011

af 1. marts 2011

om en model for erklæring af overensstemmelse med en godkendt jernbanekøretøjstype

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen bør vedtage en model for erklæring af overensstemmelse med en godkendt køretøjstype, som foreskrevet i direktivet.
- (2) Det Europæiske Jernbaneagentur udsendte den 30. juni 2010 sin henstilling om modellen for erklæring af overensstemmelse med en godkendt køretøjstype.
- (3) Bilagene til typeoverensstemmelseserklæringen bør dokumentere, at de relevante verifikationsprocedurer er gennemført i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og anmeldte nationale forskrifter, og indeholde henvisninger til de relevante direktiver, tekniske

specifikationer for interoperabilitet, nationale forskrifter og andre bestemmelser. Typegodkendelsen, der identificeres ved sit europæiske identifikationsnummer, bør indeholde oplysninger om alle de lovbestemmelser, som danner grundlag for udstedelsen af typegodkendelsen i en medlemsstat.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 29, stk. 1, i direktiv 2008/57/EF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Modellen for typeoverensstemmelseserklæring, jf. artikel 26, stk. 4, i direktiv 2008/57/EF, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 2. juni 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, undtagen i Cypern og Malta, så længe der ikke findes noget jernbanenet på deres område.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1

BILAG

MODEL FOR ERKLÆRING OM OVERENSSTEMMELSE MED EN GODKENDT KØRETØJSTYPE

Vi,

ansøger ⁽¹⁾

[firmanavn]

[fuldstændig adresse]

repræsentant:

[firmanavn]

[fuldstændig adresse]

for ansøgeren

[firmanavn]

[fuldstændig adresse]

erklærer på eget ansvar, at køretøjet [europæisk køretøjsnummer] ⁽²⁾, som denne erklæring er udstedt for,

— er i overensstemmelse med køretøjstypen [identifikation af køretøjstypen i ERATV], der er godkendt i følgende medlemsstater:

[medlemsstat 1], jf. godkendelse nr. [EIN for typegodkendelsen i medlemsstat 1]

[medlemsstat 2], jf. godkendelse nr. [EIN for typegodkendelsen i medlemsstat 2]

... (alle medlemsstater, hvor køretøjstypen er godkendt, anføres)

— opfylder de relevante bestemmelser i EU's lovgivning, de relevante tekniske specifikationer for interoperabilitet og gældende nationale forskrifter som anført i bilagene til denne erklæring

— har gennemgået alle de verifikationsprocedurer, der er nødvendige for udstedelse af denne erklæring.

Bilagsoversigt ⁽³⁾

[bilagstitler]

Underskrevet for [ansøgerens navn]

Udfærdiget i [sted], den [DD/MM/ÅÅÅÅ]

[navn, stilling] [underskrift]

Felt forbeholdt den nationale sikkerhedsmyndighed:

EVN-nummer, som køretøjet har fået tildelt: [EVN-nummer]

⁽¹⁾ Ansøgeren kan være ordregiveren eller fabrikanten eller ordregiverens eller fabrikantens repræsentant i EU.

⁽²⁾ Hvis køretøjet endnu ikke har fået tildelt et europæisk køretøjsnummer (EVN-nummer), når denne erklæring udstedes, skal køretøjet identificeres ved hjælp af et andet identifikationssystem efter aftale mellem ansøgeren og den kompetente nationale sikkerhedsmyndighed. I så fald udfylder den nationale sikkerhedsmyndighed EVN-nummerfeltet, når køretøjet har fået tildelt et EVN-nummer.

⁽³⁾ Bilagene skal omfatte kopier af dokumentationen for gennemførelse af de relevante verifikationsprocedurer i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning (EF-verifikationerklæringer) og nationale forskrifter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 202/2011

af 1. marts 2011

om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 for så vidt angår definitionen af fiskevarer og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 for så vidt angår skemaer for forhåndsmeddelelser, benchmarks for havneinspektioner og anerkendte fangstdokumentationsordninger, der er vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, artikel 12, stk. 5, artikel 13, stk. 1, og artikel 52, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1005/2008 gælder for de i forordningens artikel 2 definerede fiskevarer. Bilag I til nævnte forordning indeholder en liste over varer, der er udelukket fra definitionen af fiskevarer. Listen over udelukkede varer kan revideres hvert år og bør nu ændres på grundlag af de nye oplysninger, der er indsamlet inden for rammerne af det administrative samarbejde med tredjelande, som er fastsat i artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1005/2008.

(2) Varer, der er udelukket fra definitionen af fiskevarer, er også anført i bilag XIII til Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009⁽²⁾ om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1005/2008. For at undgå unødvendige gentagelser bør udelukkede varer kun anføres i bilag I til forordning (EF) nr. 1005/2008, og bilag XIII til forordning (EF) nr. 1010/2009 bør derfor fjernes.

(3) I afsnit I i forordning (EF) nr. 1010/2009 er der fastsat bestemmelser om de inspektioner af tredjelandsfiskerfartøjer, som udføres i medlemsstaternes havne. Det er nødvendigt at tilpasse disse bestemmelser til den aftale om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, der er indgået inden for rammerne af De Forenede

Nationer Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO). En sådan tilpasning indebærer, at særlige oplysninger skal indsættes i det skema, der skal anvendes for forhåndsmeddelelser af havneanløb, og at der skal tilføjes særlige kriterier for benchmarks for havneinspektioner.

(4) Bilag V til forordning (EF) nr. 1010/2009 indeholder en liste over de fangstdokumentationsordninger, som er vedtaget af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som er anerkendt for at have opfyldt kravene i forordning (EF) nr. 1005/2008. I nævnte bilag bør der henvises til det ICCAT-fangstdokumentationsprogram for blåfinnet tun, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010⁽³⁾.

(5) Forordning (EF) nr. 1005/2008 og (EF) nr. 1010/2009 bør derfor ændres.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 1005/2008

Bilag I til forordning (EF) nr. 1005/2008 affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EF) nr. 1010/2009

I forordning (EF) nr. 1010/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, indsættes følgende som litra u):

»u) fiskerfartøjet er blevet nægtet adgang til eller brug af havn i overensstemmelse med aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, og som er indgået inden for rammerne af De Forenede Nationer Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO)«.

2) Bilag IIA og IIB affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 280 af 27.10.2009, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1.

3) I bilag V, del I, affattes andet led således:

4) Bilag XIII udgår.

»— ICCAT's fangstdokumentationsprogram for blåfinnet tun, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 (*)

(*) EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1.«

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

»BILAG I

Liste over varer, som er udelukket fra definitionen af »fiskevarer« i artikel 2, nr. 8)

ex kapitel 3 ex 1604 ex 1605	Akvakulturprodukter, der stammer fra fiskeyngel eller larver
ex kapitel 3 ex 1604	Lever, rogn og mælke, tunge, kinder, hoveder og vinger
0301 10 ⁽¹⁾	Akvariefisk, levende
ex 0301 91	Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> og <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), levende, fanget i ferskvand
ex 0301 92 00	Ål (<i>Anguilla</i> -arter), levende, fanget i ferskvand
0301 93 00	Karpe, levende
ex 0301 99 11	Stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), levende, fanget i ferskvand
0301 99 19	Andre ferskvandsfisk, levende
ex 0302 11	Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> og <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0302 12 00	Stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0302 19 00	Andre laksefisk (Salmonidae), fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0302 66 00	Ål (<i>Anguilla</i> -arter), fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
0302 69 11	Karpe, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0302 69 15	Tilapia (<i>Oreochromis</i> -arter), fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0302 69 18	Andre ferskvandsfisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
ex 0303 11 00	Sockeyelaks (<i>Oncorhynchus nerka</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0303 19 00	Andre stillehavslaks (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0303 21	Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> og <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0303 22 00	Atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand

ex 0303 29 00	Andre laksefisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
ex 0303 76 00	Ål (<i>Anguilla</i> -arter), frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304, fanget i ferskvand
0303 79 11	Karpe, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0303 79 19	Andre ferskvandsfisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0304 19 01	Filet af nilaborre (<i>Lates niloticus</i>), fersk eller kølet
0304 19 03	Filet af pangasius (<i>Pangasius</i> -arter), fersk eller kølet
ex 0304 19 13	Filet, fersk eller kølet, af stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), fanget i ferskvand
ex 0304 19 15	Filet, fersk eller kølet, af arten <i>Oncorhynchus mykiss</i> af vægt pr. stk. over 400 g, fanget i ferskvand
ex 0304 19 17	Filet, fersk eller kølet, af ørred af arterne <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (af vægt pr. stk. 400 g eller derunder), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> og <i>Oncorhynchus gilae</i> , fanget i ferskvand
0304 19 18	Filet af andre ferskvandsfisk, fersk eller kølet
0304 19 91	Andet fiskekød af ferskvandsfisk (også hakket), fersk eller kølet
0304 29 01	Filet af nilaborre (<i>Lates niloticus</i>), frosset
0304 29 03	Filet af pangasius (<i>Pangasius</i> -arter), frosset
0304 29 05	Filet af tilapia (<i>Oreochromis</i> -arter), frosset
ex 0304 29 13	Frosset filet af stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), fanget i ferskvand
ex 0304 29 15	Frosset filet af arten <i>Oncorhynchus mykiss</i> af vægt pr. stk. over 400 g, fanget i ferskvand
ex 0304 29 17	Frosset filet af ørred af arterne <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (af vægt pr. stk. 400 g eller derunder), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> og <i>Oncorhynchus gilae</i> , fanget i ferskvand
0304 29 18	Filet af andre ferskvandsfisk, frosset
0304 99 21	Andet fiskekød af ferskvandsfisk (også hakket), frosset
0305 10 00	Mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
ex 0305 30 30	Filet, saltet eller i saltlage, af stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), fanget i ferskvand
ex 0305 30 90	Filet af andre ferskvandsfisk, tørret, saltet eller i saltlage, men ikke røget

ex 0305 41 00	Stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), røget, også filet, fanget i ferskvand
ex 0305 49 45	Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> og <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), røget, også filet, fanget i ferskvand
ex 0305 49 50	Ål (<i>Anguilla</i> -arter), røget, også filet, fanget i ferskvand
ex 0305 49 80	Andre ferskvandsfisk, røget, også filet
ex 0305 59 80	Andre ferskvandsfisk, tørret, også saltet, men ikke røget
ex 0305 69 50	Stillehavslaks (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> og <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>), saltet eller i saltlage, men ikke tørret eller røget, fanget i ferskvand
ex 0305 69 80	Andre ferskvandsfisk, saltet eller i saltlage, men ikke tørret eller røget
0306 19 10	Ferskvandskrebsdyr, frosne
ex 0306 19 90	Mel, pulver og pellets af krebsdyr, frosset, egnet til menneskeføde
ex 0306 21 00	Languster (<i>Palinurus</i> -arter, <i>Panulirus</i> -arter og <i>Jasus</i> -arter), til akvariebrug
ex 0306 22 10	Hummer (<i>Homarus</i> -arter), til akvariebrug, levende
ex 0306 23 10	Rejer af slægten <i>Pandalidae</i> , til akvariebrug, levende
ex 0306 23 31	Rejer af arten <i>Crangon</i> , til akvariebrug, levende
ex 0306 23 90	Andre rejer, til akvariebrug, levende
ex 0306 24	Krabber, til akvariebrug, levende
0306 29 10	Ferskvandskrebsdyr, levende, ferske, kølede, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, tørrede, saltede eller i saltlage
ex 0306 29 30	Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>), til akvariebrug, levende
ex 0306 29 90	Andre skaldyr, til akvariebrug, levende
ex 0306 29 90	Mel, pulver og pellets af skaldyr, ikke frosset, egnet til menneskeføde
0307 10	Østers, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage
0307 21 00	Kammuslinger og andre muslinger af slægten <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> eller <i>Placopecten</i> , levende, ferske eller kølede
0307 29	Kammuslinger og andre muslinger af slægten <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> eller <i>Placopecten</i> , ikke levende, ferske eller kølede
0307 31	Muslinger (<i>Mytilus</i> -arter, <i>Perna</i> -arter), levende, ferske eller kølede
0307 39	Muslinger (<i>Mytilus</i> -arter, <i>Perna</i> -arter), ikke levende, ferske eller kølede

ex 0307 41	Tiarmet blæksprutte af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiolas</i> ; tiarmet blæksprutte af arterne <i>Ommastrephes</i> , <i>Loligo</i> , <i>Nototodarus</i> og <i>Sepioteuthis</i> , til akvariebrug
ex 0307 51	Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus</i> -arter), til akvariebrug
0307 60 00	Snegle, undtagen havsnegle, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage
ex 0307 91 00	Andre hvirvelløse vanddyr end krebsdyr og de bløddyr, der er specificeret eller tariferet under pos. 0307 10 10 til 0307 60 00, bortset fra <i>Illex</i> -arter, tiarmet blæksprutte af arten <i>Sepia pharaonis</i> og havsnegle af arten <i>Strombus</i> , levende (ikke til akvariebrug), ferske eller kølede
0307 99 13	Toppimuslunger og andre arter af slægten Veneridae, frosne
0307 99 15	Gopler (<i>Rhopilema</i> -arter), frosne
ex 0307 99 18	Andre hvirvelløse vanddyr end krebsdyr og de bløddyr, der er specificeret eller tariferet under pos. 0307 10 10 til 0307 60 00 og 0307 99 11 til 0307 99 15, bortset fra tiarmet blæksprutte af arten <i>Sepia pharaonis</i> og havsnegle af arten <i>Strombus</i> ; også mel, pulver og pellets af andre hvirvelløse vanddyr end skaldyr, egnet til menneskeføde, frosset
ex 0307 99 90	Andre hvirvelløse vanddyr end krebsdyr og de bløddyr, der er specificeret eller tariferet under pos. 0307 10 10 til 0307 60 00, bortset fra <i>Illex</i> -arter, tiarmet blæksprutte af arten <i>Sepia pharaonis</i> og havsnegle af arten <i>Strombus</i> ; også mel, pulver og pellets af andre hvirvelløse vanddyr end skaldyr, egnet til menneskeføde, tørret, saltet eller i saltlage
ex 1604 11 00	Laks, fanget i ferskvand , tilberedte eller konserverede, hele eller i stykker, undtagen hakket
ex 1604 19 10	Salmonidae, undtagen laks, fanget i ferskvand , tilberedte eller konserverede, hele eller i stykker, undtagen hakket
ex 1604 20 10	Laks, fanget i ferskvand , tilberedte eller konserverede på anden vis (ikke hele eller i stykker), undtagen hakket
ex 1604 20 30	Salmonidae, undtagen laks, fanget i ferskvand , tilberedte eller konserverede på anden vis (ikke hele eller i stykker), undtagen hakket
ex 1604 19 91	Filet af ferskvandsfisk, rå, kun belagt med dej, mel eller rasp (paneret), også for-friturestegt, frosset
1604 30 90	Kaviarerstatning
ex 1605 40 00	Ferskvandskrebsdyr, tilberedte eller konserverede
1605 90	Andre bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedt eller konserveret

(¹) KN-koder svarende til Kommissionens forordning (EF) nr. 948/2009 (EUT L 287 af 31.10.2009).«

Skema til forhåndsmeddelelse for tredjelandsfiskerfartøjer, jf. artikel 2, stk. 1

Alle relevante felter skal udfyldes, inden forhåndsmeddelelsen afsendes:

Fartøjsidentifikation

1. Fartøjets navn:
2. Fartøjstype (fangst-, transport- eller hjælpefartøj):
3. Flag (registreringsland):
4. Hjemstedshavn (ISO-landekode alfa-2 + navn på havn/trebogstavhavnekode (*)):
5. Registreringsnummer (udvendig identifikation):
6. Internationalt radiokaldesignal:
7. Fartøjets kontaktoplysninger:
8. Registreringscertifikatets id-nummer:
9. Eventuelt IMO/Lloyd's-nummer:
10. VMS (nej, ja (national), ja (RFMO)); hvis ja, type:
11. Fartøjsmål — længde: bredde: dybde:

Datoer

19. Fangstretsedatoer:
20. Dato og forventet tidspunkt for ankomst i havn:

Forventet anløbshavn

12. Navn på havn (ISO-landekode alfa-2 + trebogstavhavnekode (*)):
13. Anløbsformål (landing, omladning eller adgang til tjenesteydelser):
14. Havn og dato for sidste anløbshavn (ISO-landekode alfa-2 + havnens navn/trebogstavhavnekode (*))

Fiskeritilladelse

15. Fiskeritilladelsens nummer og udløbsdato (angiv også fiskeriområde, art og grej):
16. Tilladelse til hjælpefunktioner i forbindelse med fiskeri/omladning af fiskevarer:
17. Udstedende myndighed:
18. Evt. RFFO-identifikationsnummer

Mængden af arter beholdt om bord (eller angivelse af »ingen« ved nulfangst)

21. Fangstfartøjets eller fangstfartøjernes navn(e) og evt. nummer/numre på fartøjets/fartøjernes fangsttattest(er)	22. Omladningsdato (ved omladning andetsteds end i landingshavn)	23. Omladningsområde/havn (FAO/ICES-område, FAO/ICES-afsnit, FAO/ICES-underområde og evt. statistisk ICES-rektangel og fiskeriindsatsområde)	24. Artsnavn (FAO's alfa-3-kode)	25. Fangstområde (FAO/ICES-område, FAO/ICES-afsnit, FAO/ICES-underområde og evt. statistisk ICES-rektangel og fiskeriindsatsområde)	26. Anslået levende vægt i alt om bord (kg) eller i givet fald antal fisk	27. Anslået levende vægt i alt af den mængde fisk, der skal landes/omlades (kg), eller i givet fald antal fisk	28. Fiskens præsentationsform og opbevaringsmåde (bogstavkoder (*))

29. Fartøjsejerens navn og adresse:

30. Fartøjsførerens/repræsentantens navn og nationalitet:

31. Underskrift:

32. Dato:

For fangstfartøjer udfyldes punkt 1-15, 17-20 og 24-28.

For transportfartøjer udfyldes punkt 1-14, 16-18 og 20-28.

For hjælpefartøjer udfyldes punkt 1-14, 16, -18 og 20.

Punkt 29-32 udfyldes for alle fartøjer.

(*) Bogstavkoder for havne, opbevaringsmåde og præsentationsform, se http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

Skema til forhåndsmeddelelse for tredjelandsfiskerfartøjer, jf. artikel 2, stk. 2

Alle relevante felter skal udfyldes, inden forhåndsmeddelelsen afsendes:

Planlagt anløbshavn og supplerende fartøjsoplysninger

1. Navn på havn (ISO-landekode alfa-2 + trebogstavhavnekode (*)):
2. Anløbsformål (landing, omladning eller adgang til tjenesteydelser):
3. Dato og forventet tidspunkt for ankomst i havn:
4. VMS (nej, ja (national), ja (RFMO)); hvis ja, type:
5. Fartøjsmål — længde: bredde: dybde:
6. Registreringscertifikatets id-nummer
7. Evt. RFFO-identifikationsnummer
8. Havn og dato for sidste anløbshavn (ISO-landekode alfa-2 + trebogstavhavnekode):

Mængden af arter beholdt om bord

9. Fangstfartøjets eller fangstfartøjenes navn(e) og evt. nummer/numre på fartøjets/fartøjenes fangsttætte(er)	10. Omladningsdato (ved omladning andetsteds end i landingshavn)	11. Omladningsområde/havn (FAO/ICES-område, FAO/ICES-afsnit, FAO/ICES-underområde og evt. statistisk ICES-rektangel og fiskeriindsatsområde)	12. Artsnavn (FAO's alfa-3-kode)	13. Anslået levende vægt i alt om bord (kg) eller i givet fald antal fisk	14. Anslået levende vægt i alt af den mængde fisk, der skal landes/omlades (kg), eller i givet fald antal fisk	15. Fiskens præsentationsform og opbevaringsmåde (bogstavkoder (*))

16. Fartøjssejerens navn og adresse:

17. Fartøjsførerens/repræsentantens navn og nationalitet:

18. Underskrift:

19. Dato:

For fangstfartøjer udfyldes punkt 1-8, 12, 14 og 15.

For transportfartøjer udfyldes punkt 1-15.

For hjælpefartøjer udfyldes punkt 1-8.

Punkt 16-19 udfyldes for alle fartøjer.

(*) Bogstavkoder for havne, opbevaringsmåde og præsentationsform, se http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 203/2011**af 1. marts 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
0808 20 50	ZZ	95,0
	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/18/EU

af 1. marts 2011

om ændring af bilag II, V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 30, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv i forbindelse med tilpasningen af bilag II-IX, skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 29, stk. 4, i direktiv 2008/57/EF.

(2) Delsystemet Togkontrol og signaler består af fast og mobilt udstyr, der bør betragtes som to særskilte delsystemer. Bilag II til direktiv 2008/57/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(3) Udstyr til måling af strømforbruget er fysisk indbygget i det rullende materiel. Bilag II til direktiv 2008/57/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(4) I henhold til i direktiv 2008/57/EF, artikel 17, stk. 3, skal medlemsstaterne udpege de organer, der skal forestå verifikationsproceduren i tilfælde, hvor de nationale forskrifter finder anvendelse. Bilag V og VI til direktiv 2008/57/EF bør derfor ændres, således at de procedurer, som disse organer skal anvende, bliver anført.

(5) Hvad angår punkt 2 i bilag VI til direktiv 2008/57/EF og anvendelsen af verifikationsredegørelser i mellemfasen (i det følgende: »ISV« (for »intermediate statement of verification«)), bør det bemyndigede organ først udarbejde en EF-attest for ISV, hvorefter ansøgeren bør udfærdige den dertil hørende EF-erklæring om ISV. Bilag V og VI til direktiv 2008/57/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 29, stk. 1, i direktiv 2008/57/EF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II, V og VI til direktiv 2008/57/EF affattes som anført i hhv. bilag I, II og III til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2011. De sender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

2. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national lovgivning gælder ikke for Republiken Cypern og Republiken Malta, så længe der ikke er etableret noget jernbanenet på deres område.

⁽¹⁾ EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

»BILAG II

DELSYSTEMER

1. Liste over delsystemer

Med henblik på dette direktiv opdeles jernbanesystemet i delsystemer, der svarer til:

a) strukturelt definerede områder:

- infrastruktur
- energi
- fast togkontrol- og signaludstyr
- mobilt togkontrol- og signaludstyr
- rullende materiel

b) funktionelt definerede områder:

- drift og trafikstyring
- vedligeholdelse
- trafiktelematik for person- og godstrafikken.

2. Beskrivelse af delsystemerne

For hvert delsystem eller hver del af et delsystem stiller agenturet forslag om en liste over interoperabilitetsrelevante komponenter og aspekter, når det udarbejder udkastet til den dertil hørende TSI. Delsystemerne omfatter følgende elementer, som dog ikke foregriber valget af interoperabilitetsrelevante komponenter eller aspekter eller af den rækkefølge, hvori de skal gøres til genstand for TSI'er:

2.1. Infrastruktur

Spor, sporskifter, bygværker (broer, tunneler m.v.), infrastruktur på banegårde (perroner, adgangsgivende anlæg, under hensyntagen til bevægelseshæmmedes behov m.v.), sikkerheds- og beskyttelsesudstyr.

2.2. Energi

Elektrificeringssystem, herunder luftledningsmateriel og infrastrukturbaseret udstyr til måling af strømforbruget.

2.3. Fast togkontrol- og signaludstyr

Alt nødvendigt fast sikkerheds-, styrings- og kontroludstyr for tilladt togtrafik på nettet.

2.4. Mobilt togkontrol- og signaludstyr

Alt nødvendigt mobilt sikkerheds-, styrings- og kontroludstyr for tilladt togtrafik på nettet.

2.5. Drift og trafikstyring

De procedurer med tilhørende udstyr, som giver mulighed for at sikre en sammenhængende drift af de forskellige strukturelt definerede delsystemer, både under normal drift og under svigtende drift, herunder navnlig oprangering af tog og kørsel med tog samt planlægning og styring af trafikken.

De faglige kvalifikationer, som der kan stilles krav om som en forudsætning for varetagelse af grænseoverskridende trafikopgaver.

2.6. Telematik

Dette delsystem omfatter i henhold til bilag I to dele:

- a) anvendelser i persontrafikken, herunder systemer, der informerer rejsende før og under rejsen, reserverings- og betalingssystemer, bagagehåndtering, styring af korrespondancen mellem tog og med andre transportmidler
- b) anvendelser i godstrafikken, herunder informationssystemer (overvågning i realtid af gods og tog), sorterings- og allokeringssystemer, reserverings-, betalings- og faktureringsystemer, styring af korrespondancen med andre transportmidler, udfærdigelse af elektroniske ledsagedokumenter.

2.7. Rullende materiel

Vognkasse, styrings- og reguleringssystem for al togudrustning, strømaftagere, trækraft- og energiomformningsudstyr, strømforbrugsmåleudstyr installeret i det rullende materiel, bremseudstyr, koblingsudstyr, løbeværk (bogier, aksler m.v.) og ophængning, døre, menneske/maskine-grænseflader (lokomotivførere, togpersonale, passagerer, under hensyntagen til bevægelseshæmmedes behov), aktive eller passive sikkerhedsanordninger og foranstaltninger til beskyttelse af passagerers og togpersonales sundhed.

2.8. Vedligeholdelse

Procedurer med dertil hørende udstyr, logistiske vedligeholdelsesinstallationer, beredskabslagre, som giver mulighed for at udføre den obligatoriske afhjælpende og forebyggende vedligeholdelse med det formål at sikre jernbanesystemets interoperabilitet og levere de nødvendige ydelser.»

BILAG II

»BILAG V

VERIFIKATIONSERKLÆRING FOR DELSYSTEMERNE

1. EF-verifikationserklæring for delsystemer

EF-verifikationserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Denne erklæring skal bygge på de oplysninger, der er fremkommet under EF-verifikationsproceduren for delsystemer, jf. bilag VI, afsnit 2. Den skal affattes på samme sprog som det tekniske dossier og skal mindst indeholde følgende elementer:

- henvisninger til direktivet
- navn og adresse på ordregiveren eller fabrikanten eller ordregiverens eller fabrikantens repræsentant i EU (firma-navn og fuld adresse oplyses; er der tale om en repræsentant, anføres desuden ordregiverens eller fabrikantens firmanavn)
- kort beskrivelse af delsystemet
- navn og adresse på det bemyndigede organ, som har foretaget den i artikel 18 omhandlede EF-verifikation
- henvisninger til dokumenterne i det tekniske dossier
- alle relevante bestemmelser, hvad enten de er foreløbige eller endelige, som delsystemet skal overholde, herunder efter omstændighederne begrænsninger i eller betingelser for driften
- er EF-erklæringen foreløbig, angives dens gyldighedsperiode
- underskriverens identitet.

Når der i bilag VI henvises til EF-erklæringen om ISV, finder bestemmelserne i dette afsnit anvendelse på denne erklæring.

2. Verifikationserklæring for delsystemer, i tilfælde hvor nationale forskrifter finder anvendelse

Når der i bilag VI henvises til verifikationserklæringen for delsystemer i tilfælde, hvor nationale forskrifter finder anvendelse, gælder bestemmelserne i punkt 1 for denne erklæring med de fornødne tilpasninger.»

BILAG III

»BILAG VI

VERIFIKATIONSPROCEDURE FOR DELSYSTEMERNE

1. GENERELLE PRINCIPPER

Verifikationsproceduren for et delsystem omfatter kontrol og attestering af, at delsystemet:

- er designet, udført og installeret på en sådan måde, at de væsentlige krav, der gælder for det, er opfyldt, og
- kan godkendes til ibrugtagning.

2. EF-VERIFIKATIONSPROCEDURE

2.1. Indledning

EF-verifikationen er den procedure, hvorved et bemyndiget organ verificerer og kontrollerer, at delsystemet er:

- i overensstemmelse med de relevante TSI'er
- i overensstemmelse med andre regler, der gælder i overensstemmelse med traktaten.

2.2. Dele af delsystemet og faser

2.2.1. Verifikationsredegørelse i mellemfasen (ISV, for Intermediate Statement of Verification)

Hvis det er anført i TSI'erne eller, efter omstændighederne, på ansøgerens anmodning kan delsystemet eventuelt underdeles i bestemte dele eller kontrolleres i bestemte faser under verifikationsproceduren.

Verifikationsredegørelse i mellemfasen (ISV) er en procedure, hvorved et bemyndiget organ kontrollerer og attesterer bestemte dele af et delsystem eller bestemte faser af verifikationsproceduren.

Efter hver ISV-procedure udsteder det bemyndigede organ, ansøgeren har valgt, en EF-attest for ISV, og ansøgeren udfærdiger på dette grundlag efter omstændighederne en EF-erklæring om ISV. ISV-attesten og ISV-erklæringen skal indeholde henvisninger til de TSI'er, som overensstemmelsen er vurderet i forhold til.

2.2.2. Dele af delsystemet

Ansøgeren kan ansøge om en ISV for hver del. Og hver del skal kontrolleres i hver fase som beskrevet i afsnit 2.2.3.

2.2.3. Faser i verifikationsproceduren

Delsystemet, eller bestemte dele af delsystemet, undersøges i hver af følgende faser:

- samlet design
- produktion: udførelse, herunder navnlig anlægsarbejde, fabrikation, montering af komponenter og justering af helheden
- afsluttende prøvning.

Ansøgeren kan ansøge om at få udarbejdet en ISV for designfasen (inklusive typeafprøvninger) og for produktionsfasen.

2.3. Verifikationsattest

- 2.3.1. Det bemyndigede organ, der er ansvarligt for EF-verifikationen, vurderer delsystemets design, produktion og afsluttende prøvning og udsteder en EF-verifikationsattest til ansøgeren, som derefter udfærdiger EF-verifikationserklæringen. EF-verifikationsattesten skal indeholde henvisninger til de TSI'er, som overensstemmelsen er vurderet i forhold til.

Hvis overensstemmelsen af et delsystem ikke er blevet vurderet for alle relevante TSI'er (f.eks. i tilfælde af undtagelser, delvis anvendelse af TSI'erne ved opgradering eller fornyelse, overgangsperioder i en TSI eller særtilfælde), skal EF-attesten indeholde en nøjagtig angivelse af, for hvilken eller hvilke TSI'er eller dele af TSI'er det bemyndigede organ ikke under EF-verifikationsproceduren har undersøgt, om overensstemmelseskravet er opfyldt.

2.3.2. Når der er udstedt EF-attester for ISV, tager det bemyndigede organ, der er ansvarligt for EF-verifikationen af delsystemet, disse EF-attester for ISV i betragtning, og inden det udsteder en EF-verifikationsattest:

- verificerer det, at EF-attesterne for ISV korrekt omfatter de relevante TSI-krav
- kontrollerer det alle forhold, der ikke er omfattet af EF-attesterne for ISV, og
- kontrollerer det den afsluttende prøvning af delsystemet som helhed.

2.4. Teknisk dossier

Det tekniske dossier, der ledsager EF-verifikationserklæringen, skal indeholde:

- en beskrivelse af de tekniske egenskaber, der er knyttet til designet, herunder helheds- og detailtegninger, der svarer til udførelsen, elektricitets- og hydraulikdiagrammer, styrekredsdiagrammer, beskrivelser af edb-systemer og automatisk udstyr, dokumentation vedrørende drift og vedligeholdelse osv., der har relevans for det pågældende delsystem
- en fortegnelse over interoperabilitetskomponenter som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), der indgår i delsystemet
- kopier af de EF-erklæringer om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, som skal være udstedt for disse komponenter i henhold til direktivets artikel 13, efter omstændighederne ledsaget af de tilhørende beregninger, samt en kopi af protokollerne for de prøvninger og undersøgelser, som de bemyndigede organer har gennemført på grundlag af fælles tekniske specifikationer
- eventuelle EF-attester for ISV og i så fald, hvis det er relevant, den eller de EF-erklæringer om ISV, der følger med EF-verifikationsattesten, herunder resultatet af det bemyndigede organs verifikation af attesternes gyldighed
- en EF-verifikationsattest — ledsaget af de dertil hørende beregninger og underskrevet af det bemyndigede organ, der har gennemført EF-verifikationen — som bekræfter, at delsystemet opfylder kravene i den eller de relevante TSI'er, og som anfører eventuelle forbehold, der er taget under udførelsen af arbejdet og ikke er ophævet; EF-verifikationsattesten bør desuden være ledsaget af de besøgs- og kontrolrapporter, som organet har udarbejdet som led i sin opgave, jf. punkt 2.5.3 og 2.5.4
- EF-attester, der er udstedt i medfør af anden lovgivning, der gælder i overensstemmelse med traktaten.
- Når der gælder krav om sikker integration i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2009 ⁽¹⁾, skal ansøgeren sørge for, at det tekniske dossier indeholder vurderingsrapporten om de fælles sikkerhedsmetoder for risikovurdering, jf. artikel 6, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF.

2.5. Overvågning

- 2.5.1. Formålet med EF-overvågningen er at sikre, at forpligtelserne ifølge det tekniske dossier er blevet opfyldt under udførelsen af delsystemet.
- 2.5.2. Det bemyndigede organ, der har til opgave at verificere udførelsen, skal hele tiden have adgang til byggepladsen, til fabrikations-, lager- og efter omstændighederne præfabrikationslokalerne, til prøveanlæggene og i det hele taget til ethvert sted, som organet finder det nødvendigt at have adgang til for at udføre sin opgave. Ansøgeren skal sørge for, at det bemyndigede organ modtager alle de dokumenter, det skal bruge til sin opgave, herunder navnlig arbejdstegningerne og den tekniske dokumentation for delsystemet.
- 2.5.3. Det bemyndigede organ, der står for kontrollen med udførelsen, skal regelmæssigt kontrollere overensstemmelsen med den eller de relevante TSI'er. Det skal udstede en kontrolrapport til de udførende parter. Det kan være nødvendigt, at det er til stede under bestemte faser i anlægsarbejdet.
- 2.5.4. Det bemyndigede organ kan også aflægge uanmeldte besøg på byggepladsen og i produktionsværkstederne. Under disse besøg kan det bemyndigede organ gennemføre fuldstændig eller delvis kontrol. Det skal udfærdige en besøgsrapport og efter omstændighederne en kontrolrapport til de udførende parter.

⁽¹⁾ EUT L 108 af 22.4.2009, s. 4.

- 2.5.5. For at kunne udstede en EF-erklæring om anvendelsesegnethed som omhandlet i bilag IV, punkt 2, skal det bemyndigede organ kunne føre tilsyn med et delsystem, hvori der indbygges en interoperabilitetskomponent for, hvis det kræves i den relevante TSI, at vurdere dennes anvendelsesegnethed som et led i det jernbanesystem, den skal indgå i.

2.6. Deponering

Det samlede tekniske dossier, jf. punkt 2.4, skal deponeres hos ansøgeren som dokumentation for en eventuel EF-attest for ISV udstedt af det herfor ansvarlige bemyndigede organ eller som dokumentation for den verifikationsattest, der er udstedt af det bemyndigede organ, der ansvarligt for EF-verifikation af delsystemet. Det tekniske dossier skal vedlægges den EF-verifikationserklæring, som ansøgeren sender til den kompetente myndighed, hvortil han indgiver ansøgningen om ibrugtagningstilladelse i den pågældende medlemsstat.

Ansøgeren skal opbevare et eksemplar af det tekniske dossier i hele delsystemets levetid. Dossieret skal fremsendes til de øvrige medlemsstater, som anmoder om det.

2.7. Offentliggørelse

Hvert bemyndiget organ offentliggør regelmæssigt de relevante oplysninger om:

- indkomne ansøgninger om EF-verifikation og ISV
- ansøgninger om vurdering af interoperabilitetskomponenters overensstemmelse og/eller anvendelsesegnethed
- udstedte eller afviste EF-attester for ISV
- udstedte eller afviste EF-overensstemmelsesattester og/eller EF-attester om anvendelsesegnethed
- udstedte eller afviste EF-verifikationsattester.

2.8. Sprog

Dokumenter og korrespondance om EF-verifikationsprocedurerne udfærdiges på et officielt EU-sprog i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret, eller på et officielt EU-sprog, som denne accepterer.

3. VERIFIKATIONSPROCEDURE I TILFÆLDE, HVOR NATIONALE FORSKRIFTER FINDER ANVENDELSE

3.1. Indledning

I tilfælde, hvor nationale forskrifter finder anvendelse, er verifikationsproceduren den procedure, hvorved det organ, der er udpeget i medfør af artikel 17, stk. 3, (det udpegede organ) kontrollerer og attesterer, at delsystemet opfylder de nationale forskrifter, der er fremsendt i medfør af artikel 17, stk. 3.

3.2. Verifikationsattest

Det udpegede organ, der forestår verifikationsproceduren i tilfælde, hvor nationale forskrifter finder anvendelse, udarbejder verifikationsattesten til ansøgeren.

Attesten skal angive præcist, for hvilken eller hvilke nationale forskrifter det udpegede organ under verifikationsprocessen har undersøgt, om overensstemmelseskravet er opfyldt, herunder de forskrifter, der vedrører dele, der er omfattet af en undtagelse fra en TSI eller er genstand for opgradering eller fornyelse.

Finder nationale forskrifter anvendelse på delsystemer, som et køretøj består af, skal det udpegede organ opdele attesten i to dele, hvoraf den ene indeholder henvisninger til de nationale forskrifter, der direkte vedrører den tekniske kompatibilitet mellem køretøjet og det berørte banenet, og den anden alle andre nationale forskrifter.

3.3. Teknisk dossier

Det tekniske dossier, der ledsager verifikationsattesten i tilfælde, hvor nationale forskrifter finder anvendelse, skal indgå i det tekniske dossier, der er omhandlet i punkt 2.4, og skal indeholde de tekniske data, der er relevante for vurderingen af delsystemets overensstemmelse med de nationale forskrifter.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 24. marts 2010

om Italiens statsstøtte C 4/03 (ex NN 102/02) til WAM SpA

(meddelt under nummer K(2010) 1711 cor.)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2011/134/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, ⁽¹⁾ med hensyn til støttesag C 4/03 (ex NN 102/02) ⁽²⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

Sagsbehandling for Kommissionen

- (1) Ved brev af 26. juli 1999 modtog Kommissionen en klage over WAM Engineering Ltd, i hvilken det hævdedes, at Italien havde bevilget ulovlig statsstøtte til WAM SpA.
- (2) Anmodninger om oplysninger blev sendt til de italienske myndigheder ved brev af 5. august 1999 og 10. september 1999. Klageren fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 2. september 1999. Ved brev af 13. december 1999 meddelte Kommissionen klageren de italienske myndigheders svar, som den havde modtaget ved brev af 11. oktober 1999, og Kommissionen oplyste, at den havde til hensigt at gennemføre en formel undersøgelsesprocedure.

- (3) Samtidig var der en undersøgelse i gang af de nationale ordninger for støtte til direkte udenlandske investeringer i tredjelande, som skulle have været afsluttet med en meddelelse fra Kommissionen om sagen.

- (4) Ved brev af 18. december 2001 anmodede Kommissionen Italien om yderligere oplysninger, efter at klageren igen havde henvendt sig (der er sendt to påmindelser til Kommissionen ved brev af 31. marts 2000 og 11. oktober 2000), og på baggrund af, at Kommissionen havde udsat undersøgelsen af de direkte udenlandske investeringer.

- (5) I lyset af de oplysninger, der blev fremlagt ved brev af 20. februar 2002 og af 27. marts 2002, blev der sendt yderligere spørgsmål til de italienske myndigheder ved brev af 12. april 2002.

- (6) De italienske myndigheder svarede ved brev af 21. maj 2002. Ved brev af 5. juni 2002 oplyste Kommissionen de italienske myndigheder om, at den anså de fremlagte oplysninger for at være ufuldstændige, og bad dem om at fremlægge de manglende oplysninger sammen med yderligere klarificeringer inden for 20 arbejdsdage efter modtagelsen af det pågældende brev.

- (7) Da der ikke kom noget svar, på trods af at de italienske myndigheder ved brev af 25. juni 2002 havde anmodet om, at den oprindeligt fastsatte frist blev udsat til den 31. juli, udstedte Kommissionen den 26. september 2002 et påbud om oplysninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽³⁾ (i det følgende benævnt: forordning (EF) nr. 659/1999). I mellemtiden var sagen blevet overført til registret over uanmeldt støtte (NN) under nr. NN 102/02.

- (8) Ved brev af 26. juni 2002 og af 4. oktober 2002 blev klageren underrettet om sagens udvikling. Ved brev af 31. oktober anmodede klageren om at få at vide, hvordan det var gået med ovennævnte påbud.

⁽¹⁾ Med virkning fra 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 87 og 88 blevet erstattet af henholdsvis artikel 107 og 108 i EUF-traktaten. Indholdet i de to sæt bestemmelser er identisk. I denne afgørelse betragtes henvisning til EUF-traktatens artikel 107 og 108 som henvisning til henholdsvis artikel 87 og 88 i EF-traktaten, og henvisning til Retten i Første Instans betragtes som henvisning til Retten.

⁽²⁾ K(2003) 35 endelig (EUT C 142 af 18.6.2003, s. 2).

⁽³⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

- (9) De italienske myndigheder fremlagde de ønskede oplysninger ved brev af 16. oktober 2002 og sendte yderligere oplysninger ved brev af 24. oktober 2002.
- (10) Ved brev af 24. januar 2003 oplyste Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, nu EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til den pågældende støtte ⁽⁴⁾.
- (11) Klageren blev oplyst herom ved brev af 29. januar 2003.
- (12) Da klageren endnu ikke havde modtaget det pågældende brev, sendte han en påmindelse til Kommissionen ved brev af 10. februar 2003.
- (13) Som opfølgning på meddelelsen til de italienske myndigheder om indledning af proceduren, sendte WAM SpA straks et brev til Kommissionen (brev af 10. februar 2003).
- (14) Ved brev af 27. februar 2003 anmodede Italien om, at fristen på 15 dage til at fremsætte bemærkninger om fortrolighed, som fastsat i Kommissionens beslutning, blev udsat til den 7. marts.
- (15) Ved brev af 10. marts 2003 anmodede Italien Kommissionen om ikke at offentliggøre beslutningen, da modtageren var villig til at tilbagebetale støtten, hvilket WAM SpA havde meddelt Kommissionen direkte ved brev af 13. marts 2003.
- (16) Ved brev af 18. marts 2003 meddelte Kommissionen, at det for at undgå offentliggørelse var nødvendigt at træffe en endelig beslutning om lukning af sagen, hvilket forudsatte fremlæggelse af bevis for, at de to støtterater med tillæg af renter, beregnet efter en metode, som er godkendt af Kommissionen, rent faktisk var blevet tilbagebetalt.
- (17) Eftersom det beløb, den italienske regering foreslog i brev af 13. maj 2003, var betydelig lavere end Kommissionens første overslag over støttens subventionsækvivalent på grundlag af de oplysninger, der forelå ved indledningen af proceduren, underrettede Kommissionen ved brev af 22. maj 2003 de italienske myndigheder om, at det beløb, der var foreslået tilbagebetalt, ikke opfyldte kriterierne, og at offentliggørelsen derfor ville finde sted snarest.
- (18) Ved brev af 13. juni 2003 udbad klageren sig oplysninger om offentliggørelsen af beslutningen. Kommissionen svarede ved brev af 18. juni 2003. Samme dag blev der sendt en yderligere meddelelse til klageren pr. e-mail for med det samme at informere ham om, at offentliggørelsen netop havde fundet sted.
- (19) Ved fax af 1. juli 2003, efterfulgt af et brev afsendt samme dag, fremsendte WAM SpA en anmodning om indsigt i alle sagens akter, hvilket Kommissionen afviste ved brev af 14. juli 2003.
- (20) Ved brev af 20. juni 2003 reagerede WAM SpA direkte på Kommissionens meddelelse til de italienske myndigheder om, at den havde offentliggjort beslutningen. Kommissionen svarede ved brev af 11. juli 2003.
- (21) Ved brev af 27. juni 2003 oplyste klageren, at han havde til hensigt at kræve erstatning af WAM SpA for de tab, han havde lidt, hvis Kommissionens endelige beslutning blev negativ, og han udbad sig oplysninger om, hvilken procedure der skulle følges.
- (22) Ved brev af 4. juli 2003 meddelte Morton Machine Company Limited, at virksomheden var blevet indstævnet for en italiensk ret af WAM SpA, som på sin side krævede erstatning, og spurgte Kommissionen, om den kunne udvirke, at denne stævning blev trukket tilbage.
- (23) Ved brev af 10. juli 2003 svarede Kommissionen på begge breve fra Morton Machine Company.
- (24) Ved brev af 16. juli 2003 fremsatte interesserede tredjeparter deres bemærkninger, idet de anmodede om, at disse ville blive behandlet fortroligt.
- (25) Den 23. juli 2003 fandt der et møde sted mellem Kommissionens tjenestegrene og de italienske myndigheder. Forud for mødet havde de italienske myndigheder fremsendt nogle oplysninger ved brev af 22. juli 2003, som blev registreret den 25. juli 2003, dvs. den dato, hvor brevet blev modtaget. Andre oplysninger blev sendt til Kommissionen ved brev af 8. august 2003 direkte fra ministerpræsidentens kontor (afdelingen for koordineringen af fællesskabspolitikken).
- (26) Ved brev af 21. august 2003 spurgte Morton Machine Company Limited, om der allerede var blevet truffet en endelig beslutning, og bad om at blive holdt løbende underrettet om situationens udvikling. Kommissionen svarede ved brev af 28. august 2003.
- (27) Ved brev af 19. september 2003 sendte Italien Kommissionen sine bemærkninger til beslutningen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure.
- (28) Ved brev af 3. november 2003 meddelte Italien sine kommentarer til bemærkningerne fra interesserede tredjeparter.
- (29) Som opfølgning af WAM SpA's erstatningskrav af 30. juli 2003, blev afslaget på aktindsigt bekræftet af Generalsekretariatet ved brev af 16. september 2003.
- (30) Ved brev af 14. januar 2004 fremsendte Italien de dokumenter, der manglede i svaret af 19. september 2003.

⁽⁴⁾ Se fodnote 2.

- (31) Den 19. maj 2004 vedtog Kommissionen en beslutning i henhold til artikel 7, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽⁵⁾.

Sagsbehandling for Retten i Første Instans og for Domstolen

- (32) Såvel WAM SpA som Italien indbragte Kommissionens beslutning af 19. maj 2004 for Retten i Første Instans. Retten i Første Instans forenede sagerne og afsagde den 6. september 2006 en dom, hvorved Kommissionens beslutning blev annulleret, idet Kommissionen havde undladt at give en tilstrækkelig begrundelse for, at støtten på baggrund af sagens omstændigheder ville kunne påvirke handelen og konkurrencen på det indre marked ⁽⁶⁾.
- (33) Kommissionen ankede dommen fra Retten i Første Instans. Den 30. april 2009 afviste Domstolen Kommissionens anke ⁽⁷⁾.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

- (34) WAM SpA er et selskab i henhold til italiensk ret med hjemsted i Cavezzo, Italien. I undersøgelsesperioden — fra 1995 til 2000 — beskæftigede selskabet sig med produktion af og handel med snegletransportører og fødere, støvfiltre og ventiler til industrianlæg. På disse markeder er antallet af producenter med hjemsted i EU stort. WAM SpA skulle især inden for støvfiltre klare sig over for en række større konkurrerende producenter i EU med avancerede teknologier og en veludviklet salgsorganisation ⁽⁸⁾.
- (35) Hvad angår WAM SpA's tilstedeværelse på det italienske marked, var virksomhedens markedsandel inden for området snegletransportører til cement på 60 % i 1991, 50 % i 2000 og 55 % i 2003. Hvad angår støvfiltre, var WAM SpA's markedsandel i den pågældende sektor 40 % i 1991, for derefter at nå 50 % i 2000 og 60 % i 2003 ⁽⁹⁾.
- (36) Fra 1997 øgede WAM SpA også sit salg på markederne i andre af Unionens medlemsstater, især i den vestlige del af Tyskland og i Frankrig: i 2000 var virksomhedens markedsandel inden for sektoren for snegletransportører til cement 70 % i Frankrig og Tyskland og 60 % i Det Forenede Kongerige, mens WAM SpA's markedsandele

for støvfiltre var 50 % i Frankrig, 20 % i Tyskland og 10 % i Det Forenede Kongerige ⁽¹⁰⁾.

- (37) I 1994 blev der oprettet en filial i Japan, WAM Japan, med den opgave at markedsføre de to produkter, som blev fremstillet i Italien, og for hvilke transportomkostningerne var relativt lave, nemlig støvfiltrene og ventilerne. I 1995 blev der oprettet en filial i Kina, i den første tid som et joint venture sammen med en lokal partner og senere, fra 1998, som en 100 % ejet filial tilhørende WAM SpA ⁽¹¹⁾.
- (38) I undersøgelsesperioden havde WAM SpA også 84 % af aktiekapitalen i »WAM Engineering Ltd«, et selskab i henhold til engelsk ret med hjemsted i Tewkesbury i Det Forenede Kongerige. Det markedssegment, som WAM Engineering Ltd arbejdede i, var projektering, produktion og salg af industrielle blandemaskiner, fortrinsvis til brug i levnedsmiddelindustrien, den kemiske og farmaceutiske industri og i miljøindustrien.
- (39) Klageren henviste til den prispolitik, der blev praktiseret af WAM Engineering Ltd i Det Forenede Kongerige, og hævdede, at virksomheden var i stand til at tilbyde de samme produkter (industrielle blandemaskiner), som også han producerede og markedsførte, til ca. en tredjedel af hans priser — et tal, som efter hans opfattelse knap nok svarede til omkostningerne ved de nødvendige råmaterialer til produktion af de pågældende maskiner — efter hans mening takket være finansiering fra den italienske regering, som navnlig blev ydet i henhold til lov nr. 394 af 29. juli 1981 (i det følgende benævnt: lov nr. 394/81)
- (40) I henhold til klageren blev der inden for rammerne af lov nr. 394/81 bevilget WAM Engineering Ltd finansiell støtte til programmer med det formål at trænge ind på markederne i lande uden for Den Europæiske Union. Lov nr. 394/81 skulle især støtte italienske virksomheder, som agtede at etablere en filial i udlandet i form af et repræsentationskontor, en salgsafdeling eller et lager.
- (41) De italienske myndigheder har bekræftet, at de i 1995 ydede WAM SpA støtte i form af lavtforrentede lån for et beløb på 2 281 450 000 italienske lire (svarende til ca. 1,18 mio. EUR) til projekter i Japan, Sydkorea og Taiwan. I henhold til de italienske myndigheder blev der rent faktisk ydet modtageren et lavtforrentet lån på 1 358 505 421 italienske lire (svarende til ca. 0,7 mio. EUR), eftersom de planlagte projekter i Korea og Taiwan ikke blev gennemført som følge af den økonomiske krise i de pågældende lande.
- (42) Det lavtforrentede lån dækkede 85 % af de støtteberettigede omkostninger. Rentetilskuddet kunne komme op på 60 % af referencerentesatsen. Lånet skulle tilbagebetales lineært på fem år i lige store halvårlige rater, idet der skulle betales renter af det til enhver tid resterende lånebeløb. Der var fastsat en afdragsfri periode på to år.

⁽⁵⁾ EUT L 63 af 4.3.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ De forenede sager T-304/04 og T-316/04, Den Italienske Republik og Wam SpA mod Kommissionen, Sml. 2006 II, s. 64.

⁽⁷⁾ Domstolens dom af 30. april 2009, sag C-494/06 P, Kommissionen mod Den Italienske Republik og Wam SpA, endnu ikke offentliggjort.

⁽⁸⁾ For eksempel Dce og R-Master (UK), Infa-Stauband Ats (Tyskland) og Fda (Frankrig); jf. The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003), februar 2009, Recent, Centre for Economic Research (instituttet for politisk økonomi ved Università di Modena e Reggio Emilia).

⁽⁹⁾ The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003), februar 2009, Recent, Centre for Economic Research (instituttet for politisk økonomi ved Università di Modena e Reggio Emilia).

⁽¹⁰⁾ Se fodnote 9.

⁽¹¹⁾ Se fodnote 9.

(43) Den nedsatte rente på det specifikke lån (4,4 %) blev beregnet i forhold til en markedsrente på 11 %. I lyset af ovenstående og på grundlag af de oplysninger, der forelå ved indledningen af proceduren, blev støtteintensiteten anslået til 16,38 % i bruttosubventionsækvivalent, hvilket svarer til støtte på 222,523 mio. italienske lire (ca. 115 000 EUR).

(44) De støtteberettigede omkostninger i forbindelse med denne støtte er opdelt i to kategorier, nemlig udgifter til permanente strukturer i udlandet og udgifter til salgsmæssig fremstød. Der var tale om følgende udgifter, udtrykt i millioner italienske lire:

(mio. italienske lire)	
STØTTEBERETTIGEDE OMKOSTNINGER	BEVILGEDE LÅN
PERMANENTE STRUKTURER	
Leje, forsikringer, faciliteter	122,56
Driftsudgifter (dvs. personale, indretning, udstyr til permanente strukturer)	556,94
Udstillingsmodeller	38,23
Konsulenttjenester	29,43
Mellemsum 1	747,18
SALGSFREMSTØD	
Lagerudgifter	456,28
Markedsundersøgelser	40,95
Messer og udstillinger	12,19
Reklame	94,39
Rejser i forbindelse med arbejdet	7,52
Mellemsum 2	611,33
I alt	1 358,51

(45) Ved brev af 21. maj 2002 erklærede de italienske myndigheder endvidere som svar på en anmodning om oplysninger fra Kommissionen, at WAM SpA den 9. november 2000 havde fået endnu et lavtforrentet lån på 1 940 579 808 italienske lire (svarende til ca. 1 mio. EUR) i henhold til den samme ordning.

(46) Ved indledningen af proceduren havde Kommissionen ingen præcise oplysninger om denne supplerende støtte.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

Støtte til WAM SpA i 1995

(47) De italienske myndigheder fremførte i deres brev af 21. maj 2002, at den støtte, der blev givet til WAM

SpA i 1995 i henhold til lov nr. 394/81, lå langt under de minimis-loftet, og at støttemodtageren ikke havde modtaget anden de minimis-støtte i den pågældende treårige periode. De understregede endvidere, at støtten ikke på nogen måde kunne forbindes direkte med de eksporterede mængder.

(48) Kommissionen påpegede, at de fleste af de støtteberettigede omkostninger, der blev medtaget ved beregningen af den specifikke støtte til WAM SpA i 1995, såsom udgifter til leje, forsikring og faciliteter samt driftsudgifter (især til personale, indretning og udstyr) i forbindelse med et permanent hovedsæde i udlandet, kunne betragtes som støtte til etablering og drift af et distributionsnet.

(49) Analogt burde udgifterne til konsulenttjenester i forbindelse med de permanente repræsentationer i udlandet, reklame og rejser i tilknytning til arbejdet efter Kommissionens opfattelse være opført som løbende udgifter i forbindelse med eksporten.

(50) I sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure fastslog Kommissionen som omhandlet i sidste afsnit af Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte⁽¹²⁾, at den i tilfælde, hvor retningslinjerne på beslutningstidspunktet er erstattet af en forordning, finder, at det er forordningens bestemmelser, som gælder, såfremt disse er gunstigere end retningslinjernes. Derfor bemærkede Kommissionen i sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, at det for så vidt angår de minimis-støtten, principielt er reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte, der skal anvendes⁽¹³⁾ (i det følgende benævnt: forordning (EF) nr. 69/2001).

(51) Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 gælder imidlertid ikke støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, som f.eks. til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed, jf. artikel 1, litra a).

(52) Med hensyn til, hvorvidt den foreliggende støtte opfylder de relevante de minimis-regler, skal det bemærkes, at Kommissionen i sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure fastslog, at Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder fra 1992⁽¹⁴⁾ (i det følgende benævnt: rammebestemmelserne for SMV'er fra 1992) ikke eksplicit udelukkede eksportstøtte, men fastsatte et loft for støtten på 50 000 ECU.

⁽¹²⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

⁽¹³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽¹⁴⁾ EFT C 213 af 19.8.1992, s. 2.

- (53) På baggrund af ovenstående gav Kommissionen i sin beslutning om at indlede en formel undersøgelsesprocedure udtryk for tvivl om, hvorvidt støtten til WAM SpA i 1995 i henhold til lov nr. 394/81 kunne betragtes som værende i overensstemmelse med nogen relevant de minimis-regel.
- (54) Efter en foreløbig undersøgelse nærede Kommissionen endvidere alvorlig tvivl om, hvorvidt støtte til WAM kunne betragtes som forenelig med EF-traktaten, nu EUF-traktaten, i henhold til nogen bestemmelse.

Støtte til WAM SpA i 2000

- (55) På det tidspunkt, hvor den formelle undersøgelsesprocedure blev indledt, havde Kommissionen ingen oplysninger om noget specifikt aspekt — som f.eks. støtteintensiteten eller de støtteberettigede omkostninger — i forbindelse med den støtte, »WAM-gruppen« (som de italienske myndigheder kaldte den) havde modtaget i 2000, igen i form af et lavtforrentet lån som omhandlet i lov 394/81, eftersom de italienske myndigheder ikke havde fremlagt nogen oplysninger herom.
- (56) Derfor var Kommissionen i denne fase af proceduren ikke i stand til at vurdere den specifikke støtte præcist. Kommissionen udtrykte dog tvivl om, hvorvidt denne støtte — der havde samme formål og blev ydet på samme juridiske grundlag som støtten i 1995 — kunne betragtes som værende i overensstemmelse med bestemmelserne i den daværende EF-traktat, nu EUF-traktaten, på grundlag af nogen relevante bestemmelser.
- (57) De italienske myndigheder påpegede endvidere i deres brev af 24. oktober 2002, at der aldrig var ydet støtte direkte til »WAM Engineering«, og at der ikke fandtes noget selskab registreret under dette navn i det italienske selskabsregister. Kommissionen havde dog bemærket for det første, at WAM SpA var indehaver af 84 % af aktierne i »WAM Engineering Ltd«, og for det andet, at de italienske myndigheder allerede i deres brev af 11. oktober 1999 havde meddelt, at »WAM SpA« havde fået et lavtforrentet lån i henhold til lov nr. 394/81, og i brev af 21. maj 2002 yderligere havde tilføjet, at WAM-gruppen havde fået endnu et rentelettet lån under samme ordning den 9. november 2000.

IV. BEMÆRKNINGER FRA DE INTERESSEREDE PARTER

- (58) I forbindelse med beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure modtog Kommissionen bemærkninger fra en interesseret tredjepart om den foreliggende sag. Vedkommende anmodede om fortrolig behandling.
- (59) I sine bemærkninger hilste vedkommende Kommissionens bestræbelser for at genoprette normale vilkår for konkurrencen i denne specifikke sektor velkommen og klagede over de tekniske færdigheder og arbejdspladser, der var gået tabt på grund af WAM SpA's markedsposition.

- (60) Ved brev af 3. november 2003 påpegede de italienske myndigheder, som var blevet underrettet om den pågældende tredjeparts bemærkninger ved Kommissionens brev af 25. september 2003, at disse bemærkninger efter deres opfattelse ikke udgjorde noget egentligt nyt bidrag, idet de blot bekræftede nogle påstande, som f.eks. klageren allerede havde fremført i forbindelse med sagen. De italienske myndigheder finder især, at der foreligger tilstrækkeligt bevis for, at der ingen forbindelse er mellem de forhold, der omtales i ovennævnte bemærkninger, og finansieringen af WAM SpA i henhold til lov nr. 394/81.

V. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

- (61) Hvad angår lånet fra 1995, har de italienske myndigheder fremlagt beviser for, at WAM SpA i henhold til sit årsregnskab for 1994 opfyldte definitionen af en mellemstor virksomhed i henhold til punkt 2.2 i rammebestemmelserne for SMV fra 1992 på tidspunktet for tildelingen af den første støtte samt ved indgivelsen af ansøgningen herom, eftersom den havde 163 medarbejdere, havde en årsomsætning på 16,8 mio. EUR og en samlet balance på 20,1 mio. EUR og endelig var ejet af to selskaber, som begge opfyldte definitionen af små og mellemstore virksomheder. Derimod er de italienske myndigheder selv enige i, at WAM SpA ikke længere var en SMV efter 1998 og dermed heller ikke, da den anden støtte blev tildelt (i 2000).
- (62) Der er ikke kommet væsentlige nye elementer til vedrørende den første tildeling af støtte, der kan supplere det kendskab, Kommissionen allerede havde ved indledningen af proceduren, med undtagelse af det forhold, at lånet blev stillet til rådighed for støttemodtageren i en række rater, for hvilke den afdragsfrie periode kunne spænde fra to år til ingenting. Den oprindelige kontrakt indeholdt tilsyneladende ingen bestemmelser om regulering af rentesatsen. Tilbagebetalingen af dette lån skulle efter planen være afsluttet i april 2004.
- (63) Med hensyn til lånet i 2000 oplyste de italienske myndigheder efter indledningen af proceduren ved brev af 25. juli 2003, at det samlede beløb var 3 603 574 689 italienske lire (svarende til 1 861 091,01 EUR) i stedet for 1 940 579 808 italienske lire (svarende til ca. 1 mio. EUR), som oprindeligt oplyst i brev af 21. maj 2002 og anført i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, eftersom man med det sidste tal kun henviste til den del af lånet, der allerede var udbetalt på det tidspunkt, brevet blev skrevet, uden at tage det samlede støttebeløb i betragtning.
- (64) Rent faktisk er der udbetalt yderligere to rater af støtten herefter. Den sidste rate på 248 091,01 EUR blev således udbetalt den 22. januar 2003. Betingelserne for ydelsen af dette lån er de samme som for lånet i 1995, eftersom begge blev ydet i henhold til lov nr. 394/81. Beslutningen om at tildele hele lånebeløbet i 2000 blev truffet den 9. november 2000, og kontrakten blev underskrevet den 20. december 2000.

- (65) De italienske myndigheder fremsendte som bilag til brev af 22. juli 2003 følgende oversigt over de støtteberettigede omkostninger i forbindelse med den foreliggende støtte:

(tusind EUR)	
STØTTEBERETTIGEDE OMKOSTNINGER	BEVILGEDE LÅN
PERMANENTE STRUKTURER	
Leje og indretning af lokaler, køretøjer	331,27
Driftsudgifter (drift, varer og personale)	973,50
Udstillingsmodeller	0,87
Uddannelse	25,24
Konsulenttjenester	30,29
Mellemsum 1	1 361,17
SALGSFREMSTØD	
Lagerudgifter	353,39
Messer og udstillinger	6,37
Reklame	42,74
Rejser i forbindelse med arbejdet	94,84
Kunderejser til Italien	2,59
Mellemsum 2	499,92
I alt	1 861,09

- (66) Det fremgår endvidere af de dokumenter, der er vedlagt brev af 14. januar 2004, at programmet i Kina skulle gennemføres i fællesskab af WAM SpA og »WAM Bulk Handling Machinery Shangai Co Ltd«, som er et lokalt firma, der ejes 100 % af WAM SpA.
- (67) Som støtteberettigede omkostninger er medregnet leje af kontorlokaler, lager, udstillingslokale og serviceværksted (med et samlet areal på 7 500 m²), køb, leje eller leasing af tre køretøjer samt personale i moderselskabet og i udlandet (herunder 1 salgsdirektør og 6 teknikere).
- (68) Renten på det specifikke lån var 2,32 %, dvs. 40 % af den referencesats på 5,8 %, der gjaldt på tildelingstidspunktet. Endnu en gang indeholder kontrakten ingen bestemmelser om ændring af rentesatsen i lånets løbetid. Lånet blev udbetalt til modtageren i flere rater, således at den afdragsfrie periode varierer fra to år til ingenting.
- (69) Med hensyn til tilbagebetalingen fremgår det af oplysningerne fra de italienske myndigheder, at den afdragsfrie periode på to år, hvor der kun blev betalt renter af de

rater af lånet, der allerede var udbetalt til modtageren, udløb den 20. februar 2003. Den 20. august 2003 begyndte den femårige tilbagebetalingsperiode. Tilbagebetalingen skulle ske lineært i lige store halvårslige rater, idet der skulle betales renter af det til enhver tid resterende lånebeløb. Tilbagebetalingen skulle dermed efter planen være afsluttet inden den 20. februar 2008.

- (70) Hvad angår justering af rentesatsen i tilbagebetalingsperioden, fremfører de italienske myndigheder endvidere, at der rent faktisk findes generelle regler i det italienske retssystem, der tillader en sådan nedsættelse.
- (71) I forbindelse med begge støttetildelinger hævdede de italienske myndigheder, at udgifterne til den obligatoriske bankgaranti, der kræves inden udstedelsen af lånene, skulle trækkes fra støttebeløbet.
- (72) Med hensyn til WAM SpA's eksport til lande i og uden for EU er fremsendt følgende data:

ÅR	EKSPORT TIL LANDE INDEN FOR EU	EKSPORT TIL LANDE UDEN FOR EU	SAMLET EKSPORT
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) De italienske myndigheder meddelte Kommissionen, at de samlede eksporttal i ovenstående tabel udgør mellem 52 % og 57,5 % af WAM SpA's samlede årlige omsætning for henholdsvis 1995 og 1999.
- (74) Endelig erkender de italienske myndigheder, at ingen af de to undersøgte lån er omfattet af bestemmelserne i hverken forordning (EF) nr. 69/2001 eller Kommissionens (EF) nr. 70/2001⁽¹⁵⁾, men de er dog af den opfattelse, at incitamentet til EU-virksomheder med henblik på finansiering af programmer, der skal gennemføres uden for EU, ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 107, stk. 3.

VI. VURDERING AF STØTTEN

Støtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1

- (75) I henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, »er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller

⁽¹⁵⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne».

- (76) Af bestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, fremgår, at en foranstaltning skal opfylde fire specifikke betingelser for at blive klassificeret som statsstøtte: for det første skal det dreje sig om en statslig intervention finansieret med statsmidler, for det andet skal en sådan intervention give modtageren en selektiv fordel, for det tredje skal foranstaltningen kunne påvirke handlen mellem medlemsstaterne, og for det fjerde skal den fordreje eller true med at fordreje konkurrencen.

Statsmidler og foranstaltninger, som kan tilregnes staten

- (77) Enhver direkte eller indirekte fordel, som finansieres med offentlige midler og ydes direkte af staten eller af formidlingsorganer, som handler på statens vegne under udøvelsen af de kompetencer, staten har givet dem, betragtes som offentlig støtte. Domstolens retspraksis har meget klart fastslået, at der ikke er nogen forskel mellem støtte, der ydes direkte af staten, og støtte, som udbetales til et sådant formål af offentlige eller private organer, som staten opretter til at forvalte støtten ⁽¹⁶⁾.
- (78) De foreliggende støtteforanstaltninger blev gennemført af det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 2 i lov nr. 394/81 ⁽¹⁷⁾ (i det følgende benævnt: artikel 2-udvalget), hvad angår lånet i 1995, og af udvalget, »Comitato agevolazioni» ⁽¹⁸⁾, hvad angår lånet i 2000.

⁽¹⁶⁾ Jf. sag 78/76, Steinike & Weinlig mod Forbundsrepublikken Tyskland, Sml. 1977, s. 595, præmis 21; sag 290/83, Kommissionen mod Den Franske Republik, Sml. 1985, s. 439, præmis 14; forenede sager 67/85, 68/85 og 70/85, Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 219, præmis 35 og sag C-305/89, Den Italienske Republik mod Kommissionen, Sml. 1991 I, s. 1603, præmis 13.

⁽¹⁷⁾ I medfør af artikel 2 i lov nr. 394/81 blev der oprettet en fond i Mediocredito Centrale med henblik på ydelse af lavtforrentet finansiering til eksportvirksomheder i forbindelse med programmer, der tager sigte på at erobre markedsandele i udlandet. Fonden administreres af et udvalg, som træffer afgørelse om ydelse af finansiering i henhold til loven. Udvalget er oprettet ved dekret fra udenrigshandelsministeren i samråd med finansministeren og ministeren for industri, handel og håndværk. Udvalget er et organ under udenrigshandelsministeriet og er sammensat af: a) udenrigshandelsministeren eller dennes repræsentant, statssekretæren, som er udvalgets formand b) en ledende medarbejder fra hvert af følgende ministerier: finansministeriet, industri-, handels- og håndværksministeriet og udenrigshandelsministeriet eller af lige så mange suppleanter med samme kvalifikationer udpeget af de respektive ministerier c) generaldirektøren for Mediocredito Centrale eller, såfremt generaldirektøren er fraværende eller forhindret, en repræsentant for denne d) generaldirektøren for det nationale institut for udenrigshandel (ICE) eller, såfremt generaldirektøren er fraværende eller forhindret, en repræsentant for denne.

⁽¹⁸⁾ Med artikel 1 i det ministerielle dekret af 19. januar 1999 bestemmes det, at det udvalg, der er nedsat ved bekendtgørelse af 31. marts 1998, nr. 143, især artikel 25, stk. 1, skal bestå af to ledende medarbejdere fra udenrigshandelsministeriet, en ledende medarbejder fra ministeriet for finanser, budget og økonomiske programmer, en ledende medarbejder fra udenrigsministeriet, en ledende medarbejder fra industri-, handels- og håndværksministeriet og en repræsentant udpeget af konferencen af præsidenterne for regionerne og de selvstyrende provinser og en repræsentant udpeget af den italienske bankforening (Associazione Bancaria Italiana).

- (79) Mediocredito Centrale SpA ⁽¹⁹⁾ indgik finansieringskontrakten med WAM SpA i 1995 for at gennemføre artikel 2-udvalgets beslutning. SIMESIT SpA ⁽²⁰⁾ indgik finansieringskontrakten med WAM SpA i 2000 for at gennemføre Comitato agevolazioni's beslutning.

- (80) I det foreliggende tilfælde er støtten følgelig ydet af statslige midler af et organ, som har handlet for den italienske stats regning med det formål at fremme de økonomiske aktiviteter på grundlag af de retningslinjer, der er udstukket af staten, og kan derfor — i overensstemmelse med Domstolens retspraksis — tilregnes staten ⁽²¹⁾.

Selektiv fordel til en enkelt virksomhed

- (81) De lavtforrentede lån forbedrede støttemodtagerens finansielle situation, idet de aflastede virksomheden for de omkostninger, den ellers skulle have afholdt for at gennemføre programmer med sigte på at erobre markedsandele uden finansiell støtte fra staten. Derfor medfører de støtteforanstaltninger, som her undersøges, en selektiv fordel for WAM SpA i forhold til virksomhedens konkurrenter i EU.

- (82) Da WAM SpA opererer på markedet for produktion og forhandling af snegletransportører og fødere, støvfiltre og ventiler til industrianlæg, er der ingen tvivl om, at virksomheden udøver en økonomisk aktivitet på dette marked og derfor er omfattet af definitionen af en virksomhed i henhold til EU-retten ⁽²²⁾.

- (83) Konkluderende kan man anse den støtte, der er ydet WAM SpA, for at have givet en virksomhed en selektiv fordel.

Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejning af konkurrencen

- (84) I sin dom af 30. april 2009 understreger Domstolen ⁽²³⁾, at »selv i de tilfælde, hvor det fremgår af de omstændigheder, hvorunder støtten blev ydet, at den kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller

⁽¹⁹⁾ På det tidspunkt blev der ved Mediocredito Centrale oprettet en fond med statsmidler, som blev administreret af udvalget i henhold til artikel 2 i lov nr. 394/81. Ved brev af 27. december 1995 bad udenrigsministeriet Mediocredito Centrale om (inden for 3 måneder) at indgå en kontakt med WAM SpA for at gennemføre den beslutning, der blev vedtaget i udvalget i henhold til artikel 2 i lov nr. 394/81 på mødet den 24. november 1995.

⁽²⁰⁾ Som omhandlet i bekendtgørelse af 31. marts 1998 nr. 143, og mere specifikt artikel 25, stk. 1, blev administrationen af interventioner i form af finansiell støtte til internationaliseringen af produktionssystemet i henhold til lov nr. 394/81 med virkning fra den 1. januar 1999 tildelt SIMESIT SpA. SIMESIT SpA er et offentligt organ oprettet i 1990 (lov nr. 100 af 24. april 1990) af den italienske regering med den opgave at bistå italienske virksomheder i tredjelande. Virksomheden kontrolleres af den italienske regering, som ejer 76 % af andelen i den, og som fastsætter retningslinjerne for valget af de investeringer, SIMESIT støtter. SIMESITs bestyrelse består af ni medlemmer, af hvilke fem udpeges af den italienske regering.

⁽²¹⁾ Jf. sag nr. C-482/99, Den Franske Republik mod Kommissionen, (Stardust), Sml. 2002 I, s. 4397, præmis 55 og 56.

⁽²²⁾ Jf. sag nr. C-41/90, Höfner og Elser, Sml. 1991 I, s. 01979, præmis 21.

⁽²³⁾ Jf. sag nr. C-494/06 P, Kommissionen mod Den Italienske Republik og Wam SpA, endnu ikke offentliggjort, præmis 49 ff..

true med at fordreje konkurrencevilkårene – [påhviler det] i det mindste Kommissionen at angive disse omstændigheder i beslutningens begrundelse». Alligevel, stadigvæk ifølge Domstolen, påhviler det ikke Kommissionen at påvise, at støtten reelt har påvirket handelen imellem medlemsstaterne, men kun at »undersøge, om disse støtteforanstaltninger kan påvirke denne samhandel og fordreje konkurrencen«⁽²⁴⁾. Domstolen har endvidere fastslået, at det ikke påhviler »Kommissionen at foretage en økonomisk analyse af den faktiske markedssituation, det drejer sig om, eller af handelsstrømmene mellem medlemsstaterne og heller ikke at undersøge de konkrete virkninger af omstridte støtteforanstaltninger« med det formål at påvise, at betingelserne med hensyn til påvirkningen af samhandelen og konkurrencen er opfyldt.

(85) WAM SpA opererer i EU og på internationale markeder. Virksomheden har datterselskaber i mange medlemsstater og markedsfører sine produkter i hele Den Europæiske Union og også uden for denne. Mellem 1995 og 1999 stammede to tredjedele af virksomhedens omsætning, svarende til 10 mio. EUR i absolut værdi, salget i EU og en tredjedel salget uden for EU. På disse markeder opererer WAM SpA som faktisk eller potentiel konkurrent til andre virksomheder i EU, der ligeledes er til stede på de internationale markeder. Som anført (jf. betragtning 34) var der mindst tre andre store EU-producenter af støvfiltre i forskellige medlemsstater, som var til stede på det internationale marked og kunne være i det mindste potentielle konkurrenter til WAM SpA med hensyn til eksport af støvfiltre til Japan og Kina⁽²⁵⁾. Disse virksomheder var i det mindste potentielle konkurrenter til WAM SpA, eftersom de, hvis også de havde besluttet at eksportere deres produkter til Japan og Kina, ville have befundet sig i en ufordelagtig udgangsposition i forhold til WAM SpA, som havde modtaget støtte for at kunne trænge ind på dette marked.

(86) Endvidere havde WAM SpA i den pågældende periode, som det fremgår af betragtning 34 og 35, en betydelig markedsandel på det nationale og europæiske marked. Som anført i betragtning 38 er virksomheden endvidere handelsmæssigt til stede gennem et kontrolleret selskab i en anden medlemsstat.

(87) Takket være den modtagne støtte har WAM SpA styrket eller været i stand til at styrke sin egen samlede position på markedet i forhold til virksomheder fra andre medlemsstater, som er WAM SpA's faktiske eller potentielle konkurrenter. Ifølge fast retspraksis er det rent faktisk således, at »støtte, der har til formål at friholde en virksomhed for omkostninger, som den normalt selv skulle have afholdt i forbindelse med den løbende drift eller sine normale aktiviteter, [...] i princippet [fordrejer] konkurrencevilkårene«⁽²⁶⁾.

(88) I det foreliggende tilfælde understøtter tre andre argumenter en sådan konklusion.

(89) For det første kunne det forudses, at de eksportlån, der blev ydet til WAM SpA, ville ændre den normale konkurrencesituation på markedet ved rent faktisk at lette eksporten af virksomhedens produkter på udenlandske markeder i forhold til WAM SpA's faktiske eller potentielle konkurrenter fra andre medlemsstater, eftersom disse sidste skulle have finansieret programmerne med sigte på at erobre markedsandele i udlandet med egne midler.

(90) For det andet har WAM SpA modtaget støtte til at gennemføre programmet med sigte på at erobre markedsandele, hvilket har gjort det muligt for WAM SpA at spare ressourcer. Eftersom WAM SpA investerede i at erobre markedsandele på udenlandske markeder med henblik på at eksportere sine produkter til disse markeder, kunne sådanne besparelser gøre det muligt at eksportere produkter produceret i EU til lande uden for EU til en lavere pris eller med en større avance.

(91) For det tredje, eftersom penge er fungible, kunne udbyttet ved sådanne aktiviteter geninvesteres i EU. Som alternativ friholder den modtagne finansielle støtte WAM SpA for den udgift, der er forbundet med at erobre markedsandele i udlandet, således at de ressourcer, som således er sparet, kan anvendes til at konsolidere virksomhedens position på markedet i EU med andre formål⁽²⁷⁾. Når først eksporten var kommet i stand til disse markeder, kunne udbyttet ved sådanne aktiviteter endvidere geninvesteres i EU.

(92) I det foreliggende tilfælde kunne den støtte, virksomheden har modtaget, således have påvirket markedet i EU og have haft fordrejende virkning over for WAM SpA's konkurrenter i EU.

(93) Analogt, er det i henhold til fast retspraksis sådan, at »da en økonomisk støtte, som ydes af en stat, styrker en virksomheds stilling i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten«⁽²⁸⁾. Fra det øjeblik, hvor — som anført ovenfor — den støtte, Italien ydede WAM SpA, forstærkede denne virksomheds position i forhold til virksomhedens faktiske og potentielle konkurrenter i EU, påvirkede denne støtte også handelen i EU.

⁽²⁴⁾ Jf. også sag nr. C-372/97, Italien mod Kommissionen, Sml. 2004 I, s. 3679, præmis 52, og sag nr. C-66/2002, Italien mod Kommissionen, Sml. 2005 I, s. 10901.

⁽²⁵⁾ The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003), februar 2009, Recent, Centre for Economic Research (instituttet for politisk økonomi ved Università di Modena e Reggio Emilia).

⁽²⁶⁾ Jf. sagerne T-459/93, Siemens mod Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 1675, præmis 48 og 77, T-214/95, Regionen Flandern mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 717, præmis 43, og T-217/02, Ter Lembeek mod Kommissionen, Sml. 2006 II, s. 4483, præmis 177.

⁽²⁷⁾ I sag T-369/06, Holland Malt mod Kommissionen, som endnu ikke er offentliggjort, fastslog Retten i Første Instans i præmis 55 som følger: »Hermed fremgår det klart af domspraksis, at det ikke blot er formindskelsen ved hjælp af statsmidler af udgifterne til den daglige ledelse eller den almindelige drift af en virksomhed, som i sig selv kan fordreje konkurrencen, men også den støtte, som fritager støttemodtageren for alle eller dele af udgifterne til en investering.«

⁽²⁸⁾ Jf. også sagerne 730/79, Philip Morris Holland mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11, og C-53/00, Ferring, Sml. 2001 I, s. 9067, præmis 21, og C-372/97, Italien mod Kommissionen, Sml. 2004 I, s. 3679, præmis 52.

(94) Hvad angår det samlede støttebeløb, har Domstolen i sagerne Philip Morris mod Kommissionen⁽²⁹⁾ og Frankrig mod Kommissionen⁽³⁰⁾ fastslået, at den omstændighed, at en støtte er forholdsvis ubetydelig, eller den støttemodtagende virksomhed er af beskeden størrelse, ikke på forhånd udelukker, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan blive påvirket. På grundlag af samme ræsonnement har Retten i Første Instans i sagen Regionen Flandern mod Kommissionen⁽³¹⁾ fastslået, at »[s]elv en relativt beskeden støtte kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, når [...] der er en skarp konkurrence i den sektor, hvor den støttemodtagende virksomhed er beskæftiget«. Endvidere har Domstolen i sagen Hauser⁽³²⁾ fastslået, at der ikke findes en grænseværdi eller en procentsats, hvorunder man kan anse samhandelen mellem medlemsstater for ikke at ville blive påvirket.

(95) I den foreliggende sag er de relativt lave støttebeløb derfor ikke til hinder for den konklusion, at disse kan have påvirket samhandelen inden for EU og konkurrencevilkårene. Selv om støttebeløbet er ret beskeden, er det i betragtning af den hårde faktiske eller potentielle konkurrence i den sektor, hvor WAM SpA opererer, i det mindste muligt, at der kunne opstå en fare for fordrejning af konkurrencen og samhandelen inden for EU.

(96) På baggrund af ovenstående betragtninger kan det konkluderes, at det i det mindste er sandsynligt, at den støtte, Italien har ydet WAM SpA, påvirker handelen og forvrider konkurrencen på det indre marked.

(97) Konkluderende udgør den offentlige støtte til WAM SpA statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.

Gældende regler

(98) I overensstemmelse med princippet *tempus regit actum* skal der i forbindelse med uanmeldt støtte anvendes de procedureregler, som er i kraft på det tidspunkt, hvor beslutningen skal tages⁽³³⁾, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat.

(99) Da undtagelsesreglerne (herunder de minimis-reglerne) undtager bestemte støtteforanstaltninger fra anmeldelsespligten og endvidere erstatter det centraliserede kontrolsystem for statsstøtte med det decentraliserede kontrolsystem, betragtes de som procedureregler.

⁽²⁹⁾ Jf. sag 730/79, Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671.

⁽³⁰⁾ Jf. sag 259/85, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1978, s. 4393.

⁽³¹⁾ Jf. sag T-214/95, Regionen Flandern mod Kommissionen, Sml. 1998 II, s. 717, præmis 49.

⁽³²⁾ Jf. sag C-172/03, Heiser mod Finanzamt Innsbruck, Sml. 1998 I, s. 1627, præmis 32.

⁽³³⁾ Jf. forenede sager fra 212/80 til 217/80, Meridionale Industria Salumi et al., Sml. 1981, s. 2735; forenede sager, CT Control Rotterdam og JCT Benelux mod Kommissionen, Sml. 1981 I, s. 3873, og sag C-61/98, De Haan Beheer, Sml. 2000 I, s. 5003.

(100) Selv om Kommissionen i beslutningen om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, havde udtrykt tvivl om, hvorvidt støtten kunne berettige til en undtagelse i henhold til Kommissionens forordninger (EF) nr. 69/2001 og (EF) nr. 70/2001, skal der i det foreliggende tilfælde anvendes de tilsvarende regler, som var i kraft på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, dvs. forordning (EF) nr. 1998/2006⁽³⁴⁾. Analogt gælder Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88⁽³⁵⁾ (i det følgende benævnt: den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008) for individuel støtte, som er bevilget forud for dens ikrafttrædelse, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning, med undtagelse af artikel 9.

Støttens lovlighed

(101) De italienske myndigheder erklærede i deres brev af 11. oktober 1999, at retsgrundlaget for støtten til WAM SpA, dvs. lov nr. 394 af 29. juli 1981, var anmeldt til Kommissionen og Verdenshandelsorganisationen i henhold til artikel 25 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (WTO-GATT 1994)⁽³⁶⁾.

(102) Kommissionen bemærker, at de italienske myndigheder med anmeldelse således mener meddelelsen af nogle meget kortfattede talangivelser vedrørende ordningen i en oversigt til Kommissionen enten med henblik på videreendelse til WTO's udvalg for subsidier (WTO Subsidies Committee) eller til brug for årsberetningen om statsstøtte i EU, i hvert fald siden den sjette beretning (1996). Kommissionen er også blevet underrettet om ordningen inden for rammerne af sin undersøgelse af medlemsstaternes nationale støtteordninger for direkte udenlandske investeringer i lande uden for EU.

(103) Denne form for kommunikation kan imidlertid ikke betragtes som værende i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, der fastslår, at »Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil«.

(104) Da støtteordningen ikke er anmeldt til Kommissionen med henblik på en vurdering af dens forenelighed med reglerne for statsstøtte, er den indført i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 108, stk. 3. Den er dermed ulovlig. Da støtten til WAM SpA er ydet som led i denne ordning, er den — med undtagelse af eventuel støtte, som måtte være fritaget i henhold til en gruppefritagelsesforordning — også ulovlig.

⁽³⁴⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 11.

⁽³⁵⁾ EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

⁽³⁶⁾ Multilaterale forhandlinger i Uruguay-runden (1986-1994) — Bilag 1 — Bilag IA — Aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (WTO-GATT 1994) (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 156-183).

Støtte, som er fritaget i henhold til de minimis-reglerne, og støtstens forenelighed med EUF-traktatens artikel 107

(105) Kommissionen skal undersøge, om WAM SpA har modtaget støtte, som kan undtages i henhold til de minimis-reglerne.

(106) Efter at have konkluderet, at den foreliggende støtte er statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal det på samme måde vurderes, om disse støtteforanstaltninger er forenelige med de relevante regler for statsstøtte.

Første lån til WAM SpA

(107) De italienske myndigheder har fremlagt beviser for, at WAM SpA ved tildelingen af det første lån (1995) opfyldte betingelserne for at blive betragtet som SMV i henhold til Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder ⁽³⁷⁾. Mere specifikt var WAM SpA en mellemstor virksomhed, da den havde 163 medarbejdere, en årsomsætning på 16,8 mio. EUR og en samlet balance på 20,1 mio. EUR. Virksomheden blev kontrolleret af to finansieringsselskaber, som selv var SMV i henhold til ovennævnte henstilling.

(108) I det foreliggende tilfælde baserer Kommissionen sin analyse på de faktiske omkostninger, der blev taget i betragtning ved tildeling af lånet (jf. tabellen i betragtning 44).

(109) Når det tages i betragtning, at formålet med finansieringskontrakten var ved hjælp af lånet netop at subventionere et program med henblik på at erobre markedsandele og mere præcist at subventionere eksportvirksomhederne med hensyn til gennemførelsen af programmer med det formål at erobre markedsandele uden for EU, skal den foreliggende støtte klassificeres som eksportstøtte, dvs. støtte til aktiviteter i forbindelse med eksport i den forstand, at støtten er direkte forbundet med oprettelse og drift af et distributionsnet eller med andre løbende omkostninger forbundet med eksporten. På samme måde var det endelige formål med programmet med henblik på at erobre markedsandele at sælge WAM SpA's produkter på det japanske marked. Dette er imidlertid også grunden til, at denne støtte ikke kan betragtes som knyttet til direkte udenlandske investeringer.

(110) I henhold til forordning (EF) nr. 1998/2006 er støtte til eksport ikke omfattet af dens anvendelsesområde. I artikel 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1998/2006 fastslås det nemlig, at forordningen ikke omfatter »støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed«.

⁽³⁷⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

(111) Under alle omstændigheder fastslår artikel 5 i forordning (EF) nr. 1998/2006, at støtte, der ikke opfylder betingelserne i samme forordnings artikel 1, skal vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

(112) Eftersom støtten blev ydet i 1995, da rammebestemmelserne for SMV fra 1992 var gældende, skal disse rammebestemmelser anvendes ⁽³⁸⁾. Eksportstøtte er ikke eksplicit undtaget fra anvendelsesområdet for rammebestemmelserne for SMV fra 1992. Eftersom en del af støtten i det foreliggende tilfælde overstiger de minimis-loftet (50 000 EUR), skal hele støtten anses for ikke at henhøre under de minimis-undtagelsen og derfor betragtes som statsstøtte ⁽³⁹⁾.

(113) Da det er fastslået, at foranstaltningen er statsstøtte, skal det vurderes, om den kan betragtes som forenelig med det indre marked i henhold til de gældende statsstøtte-regler.

(114) Artikel 44, stk. 2, i den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008 fastslår, at støtte, som ydes inden forordningens ikrafttræden, og som hverken opfylder denne forordnings betingelser eller betingelserne i forordning (EF) nr. 68/2001 ⁽⁴⁰⁾, nr. (EF) nr. 70/2001 ⁽⁴¹⁾, (EF) nr. 2204/2002 eller Kommissionens forordning nr. 1628/2006 ⁽⁴²⁾, skal vurderes af Kommissionen efter de rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser, som var gældende, da støtten blev ydet.

(115) I det foreliggende tilfælde finder den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008 ikke anvendelse, eftersom denne indfører et nyt element — påvisning af støttens tilskyndelsesvirkning for et projekt eller en aktivitet, inden projektet eller aktiviteten påbegyndes — hvilket Italien ikke har gjort. Som omhandlet i artikel 8, stk. 6, i den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008 er støtteforanstaltningen som helhed derfor ikke fritaget i henhold til forordningen. Endvidere kan omkostningerne i tabellen i betragtning 44, som er gengivet i betragtning 118, ikke være omfattet af gruppefritagelserne i henhold til forordningerne (EF) nr. 68/2001, (EF) nr. 70/2001, (EF) nr. 2204/2002 eller (EF) nr. 1628/2006, idet betingelserne i de pågældende forordninger ikke er opfyldt.

(116) Eftersom ingen af disse instrumenter giver grundlag for at betragte støtten som forenelig med det indre marked, skal støtten vurderes på grundlag af rammebestemmelserne for SMV fra 1992, som indeholdt de materielle regler, der gjaldt på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet i 1995 ⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Se fodnote 12.

⁽³⁹⁾ I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis. Jf. f.eks. beslutningen 2003/643/EF af 13. maj 2003 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til virksomheden Kahla Porzellan GmbH og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (EUT L 227 af 11.9.2003, s. 12).

⁽⁴⁰⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

⁽⁴¹⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, s. 3.

⁽⁴²⁾ EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

⁽⁴³⁾ Se fodnote 12.

(117) I henhold til disse rammebestemmelser kan enkelte dele af støtten betragtes som forenelige med det indre marked. Nærmere bestemt kan støtte til konsulentbistand (29,43 mio. italienske lire) og til markedsanalyser (40,95 mio. italienske lire) anses for at være forenelig, da den opfylder betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 4.3 (Støtte til konsulentbistand, uddannelse og formidling af viden). Støtte til deltagelse i messer og udstillinger (12,19 mio. italienske lire) kan betragtes som forenelig med reglerne i rammebestemmelserne for SMV fra 1992, nærmere bestemt punkt 4.5 (Støtte til andre formål), da den kan betragtes som støtte til andre former for fremme af SMV, f.eks. foranstaltninger til fremme af samarbejde. Resten af støtten (jf. tabellen i betragtning 44) kan ikke anses for forenelig, eftersom den ikke tager sigte på at understøtte produktive investeringer eller andre former for godkendte formål i henhold til rammebestemmelserne for SMV fra 1992. Der var nemlig ikke tale om støtte til generelle investeringer uden for eller inden for støtteberettigede områder i henhold til nationale udviklingsprogrammer, støtte til investeringer i miljøbeskyttelse eller støtte til forskning og udvikling.

(118) Som følge heraf mener Kommissionen, at størstedelen af de støtteberettigede omkostninger i forbindelse med etableringen af permanente strukturer i udlandet, som de italienske myndigheder baserede det første lavtforrentede lån til WAM SpA på i 1995, ikke på nogen måde kan anses for at være anvendt til støtte af produktive investeringer. Tværtimod må støtte, som subventionerer sådanne omkostninger, klassificeres som driftsstøtte. Disse støtteberettigede omkostninger — dvs. leje af lokaler, forsikringer og forskellige faciliteter (122,56 mio. italienske lire), driftsudgifter som personaleudgifter, indretning af og udstyr til lokaler (556,94 mio. italienske lire) — er udgifter, som skal betales af virksomheden selv. Det samme gælder udgifter til udstillingsmodeller og reservedele til eftersalgsservice til kunderne (38,23 mio. italienske lire). Hvad angår de støtteberettigede omkostninger til salgsfremstød opfylder lagerudgifterne (456,28 mio. italienske lire) efter Kommissionens opfattelse heller ikke kravene i rammebestemmelserne for SMV, da der ikke er tale om initialinvesteringer. Det samme gælder udgifter til reklame (94,39 mio. italienske lire) og rejser i forbindelse med arbejdet (7,52 mio. italienske lire).

(119) På baggrund af denne vurdering konkluderer Kommissionen derfor, at:

- a) den del af støtten, som vedrører støtte til konsulentbistand (29,43 mio. italienske lire) og til markedsanalyser (40,95 mio. italienske lire) og til deltagelse i messer og udstillinger (12,19 mio. italienske lire), udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked i henhold til rammebestemmelserne for SMV fra 1992
- b) den del af støtten, som ikke er anført under punkt a) (jf. betragtning 118), udgør statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked.

Andet lån til WAM SpA

- (120) De italienske myndigheder indrømmer selv, at WAM SpA på det tidspunkt, hvor det andet lån blev ydet, i 2000, var en stor virksomhed. Endvidere lå den i et område, der ikke var støtteberettiget.
- (121) Det lån, der blev ydet i 2000, kan også betragtes som eksportstøtte til WAM SpA, eftersom det havde samme formål som lånet i 1995 og endvidere blev ydet med henblik på at erobre markedsandele i udlandet og at eksportere til disse markeder (mere præcist til det kinesiske marked). Det er indlysende, at støtten til teknisk bistand, lokaler og personale i udlandet (en salgsdirektør, en administrerende direktør, fire funktionærer og seks teknikere) vanskeligt kan betragtes som beregnet til andre aktiviteter end normale handelsmæssige aktiviteter. Som følge heraf kan lånet fra 2000 gøres til genstand for samme ræsonnement som lånet fra 1995.
- (122) Endvidere har man brugt samme ordlyd i kontrakten om tildeling af lånet i 2000, som blev anvendt i forbindelse med det første lån til WAM SpA, idet støtten betegnes som et incitament til etablering af programmer med henblik på at erobre markedsandele. Det skal endvidere bemærkes, at det specifikke program skulle gennemføres i fællesskab mellem WAM SpA og det lokale firma WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, som kontrolleres 100 % af WAM SpA, hvilket viser, at WAM SpA allerede var etableret på dette specifikke marked.
- (123) Eftersom den foreliggende støtte er eksportstøtte, som godtgjort ovenfor, finder forordning (EF) nr. 1998/2006 ikke anvendelse.
- (124) Det er derfor nødvendigt at vurdere støtten i forhold til det indre marked. Kommissionen mener heller ikke, at de retsregler, der var gældende på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, nemlig den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008, kan anvendes i det foreliggende tilfælde. Denne forordning indfører nemlig et nyt element — påvisning af støttens tilskyndelsesvirkning for et projekt eller en aktivitet, inden projektet eller aktiviteten påbegyndes — hvilket Italien ikke har gjort. I henhold til artikel 8, stk. 6, i den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008 er støtteforanstaltningen som helhed derfor ikke fritaget i henhold til forordningen. Det betyder, at støttens forenelighed skal vurderes på grundlag af forordning (EF) nr. 68/2001, (EF) nr. 70/2001, (EF) nr. 2204/2002 og (EF) nr. 1628/2006, jf. artikel 44, stk. 2, i den generelle gruppefritagelsesforordning af 2008.
- (125) Kommissionen mener, at støtten til uddannelse, som er angivet detaljeret i brev af 22. juli 2003 (25 240 EUR i forhold til et samlet lånebeløb på 1,8 mio. EUR) (jf. tabellen i betragtning 65), kan fritages i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 68/2001, og at de derfor er forenelige med det indre marked i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, uafhængigt af, om vurderingen sker på grundlag af artikel 4, stk. 2, (særlig uddannelse) eller af artikel 4, stk. 3, (generel uddannelse).

- (126) Resten af den pågældende støtte kan imidlertid ikke anses for at være forenelig i henhold til forordning (EF) nr. 70/2001, (EF) nr. 2204/2002 og (EF) nr. 1628/2006 eller i henhold til noget andet retsgrundlag, eftersom den ikke fremmer noget andet horisontalt EU-mål som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, som f.eks. forskning og udvikling, beskæftigelse, miljø eller redning og omstrukturering i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og forordninger.
- (127) Det må derfor konkluderes, at den støtte, der blev ydet med det andet lån, ikke er forenelig med det indre marked, med undtagelse af ovennævnte uddannelsesstøtte, da de eksportrelaterede aktiviteter ikke falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1998/2006, og de ikke på noget andet retsgrundlag kan betragtes som forenelige med EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

Generelle bemærkninger

- (128) For så vidt angår ændringen af rentesatsen i løbet af lånets tilbagebetalingsperiode, fastholder de italienske myndigheder, at der rent faktisk inden for rammerne af italiensk ret findes generelle regler, som tillader en sådan reduktion. Det ministerielle dekret af 31. marts 2000, som er det eneste retsgrundlag, der fremføres i denne forbindelse, vedrører imidlertid kun initiativer, som finansieres i henhold til lov 394/81 og lov 304/1990, og er derfor meget restriktivt. Endvidere skal det understreges, at der ikke er blevet fremlagt yderligere beviser for, at rentesatsen rent faktisk er blevet ændret med hensyn til den pågældende støtte ⁽⁴⁴⁾.
- (129) I forbindelse med begge lån hævder de italienske myndigheder endvidere, at udgifterne til den obligatoriske bankgaranti, der kræves inden udstedelsen af lånene, skulle trækkes fra støttebeløbet. Kommissionen bemærker for det første, at en sådan garanti eller noget tilsvarende normalt også ville blive krævet af et privat kreditinstitut, som yder lån i overensstemmelse med det markedøkonomiske investorprincip. For det andet bemærker den, at det af de specifikke bilag til kontrakten fremgår, at overlappende støtte til det samme program ikke er tilladt, medmindre der er tale om støtte i forbindelse med garantien, som derfor selv betragtes som støtteberettiget.

VII. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

- (130) Kommissionen bemærker, at undtagelserne i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 2, litra a) til litra c) ⁽⁴⁵⁾,

⁽⁴⁴⁾ Under alle omstændigheder kunne en sådan ændring kun anvendes på det første lavtforrentede lån til WAM SpA, da den gælder eksisterende støtte på ikrafttrædelsestidspunktet, mens det andet lån til WAM SpA endnu ikke var ydet på daværende tidspunkt.

⁽⁴⁵⁾ Artikel 107, stk. 2, fastslår, at følgende former for støtte er forenelige med det indre marked: a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse; b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder; c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder [...].

ikke gælder for de foreliggende lån, da disse ikke tager sigte på nogen af de mål, der er nævnt i denne artikel, hvilket de italienske myndigheder heller ikke har hævdet.

- (131) Lånene havde ikke til formål at fremme regionernes økonomiske udvikling eller virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi eller at fremme kulturen eller bevarelse af kulturarven. Kommissionen mener derfor ikke, at de foreliggende lån falder ind under hverken EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra a) ⁽⁴⁶⁾, litra b) ⁽⁴⁷⁾, eller litra d) ⁽⁴⁸⁾.

VIII. KONKLUSIONER

- (132) Begge lån til WAM SpA blev ydet uden forudgående anmeldelse til Kommissionen. Lånet fra 1995 blev bevilget den 24. november 1995, og lånet fra 2000 blev bevilget den 9. november 2000. Kommissionen konkluderer derfor, at de omtalte lån — med undtagelse af den del af støtten, som falder ind under den generelle gruppefritagelsesordning — i den udstrækning de er blevet ydet i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, er blevet tildelt støttemodtageren ulovligt.

Første lån til WAM SpA

- (133) Den støtte, som Italien gav WAM SpA den 24. november 1995 i form af en rentelettelse, udgør statsstøtte. Den del, der svarer til støtteberettigede omkostninger i forbindelse med konsulentbistand, deltagelse i messer og udstillinger og markedsanalyser, udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked.
- (134) Hvad angår den samlede subventionsækvivalent for den specifikke støtte, er der taget hensyn til, at lånet blev udbetalt til modtageren i flere rater (udbetalt den 24. april 1996, den 23. juli 1997 og den 24. april 1998), og at den afdragsfrie periode derfor varierede fra to år til ingenting. Der er endvidere taget hensyn til rentesatsen i henhold til låneaftalen (4,4 %) i forhold til den af Kommissionen periodevis fastsatte referencesats ⁽⁴⁹⁾, som gjaldt på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet (11,35 %). Støtteelementet er således beregnet som forskellen mellem den rentesats, der er fastsat i låneaftalen, og den referencerentesats, der gjaldt ved tildelingen af lånet. På baggrund af denne beregning, er subventionsækvivalenten pr. 24. april 1996 (hvor den første rate af lånet blev udbetalt til WAM SpA) lig med 108 165,10 EUR.

⁽⁴⁶⁾ »[S]tøtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, samt i de områder, der er nævnt i artikel 349, under hensyn til deres strukturelle, økonomiske og sociale situation«.

⁽⁴⁷⁾ »[S]tøtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«.

⁽⁴⁸⁾ »[S]tøtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser«.

⁽⁴⁹⁾ Rentesatsen offentliggøres regelmæssigt i EUT.

- (135) Dette støttebeløb skal imidlertid korrigeres med den del af statsstøtten, som er forenelig.
- (136) Eftersom en del af det foreliggende lån anses for at være foreneligt med reglerne, skal denne del trækkes fra den del af lånet fra 1995, der udgør statsstøtte, nemlig 108 165,10 EUR. Da det er umuligt at drage en forbindelse mellem en given rate af lånet og bestemte udgifter, er den procentsats, de støtteberettigede omkostninger udgør af det samlede lån (82,57 mio. italienske lire ud af 1 358,51 mio. italienske lire, dvs. 6 %), anvendt på den samlede subventionsækvivalent. Da 6 % af 108 165,10 EUR er 6 489,906 EUR, udgør dette sidste beløb den forenelige del af støtten.
- (137) Subventionsækvivalenten af den del af statsstøtten, som er uforenelig med det indre marked, udgør således 101 675,194 EUR.

Andet lån til WAM SpA

- (138) Støtten til WAM SpA i 2000 er uforenelig med det indre marked, undtagen de 25 240 EUR, der vedrører støtteberettigede uddannelsesudgifter.
- (139) I dette tilfælde er lånet stillet til rådighed for WAM SpA i fem rater (udbetalt den 12. februar 2001, den 28. september 2001, den 26. april 2002, den 27. september 2002 og den 22. januar 2003). Dermed varierer den afdragsfrie periode ligesom ved den første støtte fra to år til ingenting. Kommissionen har ved beregningen af subventionsækvivalenten også her taget hensyn til rentesatsen i henhold til låneaftalen (2,32 %) i forhold til den af Kommissionen periodevis fastsatte referencesats, som gjaldt på det tidspunkt, lånet blev ydet (5,70 %). Tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne forventes at være afsluttet den 20. februar 2008. Subventionsækvivalenten for støttedelen af det samlede lån var derfor pr. 12. februar 2001 (hvor den første rate af det specifikke lån blev udbetalt til WAM SpA) 176 329 EUR, forudsat at afdragene er foretaget planmæssigt.
- (140) Hvad angår den forenelige del af lånet, gælder samme ræsonnement som for det første lån. Således skal den procentsats, den forenelige del af lånet udgør af det samlede lån, dvs. 1,35 %, trækkes fra støttens subventionsækvivalent. Dersom tilbagebetalingen er blevet gennemført planmæssigt, udgør subventionsækvivalenten af det andet lån således 173 948,56 EUR (176 329 EUR – 2 380,44 EUR).
- (141) Det har længe været Kommissionens praksis i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 107 at kræve, at modtageren tilbagebetaler støtte, som i henhold til nævnte artikel er ulovligt udbetalt og uforenelig med det indre marked, medmindre støtten er omfattet af de minimis-reglerne. Denne praksis er blevet bekræftet af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.
- (142) På grundlag af artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 skal den støtte, der skal tilbagebetales i

henhold til en beslutning, omfatte renter beregnet til en passende sats, som fastsættes af Kommissionen. Renterne beregnes fra den dato, hvor den ulovlige støtte blev stillet til rådighed for modtageren, indtil tilbagebetalingen, dvs. for den periode, hvor støtten var til rådighed for virksomheden.

- (143) Hvordan rentesatsen skal anvendes, illustreres af kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽⁵⁰⁾ (i det følgende benævnt: forordning (EF) nr. 794/2004) og i Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽⁵¹⁾ (i det følgende benævnt: forordning (EF) nr. 271/2008).
- (144) Kommissionen præciserer, at nærværende afgørelse ikke berører foreneligheden af de nationale bestemmelser i lov 394/81, som er retsgrundlaget for statsstøtten til WAM SpA, over for hvilke Kommissionen i overensstemmelse med retspraksis fra Retten i Første Instans ⁽⁵²⁾ ikke fandt det påkrævet at indlede procedure i den foreliggende sag. Den forbeholder sig dog muligheden for at indlede proceduren på et senere tidspunkt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den støtte, Italien har ydet WAM SpA i medfør af lov nr. 394/81, er omfattet af EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.

Denne støtte er ikke anmeldt forudgående til Kommissionen, hvilket er i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, nu EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, og den er derfor — med undtagelse af den del af støtten, som falder ind under en gruppefritagelse — ulovlig.

Artikel 2

1. Den støtte på 108 165,10 EUR, som Italien ydede WAM SpA den 24. november 1995 i form af en rentelettelser, udgør statsstøtte. Den del af støtten, der svarer til de støtteberettigede omkostninger i forbindelse med konsulentbistand, deltagelse i messer og udstillinger og markedsanalyser, nemlig 6 489,906 EUR, udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked.

Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge det uforenelige støttebeløb på 101 675,194 EUR fra modtageren WAM SpA.

⁽⁵⁰⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵¹⁾ EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1.

⁽⁵²⁾ Jf. sagerne T-92/00 og T-103/00, Diputación Foral de Álava imod Kommissionen (Ramondín), Sml. 2002 II, s. 1385.

2. Den støtte på 176 329 EUR, som Italien ydede WAM SpA den 9. november 2000 i form af en rentelettelse, udgør statsstøtte. Den del af støtten, der udgør støtteberettigede omkostninger i forbindelse med uddannelse, nemlig 2 380,44 EUR, udgør statsstøtte, som er forenelig med det indre marked.

Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge det uforenelige støttebeløb på 173 948,56 EUR fra modtageren WAM SpA.

3. De beløb, som skal tilbagesøges i medfør af nærværende afgørelse, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den uforenelige statsstøtte er stillet til rådighed for modtageren, WAM SpA, og indtil den er tilbagebetalt.

4. Beløbene beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004 og forordning (EF) nr. 271/2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004.

Artikel 3

1. Tilbagesøgningen af den i artikel 2 omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.

2. Italien sikrer, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter, at den er meddelt de italienske myndigheder.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Italien Kommissionen følgende oplysninger:

a) det samlede beløb (hovedstol og renter), som skal tilbagesøges fra støttemodtageren WAM SpA

b) en detaljeret redegørelse for, hvilke foranstaltninger landet har vedtaget eller planlagt for at efterkomme afgørelsen

c) dokumentation for, at støttemodtageren, WAM SpA, har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Italien holder løbende Kommissionen orienteret om de foranstaltninger, der træffes på nationalt plan for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 2 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. På Kommissionens anmodning giver Italien omgående oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme denne afgørelse. Italien giver endvidere detaljerede oplysninger om det støttebeløb og renter, som støttemodtageren allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2010.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 1. marts 2011

om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2009/251/EF om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet

(meddelt under nummer K(2011) 1174)

(EØS-relevant tekst)

(2011/135/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens beslutning 2009/251/EF ⁽²⁾ skal medlemsstaterne sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet.

(2) Beslutning 2009/251/EF blev vedtaget i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2001/95/EF, der begrænser beslutningens gyldighedsperiode til højst et år, men giver mulighed for at forlænge gyldigheden med yderligere perioder, hver gang med højst et år.

(3) Gyldigheden af beslutning 2009/251/EF blev forlænget ved afgørelse 2010/153/EU ⁽³⁾ for en yderligere periode på et år. På baggrund af de hidtil høstede erfaringer og i mangel af en permanent foranstaltning vedrørende forbrugsvarer indeholdende biocidet dimethylfumarat er det nødvendigt at forlænge gyldigheden af beslutning 2009/251/EF for yderligere 12 måneder.

(4) Beslutning 2009/251/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 15 i direktiv 2001/95/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 4 i beslutning 2009/251/EF affattes således:

»Artikel 4

Anvendelsesperiode

Denne beslutning anvendes indtil den 15. marts 2012.«

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne afgørelse senest den 15. marts 2011 og offentliggør foranstaltningerne. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 74 af 20.3.2009, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 63 af 12.3.2010, s. 21.

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 1. marts 2011

om retningslinjer for gennemførelsen af databeskyttelsesbestemmelserne i forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet CPSC (Consumer Protection Cooperation System)

(2011/136/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Målet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) ⁽¹⁾ (»CPC-forordningen«) er at styrke samarbejdet om håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen i det indre marked. Ved denne forordning er der oprettet et EU-netværk af offentlige myndigheder med ansvar for håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivning i medlemsstaterne (»CPC-netværket«). I forordningen opstilles desuden de generelle rammer og betingelser for, hvordan medlemsstaternes myndigheder kan samarbejde om at beskytte forbrugernes økonomiske interesser.
- (2) Samarbejdet mellem nationale håndhævelsesmyndigheder er afgørende for, at det indre marked kan fungere effektivt, og i CPC-netværket kan den enkelte myndighed anmode de andre myndigheder om bistand til at undersøge eventuelle overtrædelser af EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning.
- (3) Målet med forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet (»CPCS«) er at gøre det muligt for offentlige håndhævelsesmyndigheder i et sikkert miljø at udveksle oplysninger om eventuelle overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen.
- (4) Den elektroniske informationsudveksling mellem medlemsstaterne skal overholde bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af

sådanne oplysninger ⁽²⁾ (»direktivet om databeskyttelse«) og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ (»forordningen om databeskyttelse«).

- (5) I artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder anerkendes retten til databeskyttelse. CPCS skal sikre en klar fordeling af de forskellige forpligtelser og ansvar på databeskyttelsesområdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og at de registrerede bliver informeret og får let adgang til mekanismer, der gør det muligt for dem at udøve deres rettigheder.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at opstille retningslinjer for gennemførelsen af databeskyttelsesbestemmelserne i CPSC (»retningslinjer«) for at sikre, at databeskyttelsesbestemmelserne overholdes, når oplysninger behandles i CPCS.
- (7) Håndhævelsestjenestemænd bør opfordres til at kontakte deres nationale databeskyttelsesmyndigheder for at få vejledning i, hvordan retningslinjerne bedst kan gennemføres i overensstemmelse med national lovgivning, og om nødvendigt for at sikre, at der på nationalt plan gennemføres procedurer for anmeldelse og forudgående kontrol i relation til behandling af data under CPCS.
- (8) De kompetente myndigheder bør opfordres kraftigt til at deltage i kurser afholdt af Kommissionen for at bistå dem med gennemførelsen af retningslinjerne.
- (9) Tilbagemeldinger til Kommissionen om gennemførelsen af retningslinjerne skal være Kommissionen i hænde senest to år efter henstillingens vedtagelse. Derefter bør Kommissionen foretage en ny evaluering af databeskyttelsesniveauet i CPCS og vurdere, om der er behov for yderligere instrumenter, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (10) Der bør træffes de nødvendige foranstaltninger for at fremme, at aktører og brugere af CPCS gennemfører retningslinjerne. De nationale databeskyttelsesmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør nøje overvåge udviklingen og gennemførelsen af databeskyttelsesbestemmelserne, for så vidt angår CPCS.
- (11) Retningslinjerne supplerer Kommissionens beslutning 2007/76/EF⁽¹⁾ og tager hensyn til udtalelsen fra gruppen vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger nedsat ved artikel 29⁽²⁾ i direktivet om databeskyttelse og udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (»den tilsynsførende«)⁽³⁾, der blev indført ved artikel 41 i forordningen om databeskyttelse —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Medlemsstaterne følger retningslinjerne i bilaget til henstillingen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 32 af 6.2.2007, s. 192.

⁽²⁾ Udtalelse 6/2007 om databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet (CPCS) — 01910/2007/DA — WP 130 — vedtaget den 21. september 2007.

⁽³⁾ EDPS Opinion Ref. 2010-0692.

BILAG

Retningslinjer for gennemførelsen af databeskyttelsesbestemmelserne i CPCS (Consumer Protection Cooperation System)

1. INDLEDNING

Samarbejde mellem nationale forbrugerbeskyttelsesmyndigheder er afgørende for det indre markeds funktion. Uden en effektiv håndhævelse på tværs af grænserne undermineres forbrugernes tillid til at benytte sig af grænseoverskridende tilbud og dermed også til det indre marked, samtidig med at der opstår konkurrenceforvridning.

It-værktøjet CPCS, der er oprettet ved CPC-forordningen, er en struktureret mekanisme til informationsudveksling mellem nationale forbrugerbeskyttelsesmyndigheder, der er med i CPC-netværket. Med dette værktøj kan en offentlig myndighed anmode andre offentlige myndigheder i CPC-netværket om bistand til at efterforske og håndtere eventuelle overtrædelser af EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning og til at træffe retshåndhavende foranstaltninger for at stoppe sælgeres og leverandørers ulovlige handelspraksis over for forbrugere, der bor i andre EU-lande. Informationsanmodninger og al kommunikation mellem kompetente offentlige myndigheder om anvendelsen af CPC-forordningen sker gennem CPCS.

Målet med CPC-forordningen er at forbedre håndhævelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen i det indre marked gennem oprettelsen af et netværk af nationale håndhævelsesmyndigheder i hele EU og at fastlægge betingelserne for medlemsstaternes samarbejde. Ifølge CPC-forordningen skal informationsudvekslinger og anmodninger om gensidig bistand mellem nationale håndhævelsesmyndigheder ske via en dertil oprettet database. CPCS skulle derfor lette det administrative samarbejde og informationsudvekslingen og dermed styrke EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning.

Samarbejdet er begrænset til overtrædelser inden for Fællesskabet af de retsakter, der er opført i bilaget til CPC-forordningen, og som beskytter forbrugernes kollektive økonomiske interesser.

2. RETNINGSLINJERNES ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Retningslinjerne sigter mod at skabe ligevægt mellem på den ene side et effektivt, målrettet håndhævelsесamarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og på den anden side respekt for den grundlæggende ret til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

Personoplysninger defineres i direktivet om databeskyttelse⁽¹⁾ som enhver oplysning om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, f.eks. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, som er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Eftersom nationale håndhævelsestjenestemænd (sagsbehandlere), der er brugere af CPCS, ikke nødvendigvis er databeskyttelsesekspert og måske ikke altid er tilstrækkeligt bekendte med databeskyttelseskravene i deres egen nationale databeskyttelseslovgivning, tilrådes det at give CPCS-brugere retningslinjer og en beskrivelse af, hvordan CPCS fungerer i praksis rent databeskyttelsesmæssigt, samt en detaljeret beskrivelse af de sikkerhedsforanstaltninger, der er indbygget i systemet, og eventuelle risici i forbindelse med brugen af det.

Formålet med retningslinjerne er at dække de vigtigste databeskyttelsesspørgsmål i tilknytning til CPCS og give en brugervenlig forklaring, som alle CPCS-brugere kan henvises til. De giver imidlertid ikke en udtømmende analyse af CPCS' konsekvenser for databeskyttelsen.

Det henstilles indtrængende, at medlemsstaternes databeskyttelsesmyndigheder høres for at sikre, at retningslinjerne suppleres med særlige forpligtelser i de nationale databeskyttelseslove. CPCS-brugere kan også få yderligere hjælp og vejledning fra de nationale databeskyttelsesmyndigheder, så man sikrer, at databeskyttelseskravene opfyldes. En liste over disse myndigheder samt kontaktoplysninger og websteder findes på:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Det bør understreges, at behandling af personoplysninger bør ske i overensstemmelse med de særlige principper og betingelser i direktivet om databeskyttelse. Sagsbehandlere har inden for rammerne af forordningen ret til at udveksle data, herunder personoplysninger, via CPCS, hvis formålet med behandlingen er at stoppe overtrædelser af EU's forbrugerlove som opført i CPC-forordningens bilag. Men før sådanne oplysninger behandles, skal der foretages en omhyggelig vurdering for at sikre, at databeskyttelsesprincipperne er overholdt, og at databehandlingen er strengt nødvendig for at nå målene i CPC-forordningen.

⁽¹⁾ Artikel 2, litra a).

Sagsbehandlere med adgang til CPCS skal således foretage en vurdering fra sag til sag, før personoplysninger kan behandles ⁽¹⁾. Formålet med disse retningslinjer er at bistå sagsbehandlere med denne vurdering, således at de databeskyttelsesprincipper, der beskrives i retningslinjerne, kommer til at indgå i betragtningerne.

Målet er også at afklare nogle af de mere komplekse aspekter af CPCS-strukturen vedrørende fælles behandlingsaktiviteter og fælles kontroludøvelse, idet de indeholder en beskrivelse af Kommissionens og medlemsstaternes kompetente myndigheds rolle som »fælles registeransvarlige« for CPCS-dataudvekslinger.

3. CPCS — ET IT-VÆRKTØJ TIL HÅNDHÆVELSESSAMARBEJDE

CPCS er et it-værktøj, der er udviklet og administreres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne. CPCS er tænkt som en hjælp til medlemsstaterne til den praktiske gennemførelse af EU's forbrugerbeskyttelseslovgivning. Systemet bruges af CPC-netværket, der består af offentlige myndigheder udpeget af medlemsstaterne og EØS-landene, og som skal samarbejde og udveksle oplysninger med hinanden i håndhævelsen af forbrugerbeskyttelseslove som omhandlet i CPC-forordningen.

Det hedder i artikel 10 i CPC-forordningen, at:

»Kommissionen opretholder en elektronisk database, hvor den lagrer og behandler de oplysninger, den modtager i henhold til artikel 7, 8 og 9. Kun de kompetente myndigheder har mulighed for at konsultere databasen.«

Og i artikel 12, stk. 3, i CPC-forordningen tilføjes følgende:

»Anmodninger om bistand og enhver formidling af oplysninger fremsættes skriftligt under anvendelse af en standardformular og fremsendes elektronisk via den i artikel 10 omhandlede database.«

CPCS letter samarbejde om og udveksling af oplysninger vedrørende overtrædelser inden for Fællesskabet af de direktiver og forordninger, der er opført i bilaget til CPC-forordningen, og som behandler en bred vifte af emner såsom urimelig handelspraksis, fjernsalg, forbrugercredit, pakkerejser, urimelige kontraktbetingelser, timeshare, e-handel og andet. CPCS kan ikke bruges til informationsudveksling på lovgivningsområder, der ikke er specifikt opført i bilaget.

Eksempler:

- I. En handlende, der er etableret i Belgien, benytter sig af urimelige vilkår over for forbrugere bosiddende i Frankrig, hvilket er en overtrædelse af direktivet om urimelige kontraktvilkår. Forbrugermyndigheden i Frankrig kan bruge CPCS til at fremsætte en anmodning til forbrugermyndigheden i Belgien om at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, der er til rådighed i Belgien, over for den handlende, således at der bliver sat en øjeblikkelig stopper for overtrædelser inden for Fællesskabet.
- II. Forbrugermyndigheden i Danmark modtager klager over, at der på et bestemt websted bruges svigagtig og vildledende handelspraksis til skade for forbrugere. Webstedets vært befinder sig i Sverige. Den danske forbrugermyndighed har brug for oplysninger om webstedet. Den kan derfor bruge CPCS til at fremsende en informationsanmodning til den svenske forbrugermyndighed, som har pligt til at tilvejebringe oplysningerne.

Oplysninger uploades af medlemsstaterne, opbevares i CPCS, er tilgængelige for de medlemsstater, som oplysningerne er stilet til, og slettes af Kommissionen ⁽²⁾. CPCS bruges som informationsbank og som middel til at udveksle oplysninger i et effektivt, sikkert kommunikationssystem.

Ud fra et databeskyttelsesperspektiv medfører oprettelsen af en sådan database altid visse risici for den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger, f.eks. udveksling af flere oplysninger end strengt nødvendigt for at sikre et effektivt samarbejde, opbevaring af oplysninger, der skulle have været slettet, opbevaring af oplysninger, der ikke længere er nøjagtige eller er ukorrekte, eller manglende sikring af, at registreredes rettigheder og registeransvarliges forpligtelser overholdes. Sådanne risici skal derfor håndteres ved at sikre, at brugerne af CPCS er velinformerede om og veluddannede i databeskyttelsesbestemmelser og kan sikre overholdelse af gældende databeskyttelseslovgivning.

4. LOVGIVNINGS- OG TILSYNSRAMMER FOR DATABESKYTTELSE

EU har haft et etableret retsgrundlag for databeskyttelse siden 1995, såsom direktivet om databeskyttelse ⁽³⁾ vedrørende medlemsstaternes behandling af personoplysninger og forordningen om databeskyttelse ⁽⁴⁾ vedrørende EU's institutioners og organers behandling af personoplysninger. Hvilken databeskyttelseslov der anvendes, afhænger i øjeblikket af, hvem CPCS-aktøren eller -brugeren er.

⁽¹⁾ Det skal bemærkes, at databeskyttelsesprincipper finder anvendelse både på data, der opbevares elektronisk og som papirkopi.

⁽²⁾ De præcise bestemmelser for sletning findes bl.a. i beslutning 2007/76/EF og i »The Consumer Protection Cooperation Network: Operating Guidelines«.

⁽³⁾ Direktiv 95/46/EF.

⁽⁴⁾ Forordning (EF) nr. 45/2001.

Kommissionens behandlingsaktiviteter er omfattet af forordningen om databeskyttelse, mens behandlingsaktiviteter foretaget af sagsbehandlere i de kompetente nationale håndhævelsesmyndigheder henhører under den nationale lovgivning, der omsætter direktivet om databeskyttelse.

Kommissionen og de udpegede kompetente myndigheder spiller begge en specifik rolle i CPCS, fordi de sammen fungerer som registeransvarlige. De har derfor pligt til at anmelde og fremsende deres respektive behandlingsaktiviteter til forudgående kontrol hos de relevante tilsynsmyndigheder og sikre overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne. Når det er sagt, kan nationale love, der gennemfører direktivet om databeskyttelse, indeholde undtagelser både fra kravet om anmeldelse og kravet om forudgående kontrol.

Målet med at harmonisere databeskyttelseslovene var at sikre både et højt databeskyttelsesniveau og den enkeltes grundlæggende rettigheder, samtidig med at det blev muligt frit at overføre personoplysninger mellem medlemsstaterne. De nationale gennemførelsesforanstaltninger kan give anledning til forskelligartede bestemmelser, og brugerne af CPCS rådes for at sikre overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne kraftigt til at drøfte de foreliggende retningslinjer med deres nationale databeskyttelsesmyndigheder, da der f.eks. kan være forskellige regler for, hvilke oplysninger enkeltpersoner skal have, eller pligten til at indberette bestemte behandlingsaktiviteter til databeskyttelsesmyndighederne.

Et centralt træk ved de retlige rammer for EU's databeskyttelse er de uvildige databeskyttelsesmyndigheders kontrol. Borgerne har ret til at indgive klager til disse myndigheder og få en hurtig, udenretlig løsning på deres databeskyttelsesbekymringer. Behandling af personoplysninger på nationalt plan overvåges af de nationale databeskyttelsesmyndigheder, mens EU's institutioners behandling af personoplysninger overvåges af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse⁽¹⁾. Kommissionen er følgelig underlagt den tilsynsførendes kontrol, mens andre CPCS-brugere er underlagt kontrol af de nationale databeskyttelsesmyndigheder.

5. HVEM ER HVEM I CPCS? — SPØRGSMÅLET OM FÆLLES KONTROLUDØVELSE

CPCS er et klart eksempel på fælles behandlingsaktiviteter og fælles kontroludøvelse. Mens det kun er de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der kan indsamle, registrere, videregive og udveksle personoplysninger, er opbevaring og sletning af disse oplysninger Kommissionens ansvar. Kommissionen har ikke adgang til disse personoplysninger, men betragtes som systemadministrator og -operatør.

Fordelingen af de forskellige opgaver og ansvar mellem Kommissionen og medlemsstaterne kan opsummeres som følger:

- Hver kompetent myndighed er registeransvarlig for sine egne databehandlingsaktiviteter.
- Kommissionen er ikke bruger, men operatør af systemet, og primært ansvarlig for systemarkitekturens vedligeholdelse og sikkerhed. Kommissionen har dog også adgang til varslinger, feedbackinformation og andre sagsrelaterede oplysninger⁽²⁾. Formålet med Kommissionens adgang er at overvåge anvendelsen af CPC-forordningen og forbrugerbeskyttelseslovgivningen i bilaget til CPC-forordningen og samle statistiske oplysninger i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver. Kommissionen har dog ikke adgang til oplysningerne i anmodninger om gensidig bistand og håndhævelse, da disse kun sendes til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der behandler de pågældende specifikke spørgsmål. Når det er sagt, giver CPC-forordningen Kommissionen mulighed for at bistå kompetente myndigheder i tilfælde af visse tvister⁽³⁾ og blive opfordret til at deltage i en koordineret undersøgelse, der omfatter mere end to medlemsstater⁽⁴⁾.
- CPCS-aktørerne deler ansvaret for behandlingens lovlighed, oplysningspligten og retten til indsigt, indsigelse og berigtigelse.
- Både Kommissionen og de kompetente myndigheder er i deres egenskab af registeransvarlige individuelt ansvarlige for, at bestemmelserne i relation til deres databehandling stemmer overens med databeskyttelsesreglerne.

6. AKTØRER OG BRUGERE I CPCS

Der findes forskellige adgangsprofiler i CPCS: Adgang til databasen er begrænset, tildeles kun en navngiven tjenestemand hos en kompetent myndighed (autentificeret bruger) og kan ikke overdrages til andre. Adgang til CPCS kan kun gives til tjenestemænd, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har udnævnt og oplyst til Kommissionen. Det login/den adgangskode, der skal bruges for at komme ind i systemet, kan tildeles det centrale forbindelseskantor.

Kun brugere hos de bistandssøgte og bistandssøgende kompetente myndigheder har fuld adgang til alle de oplysninger, der udveksles i en bestemt sag, hvilket omfatter alle bilag i CPCS' sagsakter. De centrale forbindelseskantorer har kun adgang til de oplysninger om en sag, der sætter dem i stand til at identificere den kompetente myndighed, som en anmodning skal overføres til. De har ikke adgang til fortrolige dokumenter, der er vedlagt en anmodning eller en varslings bilag.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>.

⁽²⁾ Artikel 8, 9 og 15 i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004.

⁽³⁾ Artikel 8, stk. 5, i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004.

⁽⁴⁾ Artikel 9 i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004.

I håndhævelsessager kan brugere hos alle de kompetente myndigheder, som er anmeldt som ansvarlige for de retsakter, der er overtrådt, udveksle generelle oplysninger. Det sker gennem anmeldelser. Disse anmeldelser bør give en bred beskrivelse af en sag og undgå at inddrage personoplysninger. Der findes dog undtagelser som f.eks. sælgers eller leverandørs navn (hvis det er en fysisk person).

Kommissionen har ikke adgang til anmodninger om oplysninger og håndhævelser eller fortrolige dokumenter, men modtager anmeldelser og varslinger.

7. DATABESKYTTELSERPRINCIPPER FOR INFORMATIONSUDBVEKSLING

Personoplysninger kan kun behandles af CPCS-brugerne i medlemsstaterne på bestemte betingelser og i overensstemmelse med de principper, som direktivet om databeskyttelse opstiller. Den registeransvarlige er ansvarlig for at sikre, at databeskyttelsesprincipperne overholdes i forbindelse med behandling af personoplysninger i CPCS.

Det skal også bemærkes, at både bestemmelserne om fortrolighed og bestemmelserne om databeskyttelse finder anvendelse på CPCS. Fortrolighedsbestemmelserne og bestemmelserne om tavshedspligt kan finde anvendelse på oplysninger generelt, mens bestemmelserne om databeskyttelse er begrænset til personoplysninger.

Det er vigtigt at huske, at CPCS-brugerne i medlemsstaterne er ansvarlige for mange andre behandlingsaktiviteter, og at de ikke nødvendigvis er databeskyttelseseksperter. Overholdelse af databeskyttelsesreglerne i CPCS behøver ikke være unødigt kompliceret eller medføre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde. Systemet skal heller ikke nødvendigvis være et universalsystem, der passer til alle. Disse retningslinjer er henstillinger vedrørende behandling af personoplysninger, og der skal gøres opmærksom på, at det ikke er alle oplysninger, som udveksles inden for rammerne af CPCS, der er personoplysninger.

Før hver uploading af oplysninger til CPCS skal håndhævelsesmyndighederne vurdere, om de personoplysninger, der skal fremsendes, er strengt nødvendige for at opnå et effektivt samarbejde, og overveje, hvem de sender personoplysningerne til. Håndhævelsestjenestemanden skal spørge sig selv, om modtageren virkelig har brug for de pågældende oplysninger til varslingen eller anmodningen om gensidig bistand.

Nedenstående liste over grundlæggende databeskyttelsesprincipper er tænkt som en hjælp til håndhævelsestjenestemænd med adgang til CPCS til at foretage en vurdering fra sag til sag af, om databeskyttelsesbestemmelserne for behandling af personoplysninger bliver overholdt, hver gang de behandler personoplysninger i systemet. Håndhævelsestjenestemænd bør også holde sig for øje, at der på nationalt plan kan være undtagelser fra og begrænsninger for anvendelsen af nedenstående databeskyttelsesprincipper, og de rådes til at konsultere deres nationale databeskyttelsesmyndigheder ⁽¹⁾.

Databeskyttelsesprincipper, der skal overholdes

De generelle principper for databeskyttelse, der skal tages hensyn til, før man går i gang med at behandle personoplysninger, er fastlagt i direktivet om databeskyttelse. Eftersom dette direktiv er omsat til national lovgivning, anmodes sagsbehandlere om at konsultere deres nationale databeskyttelsestilsynsmyndigheder vedrørende anvendelsen af nedenstående principper, og de rådes til at undersøge, om der findes undtagelser fra eller begrænsninger for anvendelsen af disse principper.

Princippet vedrørende gennemsigtighed

I henhold til direktivet om databeskyttelse har den registrerede ret til at blive orienteret, når den pågældendes personoplysninger behandles. Den registeransvarlige skal oplyse sit navn og sin adresse, formålet med behandlingen, modtagerne af oplysningerne og alle andre fornødne oplysninger for at sikre, at behandlingen er rimelig ⁽²⁾.

Oplysninger må kun behandles i følgende tilfælde ⁽³⁾:

- Når den registrerede har givet sit samtykke.
- Når behandlingen er nødvendig i forbindelse med udformning eller indgåelse af en kontrakt.
- Når behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse.
- Når behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser.

⁽¹⁾ Artikel 11, stk. 2, og artikel 13 i direktiv 95/46/EF.

⁽²⁾ Artikel 10 og 11 i direktiv 95/46/EF.

⁽³⁾ Artikel 7 i direktiv 95/46/EF.

- Når behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt.
- Når behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse.

Princippet vedrørende lovlighed og rimelighed

Personoplysninger må ikke indsamles eller behandles på ulovlige eller urimelige måder, og de må ikke bruges til formål, der ikke er forenelige med målene i CPC-forordningen. For at behandlingen skal være lovlig, skal sagsbehandlerne sikre sig, at de har klare grunde, der berettiger behandlingen. Behandlingen skal foretages til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål⁽¹⁾. Dette kan alene være baseret på CPC-forordningen.

For at behandlingen skal være rimelig, skal de registrerede informeres om formålet med behandlingen af den pågældendes personoplysninger og deres ret til indsigt, berigtigelser og indvendinger.

Princippet vedrørende proportionalitet, korrekthed og opbevaringsperioder

Personoplysningerne skal være proportionelle, tilstrækkelige, relevante og ikke omfatte mere end det, der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de er indsamlet og/eller efterfølgende behandlet. Oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourført. Der skal tages ethvert rimeligt skridt til at sikre, at oplysninger, der er ukorrekte eller ufuldstændige i forhold til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt, slettes eller berigtiges. Personoplysninger må ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles. Der skal fastsættes relevante garantier for personoplysninger, der i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed opbevares længere end i ovennævnte periode.

Sagsbehandlerne skal vurdere, om de oplysninger, de behandler, er strengt nødvendige i forhold til de formål, der ønskes opfyldt.

Princippet vedrørende formålsbegrænsning

Personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og senere behandling heraf må ikke være uforenelig med disse formål og skal bringes til den registreredes kendskab. Sagsbehandlerne må kun behandle personoplysninger, når det har et klart formål, dvs. når der er et retsgrundlag i CPC-forordningen, som begrundet overførslen.

Ret til indsigt

Registrerede har i henhold til direktivet om databeskyttelse⁽²⁾ ret til at få oplyst, at deres personoplysninger behandles, formålene med behandlingen, modtagerne af oplysningerne, og at de har bestemte rettigheder, f.eks. retten til information og berigtigelser. Den registrerede har ret til indsigt i alle oplysninger, der behandles om vedkommende. Den registrerede har også ret til at anmode om berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er ufuldstændige, ukorrekte eller ikke behandles i overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne⁽³⁾.

Følsomme data

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold er forbudt. Databeskyttelsesdirektivet⁽⁴⁾ omfatter dog visse undtagelser fra denne bestemmelse, hvor følsomme oplysninger kan behandles på visse betingelser⁽⁵⁾. Da CPCS-brugere kan komme i en situation, hvor de behandler følsomme oplysninger⁽⁶⁾, tilrådes det at nærme sig dem med forsigtighed. CPCS-brugere anbefales at konsultere deres nationale databeskyttelsesmyndighed med hensyn til, om der gælder undtagelser for behandlingen af følsomme oplysninger.

Undtagelser

I forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager omfatter direktivet om databeskyttelse nogle undtagelser. Sagsbehandlerne rådes til at konsultere national lovgivning for at vurdere, om der er mulighed for sådanne undtagelser og i bekræftende fald i hvilket omfang⁽⁷⁾. Hvis der indføres sådanne undtagelser, henstilles det, at de anføres klart i den enkelte kompetente myndigheds fortrolighedserklæringer.

⁽¹⁾ Artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 95/46/EF.

⁽²⁾ Artikel 10, 11 og 12 i direktiv 95/46/EF.

⁽³⁾ Artikel 12 i direktiv 95/46/EF.

⁽⁴⁾ Artikel 8, stk. 2, i direktiv 95/46/EF.

⁽⁵⁾ Artikel 8 i direktiv 95/46/EF.

⁽⁶⁾ Kapitel 4 i bilaget til beslutning 2007/76/EF.

⁽⁷⁾ Udtalelse 6/2007 om databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet (CPCS) — 01910/2007/DA — WP 130 — vedtaget den 21. september 2007, s. 24.

Anvendelse af databeskyttelsesprincipperne

Anvendelse af disse databeskyttelsesprincipper på CPCS fører til følgende henstillinger:

- 1) Brug af CPCS bør være strengt begrænset til de formål, der er anført i CPC-forordningen. Det hedder i artikel 13, stk. 1, i CPC-forordningen, at udleverede oplysninger kun kan anvendes til at sikre overholdelse af lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser. Disse love er opført i bilaget til CPC-forordningen.
- 2) Håndhævestjenestemænd rådes til kun at bruge oplysninger, der stammer fra en anmodning om gensidig bistand eller varsling til formål, der vedrører den specifikke sag, under nøje overholdelse af lovbestemmelserne om databeskyttelse, og forudgående vurdere nødvendigheden af behandlingen i forbindelse med undersøgelser foretaget ud fra en bredere samfundsinteresse.
- 3) Håndhævestjenestemænd bør i forbindelse med overførsel af oplysninger foretage en vurdering fra sag til sag af, hvem der skal modtage de oplysninger, som skal behandles.
- 4) CPCS-brugerne bør omhyggeligt udvælge de spørgsmål, de stiller i anmodningen om gensidig bistand, og ikke bede om flere oplysninger end nødvendigt. Det handler ikke kun om at overholde principperne om oplysningernes pålidelighed, men også om at mindske den administrative byrde.
- 5) Direktivet om databeskyttelse⁽¹⁾ indeholder krav om, at personoplysninger skal være korrekte og ajourførte. Det henstilles, at den kompetente myndighed, som leverede oplysningerne, bidrager til at sikre, at oplysninger, der opbevares i CPCS, er korrekte. Pop up-beskeder i CPCS minder regelmæssigt sagsbehandlere om at kontrollere, om personoplysningerne er korrekte og ajourførte.
- 6) En praktisk måde at informere de registrerede om deres rettigheder er ved hjælp af en omfattende meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred på webstedet. Det henstilles, at alle kompetente myndigheder anbringer en meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred på deres websteder. Denne meddelelse bør være i overensstemmelse med alle oplysningsforpligtelserne i direktivet om databeskyttelse og indeholde et link til Kommissionens websted om disse meddelelser og om andre oplysninger såsom kontaktoplysninger for den pågældende kompetente myndighed og eventuelle nationale begrænsninger i retten til indsigt eller oplysninger. Alle involverede registeransvarlige er ansvarlige for offentliggørelse af meddelelser om beskyttelse af privatlivets fred.
- 7) De registrerede kan anmode om indsigt i, berigtigelse og sletning af personoplysninger fra mere end én kilde. Selv om hver kompetent myndighed i sin egenskab af registeransvarlig er ansvarlig for sine egne behandlingsaktiviteter, bør der opnås en koordineret tilgang til anmodninger i relation til grænseoverskridende sager. Det henstilles, at de kompetente myndigheder i sådanne tilfælde meddeler andre kompetente myndigheder, at de har modtaget anmodningen.

Hvis en kompetent myndighed mener, at imødekomme af en anmodning kan påvirke en efterforsknings- eller håndhævelsesprocedure, der udføres af andre kompetente myndigheder, bør førstnævnte høre sidstnævnte, før anmodningen imødekommes.

Den registrerede kan også henvende sig til Kommissionen med sin anmodning. Kommissionen kan kun imødekomme en anmodning om oplysninger, som den har adgang til. Når Kommissionen modtager en anmodning, bør den konsultere den kompetente myndighed, der har fremsendt oplysningerne. Hvis der ikke gøres indsigelser, eller den kompetente myndighed ikke besvarer henvendelsen inden for en rimelig frist, kan Kommissionen beslutte, om anmodningen skal imødekommes på grundlag af forordningen om databeskyttelse. Kommissionen bør også høre de kompetente myndigheder, hvis efterforsknings- eller håndhævelsesaktiviteter kan blive påvirket som et resultat af, at anmodningen imødekommes. Kommissionen bør undersøge, om yderligere tekniske funktioner i CPCS ville fremme sådanne udvekslinger.

- 8) I henhold til CPC-beslutning 2007/76/EF om gennemførelse kan der oprettes oplysningsfelter i CPCS til navne på virksomhedsledere. Håndhævestjenestemændene skal vurdere, om det er nødvendigt at medtage den type personoplysninger for at løse sagen. Der skal foretages en vurdering fra sag til sag af, om det er nødvendigt at indsætte navnet på en virksomhedsleder i det relevante felt, før hver uploading af oplysninger til CPCS og før der sendes en varsling eller en anmodning om gensidig bistand til en anden kompetent myndighed.
- 9) CPC-beslutning 2007/76/EF om gennemførelse indeholder et krav om, at den kompetente myndighed, der uploader oplysninger, håndhævelsesanmodninger eller varslinger, skal angive, om oplysningerne skal behandles som fortrolige. Dette afgøres fra sag til sag. På samme måde skal den bistandssøgte myndighed, når den leverer oplysninger, anføre, om oplysningerne skal behandles som fortrolige. CPCS indeholder en standardværdifunktion, hvor CPCS-brugere udtrykkeligt skal give adgang til dokumenter ved at slå fortrolighedsmarkøren fra.

⁽¹⁾ Artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 95/46/EF.

8. CPCS OG DATABESKYTTELSE

Databeskyttelsesvenligt miljø

CPCS er udformet på grundlag af krav i databeskyttelseslovgivningen:

- CPCS bruger s-TESTA (secured Trans European Services for Telematics between Administrations), som udgør en styret, pålidelig og sikker transeuropæisk kommunikationsplatform for europæiske og nationale myndigheder. s-TESTA-netværket bygger på en dedikeret privat infrastruktur, der er fuldstændig adskilt fra internettet. Systemets udformning omfatter passende sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer den bedst mulige beskyttelse af netværket. Netværket er sikkerhedsgodkendt for at gøre det egnet til at sende oplysninger, der klassificeres som »EU RESTRICTED«.
- Der findes en række tekniske funktioner: anmeldelse af sikre og personlige adgangskoder til kompetente tjenestemænd hos de udpegede myndigheder, brug af et sikkert netværk (s-TESTA), pop up-beskeder, der minder sagsbehandlerne om, at de skal indtænke databeskyttelsesbestemmelser i behandlingen af personoplysninger, oprettelse af forskellige brugerprofiler, der gør adgang til oplysninger afhængig af brugerens rolle (den kompetente myndighed, det centrale forbindelseskantor eller Kommissionen), mulighed for at begrænse adgang til dokumenter ved at markere dem som fortrolige og beskeden på CPCS-hjemmesiden, der henviser til databeskyttelsesbestemmelserne.
- Gennemførelsesbestemmelser ⁽¹⁾, der dækker centrale aspekter for at sikre overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne: klare regler for sletning (hvilke oplysninger, hvor og hvornår oplysninger skal slettes o.l.), principper vedrørende fastlæggelse af de forskellige former for adgang til oplysninger (kun direkte berørte kompetente myndigheder har fuld adgang, mens andre kun har adgang til generelle oplysninger).
- Praktiske retningslinjer ⁽²⁾, som yderligere præciserer, hvad der skal tages i betragtning i forbindelse med udfyldelsen af de forskellige oplysningsfelter, og integration af disse retningslinjer ⁽³⁾.
- Årlige revisioner til sikring af, at de kompetente myndigheder kontrollerer, om personoplysningerne er korrekte (mærkning er planlagt, men endnu ikke gennemført), og også, at sager er afsluttet og/eller slettet og dermed ikke glemmes. Kommissionen arrangerer jævnligt sammen med medlemsstaterne en systematisk gennemgang af de sager, der har været åbne i en væsentlig længere periode end den gennemsnitlige sagsbehandlingsperiode.
- Automatisk sletning af sager om gensidig bistand fem år efter en sags afslutning som krævet i CPC-forordningen.
- CPCS er et it-værktøj under udvikling, som skal være databeskyttelsesvenligt. Der er allerede nu indbygget mange garantifunktioner i systemarkitekturen, som er beskrevet ovenfor. Kommissionen agter at videreudvikle og forbedre systemet efter behov.

Yderligere hjælp

Hvor længe bør en sag opbevares, og hvornår skal den afsluttes og slettes?

Kun Kommissionen kan slette oplysninger fra CPCS ⁽⁴⁾ og gør det normalt efter anmodning fra en kompetent myndighed. Når en kompetent myndighed fremsender en sådan anmodning, skal den indeholde en begrundelse for anmodningen om sletning. Den eneste undtagelse er anmodninger om håndhævelse. Dem sletter Kommissionen automatisk, fem år efter at den bistandssøgende myndighed har afsluttet sagen.

Bestemmelserne med faste tidsfrister er indført for at sikre sletning af data, der ikke længere er nødvendige, er ukorrekte, viser sig at være ubegrundede og/eller har været opbevaret i det maksimale tidsrum.

Hvorfor er opbevaringsperioden for oplysninger fastsat til fem år?

Formålet med opbevaringsperioden er at lette samarbejdet mellem offentlige myndigheder med ansvar for håndhævelsen af de love, der beskytter forbrugernes interesser i forbindelse med overtrædelser inden for Fællesskabet, at bidrage til at sikre det indre markedsgnidningsfrie funktion, kvaliteten af og konsekvensen i håndhævelsen af love, der beskytter forbrugernes interesser, tilsynet med beskyttelsen af forbrugernes økonomiske interesser og at hæve standarden for og konsekvensen i håndhævelsen. I løbet af opbevaringsperioden kan autoriserede håndhævelsestjenestemænd, der arbejder for en kompetent myndighed, som oprindeligt behandlede en sag, have adgang til sagen for at konstatere forbindelser til eventuelle gentagne overtrædelser, hvilket bidrager til en bedre og mere effektiv håndhævelse.

⁽¹⁾ Beslutning 2007/76/EF.

⁽²⁾ The Consumer Protection Cooperation Network: Operating Guidelines — godkendt af CPC-udvalget den 8. juni 2010.

⁽³⁾ Retningslinjernes indhold vil indgå i fremtidige kurser i CPCS.

⁽⁴⁾ Artikel 10 i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004 og kapitel 2 i bilaget til CPC-beslutning 2007/76/EF om gennemførelse.

Hvilke oplysninger kan indgå i diskussionsforummet?

Diskussionsforummet er en funktion under CPCS og er et værktøj til udveksling af oplysninger om f.eks. nye håndhævelsesbeføjelser og bedste praksis. Generelt bør diskussionsforummet, der dog ikke bruges så ofte af håndhævelses-tjenestemænd, ikke bruges til udveksling af sagsrelaterede oplysninger og ikke henvise til personoplysninger.

Hvilken type oplysninger kan medtages i korte resuméer og bilag?

I overensstemmelse med CPC-beslutning 2007/76/EF om gennemførelse er der et felt med betegnelsen »bilag« i varslinger og anmodninger om oplysninger og håndhævelse. De korte resuméer er felter, hvor overtrædelsen beskrives. Det henstilles, at personoplysninger ikke medtages i de korte resuméer, da formålet med dette felt er at give en generel beskrivelse af overtrædelsen. Personoplysninger i bilag, der ikke er strengt nødvendige, skal skjules eller slettes.

Hvad betyder en »rimelig formodning« om, at der er sket en overtrædelse?

Rimelig formodning skal fortolkes i henhold til national lovgivning. Det henstilles dog, at formodninger om overtrædelser kun medtages i CPCS, hvis der er beviser for, at der er sket eller sandsynligvis vil ske en overtrædelse.

Hvad med overførsler til tredjelande?

Det hedder i CPC-forordningen ⁽¹⁾, at oplysninger, som videregives i henhold til CPC-forordningen, også kan videregives til en myndighed i et tredjeland af en medlemsstat i henhold til en bilateral bistandsaftale med tredjelandet, såfremt der er indhentet samtykke fra den kompetente myndighed, som oprindeligt videregav oplysningerne, og såfremt videregivelsen er i overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne.

Det henstilles, at bilaterale aftaler om bistand med et givet tredjeland, så længe EU ikke har indgået en international aftale om samarbejdsordninger vedrørende gensidig bistand ⁽²⁾, bør indeholde passende databeskyttelsesbestemmelser og anmeldes til de relevante databeskyttelsestilsynsmyndigheder, således at der kan foretages forudgående kontrol, medmindre Kommissionen har konstateret, at tredjelandet sikrer et passende beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives fra EU i henhold til artikel 25 i direktivet om databeskyttelse.

⁽¹⁾ Artikel 14, stk. 2, i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004.

⁽²⁾ Artikel 18 i CPC-forordning (EF) nr. 2006/2004.

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29docstts.html>

Regulativ nr. 100 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af køretøjer for så vidt angår specifikke krav til det elektriske fremdriftssystem

Omfattende al gældende tekst frem til:

Ændringsserie 01 — Ikrafttrædelsesdato: 4. december 2010.

INDHOLDSFORTEGNELSE

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definitioner
3. Ansøgning om godkendelse
4. Godkendelse
5. Forskrifter og prøvninger
6. Ændringer og udvidelse af typegodkendelsen for en køretøjstype
7. Produktionens overensstemmelse
8. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
9. Endeligt ophør af produktionen
10. Navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvning, og på de administrative myndigheder
11. Overgangsbestemmelser

BILAG

- Bilag 1 — Meddelelse
- Bilag 2 — Godkendelsesmærkernes udformning
- Bilag 3 — Beskyttelse mod direkte kontakt med spændingsførende dele
- Bilag 4 — Metode til måling af isolationsmodstand
- Bilag 5 — Metode til funktionskontrol af on board-overvågningssystemet for isolationsmodstand
- Bilag 6 — Væsentlige karakteristika for køretøjer eller systemer
- Bilag 7 — Bestemmelse af hydrogenemissioner under opladning af traktionsbatteriet

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Følgende forskrifter finder anvendelse på sikkerhedskrav for det elektriske fremdriftssystem i vej køretøjer i klasse M og N med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 25 km/h, udstyret med en eller flere elektriske drivmotorer, og som ikke er permanent tilsluttet lysnettet, samt højspændingskomponenter og -systemer hertil, som er galvanisk forbundet til det elektriske fremdriftssystems højspændingsbus.

Dette regulativ omfatter ikke sikkerhedskrav til vej køretøjer efter sammenstød.

2. DEFINITIONER

I dette regulativ forstås ved:

- 2.1. »Indstilling, hvor aktiv kørsel er mulig«: en indstilling for køretøjet, hvor et tryk på speederen (eller aktivering af en tilsvarende anordning) eller slækning af bremserne vil få det elektriske fremdriftssystem til at bevæge køretøjet.
- 2.2. »Blokade«: den del, der yder beskyttelse mod direkte kontakt med strømførende dele i enhver adgangsretning.
- 2.3. »Ledende forbindelse«: forbindelse, der ved hjælp af stik tilsluttes en ekstern strømforsyning, når det genopladelige energilagringssystem (RESS) oplades.
- 2.4. »Tilkoblingssystem til opladning af det genopladelige energilagringssystem (RESS)«: det elektriske kredsløb, der anvendes til opladning af RESS-systemet fra en ekstern elektrisk strømforsyning, herunder tilkoblingen på køretøjet.
- 2.5. »Direkte kontakt«: personers kontakt med strømførende dele.
- 2.6. »Elektrisk chassis«: et sæt ledende dele, som er elektrisk forbundet, hvis potentiale anvendes som reference.
- 2.7. »Elektrisk kredsløb«: et aggregat af forbundne strømførende dele, som er bestemt til at føre elektrisk energi under normale driftsforhold.
- 2.8. »System til konvertering af elektrisk energi«: et system, der genererer og leverer elektrisk energi til elektrisk fremdrift.
- 2.9. »Elektrisk fremdriftssystem«: det elektriske kredsløb, som omfatter elektrisk(e) drivmotor(er) og kan omfatte RESS-systemet, systemet til konvertering af elektrisk energi, elektroniske konvertere, tilhørende ledninger og stik og tilkoblingssystemet til opladning af RESS-systemet.
- 2.10. »Elektronisk omdanner«: en anordning, der muliggør styring og/eller konvertering af strøm til elektrisk fremdrift.
- 2.11. »Indkapsling«: den del, der omslutter de interne enheder og yder beskyttelse mod direkte kontakt i enhver adgangsretning.
- 2.12. »Blotlagt ledende del«: enhver ledende del, som kan berøres, jf. bestemmelserne om beskyttelsesgrad IPXXB, og som i tilfælde af svigtende isolering fører elektrisk energi.
- 2.13. »Ekstern elektrisk strømforsyning«: en strømforsyning med vekselstrøm (AC) eller jævnstrøm (DC) placeret uden for køretøjet.
- 2.14. »Højspænding«: klassificeringen af en elektrisk komponent eller et elektrisk kredsløb med en arbejds-spænding > 60 V og ≤ 1 500 V DC eller > 30 V og ≤ 1 000 V AC kvadratisk middelværdi (rms).
- 2.15. »Højspændingsbus«: det elektriske kredsløb, herunder tilkoblingssystemet til opladning af RESS-systemet, som drives af højspænding.

- 2.16. »Indirekte kontakt«: personers kontakt med blotlagte ledende dele.
- 2.17. »Strømførende dele«: ledende del(e), der ved normal brug er beregnet til at føre elektrisk energi.
- 2.18. »Bagagerum«: det rum i køretøjet, der er beregnet til opbevaring af bagage, afgrænset af loft, klap, guld, sidevægge samt den blokade og indkapsling, der skal afskærme fremdriftssystemet mod direkte kontakt med strømførende dele, og som er adskilt fra passagerkabinen af forreste eller bageste skilleplade.
- 2.19. »On board-overvågningssystem for isolationsmodstand«: den anordning, som overvåger isolationsmodstanden mellem højspændingsbusserne og det elektriske chassis.
- 2.20. »Traktionsbatteri af åben type«: en væskebatteritype, som kræver genpåfyldning med vand, og som genererer hydrogengas, der udledes i atmosfæren.
- 2.21. »Passagerkabine«: rummet, hvori passagerer opholder sig, afgrænset af loft, guld, sidevægge, døre, vinduesglas, forreste og bageste skilleplade, eller bagklap samt af blokade og indkapsling, der skal afskærme fremdriftssystemet mod direkte kontakt med strømførende dele.
- 2.22. »Beskyttelsesgrad«: den beskyttelsesgrad, som en blokade/indkapsling yder ved en prøvesondes kontakt med strømførende dele; denne prøvesonde kan f.eks. være en prøvefinger (IPXXB) eller en prøveledning (IPXXD).
- 2.23. »Genopladeligt energilagringssystem (RESS)«: det genopladelige energilagringssystem, der leverer elektrisk energi til elektrisk fremdrift.
- 2.24. »Serviceafbryder«: anordning til deaktivering af det elektriske kredsløb i forbindelse med kontrol og service af RESS-systemet, brændselscellestak osv.
- 2.25. »Massiv isolering«: den isolerende beklædning på ledninger, som skal dække og beskytte de strømførende dele mod direkte kontakt i enhver adgangsretning; dæksler til isolering af stikkens strømførende dele og lak eller maling med henblik på isolering.
- 2.26. »Køretøjstype«: køretøjer, der ikke frembyder væsentlige forskelle med hensyn til:
- a) Montering af det elektriske fremdriftssystem og den galvanisk forbundne højspændingsbus.
 - b) Det elektriske fremdriftssystem og de galvanisk forbundne højspændingskomponenters art og type.
- 2.27. »Arbejdsspænding«: den højeste kvadratiske middelværdi (rms) af en spænding i et elektrisk kredsløb angivet af fabrikanten, som kan forekomme mellem alle ledende dele ved åbne kredsløbsforhold eller ved normale driftsforhold. Hvis det elektriske kredsløb er opdelt af galvanisk isolering, defineres arbejdsspændingen for hvert af de opdelte kredsløb.
3. ANSØGNING OM GODKENDELSE
- 3.1. Ansøgning om godkendelse af en køretøjstype hvad angår specifikke krav til det elektriske fremdriftssystem indgives af køretøjets fabrikant eller dennes behørigt bemyndigede repræsentant.
- 3.2. Ansøgningen skal ledsages af de nedenfor nævnte dokumenter i tre eksemplarer og af følgende oplysninger:
- 3.2.1. Detaljeret beskrivelse af køretøjstypen for så vidt angår det elektriske fremdriftssystem og den galvanisk forbundne højspændingsbus.
- 3.3. Et køretøj, repræsentativt for den type, som skal godkendes, skal fremstilles for den tekniske tjeneste, der er ansvarlig for godkendelsesprøvning.

- 3.4. Før typegodkendelse meddeles, kontrollerer den kompetente myndighed, at der findes tilfredsstillende ordninger til sikring af effektiv kontrol af produktionens overensstemmelse.
4. GODKENDELSE
- 4.1. Hvis et køretøj, der indstilles til godkendelse i henhold til dette regulativ, opfylder kravene i punkt 5 nedenfor og i bilag 3, 4, 5 og 7 til dette regulativ, skal der udstedes godkendelse for denne køretøjstype.
- 4.2. Der tildeles et godkendelsesnummer til hver godkendt type. Dette nummers første to cifre (på nuværende tidspunkt 01 for regulativet i dets nuværende version) angiver den ændringsserie, som omfatter de seneste vigtige tekniske ændringer af regulativet på godkendelsens udstedelsestidspunkt. Den samme kontraherende part må ikke tildele det samme nummer til en anden køretøjstype.
- 4.3. Meddelelse om godkendelse, nægtelse, udvidelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en køretøjstype i henhold til dette regulativ, meddeles de parter i overenskomsten, der anvender dette regulativ, ved hjælp af en formular, svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
- 4.4. Ethvert køretøj, som er i overensstemmelse med en type, som er godkendt efter dette regulativ, skal på et let synligt og let tilgængeligt sted, der er angivet i godkendelsesattesten, være påført et internationalt godkendelsesmærke bestående af følgende:
- 4.4.1. en cirkel, som omslutter bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt godkendelse.⁽¹⁾
- 4.4.2. nummeret på dette regulativ, efterfulgt af bogstavet »R«, en streg og godkendelsesnummeret til højre for den cirkel, der er beskrevet i punkt 4.4.1.
- 4.5. Hvis køretøjet er i overensstemmelse med en køretøjstype, der i henhold til et eller flere andre regulativer, som danner bilag til overenskomsten, er godkendt i det land, der har godkendt køretøjet i henhold til dette regulativ, er det ikke nødvendigt at gentage det symbol, der er beskrevet i punkt 4.4.1; i så tilfælde skal numrene på regulativet og godkendelserne samt de ekstra symboler for alle regulativer, i henhold til hvilke der er meddelt godkendelse i det land, hvor godkendelsen er meddelt i henhold til dette regulativ, placeres i lodrette kolonner til højre for det symbol, der er beskrevet i punkt 4.4.1.
- 4.6. Godkendelsesmærket skal være let læseligt og må ikke kunne fjernes.
- 4.7. Godkendelsesmærket skal anbringes på eller tæt ved den mærkeplade, fabrikanten har anbragt på køretøjet.
- 4.8. Bilag 2 til dette regulativ indeholder eksempler på godkendelsesmærkets udformning.
5. FORSKRIFTER OG PRØVNINGER
- 5.1. Beskyttelse mod elektrisk stød
- Følgende elektriske sikkerhedskrav gælder for højspændingsbusser, når disse ikke er forbundet til eksterne højspændingsstrømforsyninger.

⁽¹⁾ 1 for Tyskland, 2 for Frankrig, 3 for Italien, 4 for Nederlandene, 5 for Sverige, 6 for Belgien, 7 for Ungarn, 8 for Den Tjekkiske Republik, 9 for Spanien, 10 for Serbien, 11 for Det Forenede Kongerige, 12 for Østrig, 13 for Luxembourg, 14 for Schweiz, 15 (ubenyttet), 16 for Norge, 17 for Finland, 18 for Danmark, 19 for Rumænien, 20 for Polen, 21 for Portugal, 22 for Den Russiske Føderation, 23 for Grækenland, 24 for Irland, 25 for Kroatien, 26 for Slovenien, 27 for Slovakiet, 28 for Belarus, 29 for Estland, 30 (ubenyttet), 31 for Bosnien-Hercegovina, 32 for Letland, 33 (ubenyttet), 34 for Bulgarien, 35 (ubenyttet), 36 for Litauen, 37 for Tyrkiet, 38 (ubenyttet), 39 for Aserbajdsjan, 40 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, 41 (ubenyttet), 42 for Det Europæiske Fællesskab (godkendelser meddeles af medlemsstaterne under anvendelse af deres respektive ECE-symboler), 43 for Japan, 44 (ubenyttet), 45 for Australien, 46 for Ukraine, 47 for Sydafrika, 48 for New Zealand, 49 for Cypern, 50 for Malta, 51 for Republikken Korea, 52 for Malaysia, 53 for Thailand, 54 og 55 (ubenyttet) og 56 for Montenegro, 57 (ubenyttet) og 58 for Tunesien. De efterfølgende numre tildeles andre stater i den kronologiske orden, i hvilken de ratificerer eller tiltræder overenskomsten om ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter, hvorefter FN's generalsekretær giver de kontraherende parter i overenskomsten meddelelse herom.

5.1.1. Beskyttelse mod direkte kontakt

Beskyttelsen mod direkte kontakt med strømførende dele skal være i overensstemmelse med punkt 5.1.1.1 og 5.1.1.2. Disse beskyttelser (massiv isolering, blokade, indkapsling osv.) må ikke kunne åbnes, adskilles eller fjernes uden brug af værktøj.

5.1.1.1. Til beskyttelse af strømførende dele i passagerkabinen eller bagagerummet skal beskyttelsesgrad IPXXD være opfyldt.

5.1.1.2. Til beskyttelse af strømførende dele i andre områder end passagerkabinen eller bagagerummet skal beskyttelsesgrad IPXXB være opfyldt.

5.1.1.3. Stik

Stik (herunder tilkoblingen på køretøjet) skønnes at opfylde disse krav, hvis:

- a) de opfylder punkt 5.1.1.1 og 5.1.1.2, når de frakobles uden brug af værktøj eller
- b) de er anbragt under gulvet og forsynet med en låsemekanisme eller
- c) de er forsynet med en låsemekanisme, og der skal fjernes andre komponenter med brug af værktøj for at frakoble stikket, eller
- d) spændingen i de strømførende bliver lig med eller under DC 60V eller lig med eller under AC 30V (rms) inden for 1 sekund efter, at stikket frakobles.

5.1.1.4. Serviceafbryder

For en serviceafbryder, som kan åbnes, adskilles eller fjernes uden værktøj, accepteres opfyldelse af beskyttelsesgrad IPXXB under forhold, hvor den åbnes, adskilles eller fjernes uden værktøj.

5.1.1.5. Mærkning

5.1.1.5.1. Det symbol, der er vist i figur 1, skal være anbragt på eller i nærheden af RESS-systemet. Symbolbaggrunden skal være gul, kanterne og pilen sort.

Figur 1

Mærkning af højspændingsudstyr

5.1.1.5.2. Symbolet skal også være synligt på indkapslinger og blokader, som, hvis de fjernes, blotlægger strømførende dele af højspændingskredsløb. Denne bestemmelse kan frivilligt benyttes for ethvert højspændingsbusstik. Den gælder ikke i følgende tilfælde:

- a) hvis blokader eller indkapslinger ikke fysisk kan tilgås, åbnes eller fjernes, med mindre andre køretøjskomponenter fjernes ved brug af værktøj
- b) hvis blokader eller indkapslinger er placeret under køretøjets gulv.

5.1.1.5.3. Kabler til højspændingsbusser, som ikke er placeret i indkapslinger, skal kunne identificeres af en ydre orange kappe.

5.1.2. Beskyttelse mod indirekte kontakt

5.1.2.1. Blotlagte ledende dele, herunder den ledende blokade eller indkapsling, skal med henblik på beskyttelse mod elektriske stød ved indirekte kontakt have en sikker galvanisk forbindelse til det elektriske chassis i form af en ledning eller et jordkabel eller ved svejsning eller en boltet forbindelse osv., således at der ikke frembringes potentielle farer.

- 5.1.2.2. Modstanden mellem alle blotlagte ledende dele og det elektriske chassis skal være lavere end 0,1 ohm, hvis strømstyrken er mindst 0,2 ampere.

Dette krav er opfyldt, hvis den galvaniske forbindelse er sikret ved svejsning.

- 5.1.2.3. Ved motorkøretøjer, som er beregnet til at blive tilsluttet den jordede eksterne elektriske strømforsyning gennem den ledende forbindelse, skal der forefindes en anordning, der gør det muligt at forbinde det elektriske chassis galvanisk til jordforbindelsen.

Anordningen bør gøre det muligt at etablere jordforbindelsen, før den eksterne spænding tilføres til køretøjet, og at fastholde forbindelsen indtil den eksterne spænding er blevet fjernet fra køretøjet.

Opfyldelsen af dette krav kan påvises enten ved at bruge det stik, der specificeres af køretøjsfabrikanten, eller ved analyse.

5.1.3. Isolationsmodstand

- 5.1.3.1. Elektrisk fremdriftssystem bestående af separate jævnstrøms- eller vekselstrømsbusser

Hvis AC-højspændingsbusser og DC-højspændingsbusser er galvanisk isolerede fra hinanden, skal isolationsmodstanden mellem højspændingsbusserne og det elektriske chassis have en mindsteværdi på 100 Ω /volt af arbejds-spændingen for DC-busser og en mindsteværdi på 500 Ω /volt af arbejds-spændingen for AC-busser.

Målingen skal udføres i henhold til bilag 4 »Metode til måling af isolationsmodstand«.

- 5.1.3.2. Elektrisk fremdriftssystem bestående af kombinerede jævnstrøms- og vekselstrømsbusser

Hvis AC-højspændingsbusser og DC-højspændingsbusser er galvanisk forbundet, skal isolationsmodstanden mellem højspændingsbussen og det elektriske chassis have en mindsteværdi på 500 Ω /volt af arbejds-spændingen.

Hvis alle AC-højspændingsbusser er beskyttet gennem en af de 2 følgende foranstaltninger, skal isolationsmodstanden mellem højspændingsbussen og det elektriske chassis imidlertid have en mindsteværdi på 100 Ω /volt af arbejds-spændingen:

- dobbelt- eller flerlagede massive isolatorer, blokader eller indkapslinger, som hver især opfylder kravene i punkt 5.1.1, f.eks. ledninger
- mekanisk robuste beskyttelser med tilstrækkelig holdbarhed i forhold til køretøjets levetid, f.eks. motorhuse, kapper til elektroniske konvertere og stik.

Isolationsmodstanden mellem højspændingsbussen og det elektriske chassis kan påvises ved beregning, måling eller en kombination af begge.

Målingen skal udføres i henhold til bilag 4 »Metode til måling af isolationsmodstand«.

- 5.1.3.3. Brændselscellekøretøjer

Hvis kravet vedrørende den mindste isolationsmodstand ikke kan opretholdes hele tiden, skal beskyttelsen sikres ved en af følgende metoder:

- dobbelt- eller flerlagede massive isolatorer, blokader eller indkapslinger, som hver især opfylder kravene i punkt 5.1.1
- on board-overvågningssystem for isolationsmodstand samt varsling af føreren, hvis isolationsmodstanden falder til under den krævede mindsteværdi Isolationsmodstanden mellem højspændingsbussen i tilkoblingssystemet til opladning af RESS-systemet, som kun er strømførende i forbindelse med RESS-opladning, og det elektriske chassis behøver ikke overvåges. Funktionen af on board-overvågningssystemet for isolationsmodstand efterprøves som beskrevet i bilag 5.

5.1.3.4. Krav til isolationsmodstand for tilkoblingssystemet til opladning af RESS-systemet.

For den tilkobling på køretøjet, som er beregnet til at være elektrisk ledende forbundet til den jordede eksterne AC-strømforsyning og det elektriske kredsløb, som er galvanisk forbundet til køretøjstilkoblingen under opladning af RESS-systemet, skal isoleringsmodstanden mellem højspændingsbussen og det elektriske chassis være mindst 1 MΩ, når ladetilkoblingen er afbrudt. Under målingen kan traktionsbatteriet frakobles.

5.2. Genopladeligt energilagringssystem (RESS)

5.2.1. Beskyttelse mod overstrøm

RESS-systemet må ikke overophede.

Hvis der kan forekomme overophedning af RESS-systemet på grund af overstrøm, skal det udstyres med en beskyttende anordning, som f.eks. sikringer, strømafbrydere eller hovedkredsløbsafbrydere.

Dette krav finder ikke anvendelse, hvis fabrikanten leverer data, som viser, at overophedning pga. overstrøm forhindres uden den beskyttende anordning.

5.2.2. Akkumulering af gas

Steder, hvor der placeres traktionsbatterier af den åbne type, som kan frembringe hydrogengas, skal forsynes med en ventilator eller en luftkanal for at forhindre akkumulering af hydrogengas.

5.3. Funktionel sikkerhed

Der skal som minimum afgives et midlertidigt signal til køretøjets fører, når køretøjet er i en »indstilling, hvor aktiv kørsel er mulig«.

Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse under forhold, hvor en forbrændingsmotor direkte eller indirekte leverer effekt til køretøjets fremdrift.

Når føreren forlader køretøjet, skal han adviseres af et signal (f.eks. et optisk eller akustisk signal), hvis køretøjet stadig er i en indstilling, hvor aktiv kørsel er mulig.

Hvis on-board RESS-systemet kan oplades eksternt af brugeren, må køretøjet ikke kunne bevæge sig via sit eget fremdriftssystem, så længe den eksterne elektriske strømforsynings stik er forbundet fysisk til køretøjets tilkobling.

Opfyldelse af dette krav skal påvises ved at bruge det stik, der specificeres af køretøjsfabrikanten.

Indstillingen af styreenheden for kørselsretningen skal være angivet over for føreren.

5.4. Bestemmelse af hydrogenemissioner

5.4.1. Denne prøvning udføres på alle køretøjer udstyret med traktionsbatterier af den åbne type.

5.4.2. Prøvningen skal gennemføres i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i bilag 7 til nærværende regulativ. Prøvetagning for hydrogen samt analysen skal foregå som foreskrevet. Andre analysemetoder kan godkendes, såfremt det godtgøres, at de giver tilsvarende resultater.

5.4.3. Under normal opladningsprocedure skal hydrogenemissionerne ved de i bilag 7 anførte betingelser være under 125 g i løbet af 5 timer eller under $25 \times t_2$ g i løbet af t_2 (i h).

5.4.4. Under opladning foretaget med en indbygget lader, der fremviser svigt (betingelser angivet i bilag 7), skal hydrogenemissionen være under 42 g. Desuden skal den indbyggede lader begrænse et sådant eventuelt svigt til 30 minutter.

5.4.5. Alle de funktioner, der er forbundet med batteriopladning, herunder standsning af opladningen, styres automatisk

5.4.6. Opladningens faser må ikke kunne styres manuelt.

5.4.7. Normal tilslutning til eller afbrydelse fra lysnettet eller strømafbrydelser må ikke påvirke styringen af opladningens faser.

- 5.4.8. Vigtige ladningssvigt skal meddeles føreren ved hjælp af permanente signaler. Et vigtigt svigt defineres som et svigt, der kan medføre fejl på den indbyggede lader ved senere opladning.
- 5.4.9. Fabrikanten skal i manualen angive, at køretøjet er i overensstemmelse med disse forskrifter.
- 5.4.10. En godkendelse, der er meddelt en køretøjstype hvad angår dens hydrogenemission, kan udvides til andre køretøjstyper, der tilhører samme familie, jf. definitionen i bilag 7, tillæg 2.
6. ÆNDRINGER OG UDVIDELSE AF TYPEGODKENDELSEN FOR EN KØRETØJSTYPE
- 6.1. Alle ændringer af køretøjstypen skal meddeles den administrative myndighed, der har godkendt køretøjstypen. Denne myndighed kan da enten:
- 6.1.1. vurdere, at de foretagne ændringer ikke har en væsentlig negativ virkning, og at køretøjet under alle omstændigheder stadig opfylder forskrifterne, eller
- 6.1.2. rekvirere en yderligere prøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som er ansvarlig for udførelse af prøvningen.
- 6.2. Bekræftelse eller nægtelse af godkendelse med angivelse af ændringerne meddeles de kontraherende parter, som anvender dette regulativ, efter den i punkt 4.3 ovenfor anførte procedure.
- 6.3. Den kompetente myndighed, som meddeler udvidelse af en godkendelse, tildeler udvidelsen et serienummer og underretter de øvrige parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
7. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE
- 7.1. Ethvert køretøj, der godkendes i henhold til dette regulativ, skal være i overensstemmelse med den godkendte type, idet det skal opfylde de forskrifter, der er opstillet i punkt 5 ovenfor.
- 7.2. Til efterprøvning af, at forskrifterne i punkt 7.1 er opfyldt, skal der foretages passende kontrol af produktionen.
- 7.3. Indehaveren af godkendelsen skal bl.a.:
- 7.3.1. sørge for, at der findes procedurer for effektiv kvalitetskontrol af køretøjerne
- 7.3.2. have adgang til det prøvningsudstyr, der er nødvendigt for kontrol af hver enkelt godkendt types overensstemmelse
- 7.3.3. sikre, at prøvningsdata registreres, og at de vedlagte dokumenter er til rådighed i et tidsrum, der fastsættes efter aftale med den administrative myndighed
- 7.3.4. analysere resultaterne af hver enkelt type prøvning for at kontrollere og sikre, at køretøjet har stabile egenskaber, med forbehold af den med industriproduktion forbundne variation
- 7.3.5. sikre, at hver køretøjstype som minimum underkastes de prøvninger, der er omhandlet i dette regulativs punkt 5
- 7.3.6. sikre, at alle stikprøveserier eller prøveemner, som udviser manglende overensstemmelse med den pågældende type, medfører yderligere prøveudtagning og prøvning. Der skal tages alle nødvendige skridt til genopretning af produktionens overensstemmelse.
- 7.4. Den kompetente myndighed, som har meddelt typegodkendelse, kan på et hvilket som helst tidspunkt kontrollere de metoder til overensstemmelseskontrol, som benyttes i de enkelte produktionsenheder.
- 7.4.1. Ved hver inspektion skal inspektøren have forelagt produktions- og prøvningsrapporterne.
- 7.4.2. Inspektøren kan udtage stikprøver til prøvning i fabrikantens laboratorium. Mindsteantallet af prøver kan fastsættes ud fra resultatet af fabrikantens egen kontrol.
- 7.4.3. Forekommer kvalitetsniveauet utilfredsstillende, eller er det nødvendigt at kontrollere validiteten af prøvninger, der er udført i henhold til punkt 7.4.2, udtager inspektøren prøver, som sendes til den tekniske tjeneste, der har forestået typegodkendelsesprøvningsne.

- 7.4.4. Den kompetente myndighed kan udføre enhver prøvning, som foreskrives i dette regulativ.
- 7.4.5. Den normale inspektionshyppighed, der fastsættes af de kompetente myndigheder, er en gang årligt. Hvis en inspektion giver negativt resultat, skal den kompetente myndighed påse, at der træffes sådanne foranstaltninger, at produktionsoverensstemmelsen genetableres hurtigst muligt.
8. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE
- 8.1. Godkendelser, som er meddelt for en type køretøj i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis forskrifterne i punkt 7 oven for ikke er opfyldt, eller hvis køretøjet eller dets komponenter ikke har bestået de i punkt 7.3.5 oven for foreskrevne prøver.
- 8.2. Hvis en kontraherende part, som anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som den tidligere har meddelt, skal den straks underrette de øvrige kontraherende parter, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
9. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN
- Hvis indehaveren af godkendelsen endeligt ophører med at fremstille en køretøjstype, som er godkendt i henhold til dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen, herom. Ved modtagelse af den pågældende meddelelse skal myndigheden underrette de øvrige kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
10. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, SOM ER ANSVARLIGE FOR UDFØRELSE AF GODKENDELSESPRØVNINGEN, OG PÅ DE ADMINISTRATIVE MYNDIGHEDER
- De kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler FN's sekretariat navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningsne, og på de administrative myndigheder, som meddeler godkendelse, og til hvem formularer med attestering af godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophørt produktion, som er udstedt i andre stater, skal fremsendes.
11. OVERGANGSBESTEMMELSER
- 11.1. Efter den officielle ikrafttrædelsesdato for ændringsserie 01 kan ingen af de kontraherende parter, der anvender dette regulativ, nægte at meddele godkendelse i henhold til dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 11.2. Fra 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen må kontraherende parter, som anvender dette regulativ, kun meddele godkendelse, hvis den køretøjstype, som skal godkendes, opfylder kravene i dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 11.3. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, må ikke nægte at meddele udvidelse af godkendelser til den forudgående ændringsserie til dette regulativ.
- 11.4. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat meddele godkendelser for de typer køretøjer, som opfylder forskrifterne i dette regulativ som ændret ved den forudgående ændringsserie i en periode på 24 måneder efter ikrafttrædelsen af ændringsserie 01.
- 11.5. Uanset ovenstående overgangsbestemmelser er kontraherende parter, hvis anvendelse af dette regulativ først træder i kraft efter ikrafttrædelsen af den seneste ændringsserie, ikke forpligtede til at acceptere godkendelser, som er meddelt i henhold til tidligere ændringsserier til dette regulativ.
-

BILAG 1

MEDDELELSE

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

udstedt af: Myndighedens navn:

.....

.....

.....

Vedrørende ⁽²⁾: MEDDELELSE AF GODKENDELSE
 UDVIDELSE AF GODKENDELSE
 NÆGTELSE AF GODKENDELSE
 INDDRAGELSE AF GODKENDELSE
 ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

for et køretøj i henhold til regulativ nr. 100

Godkendelse nr. Udvidelse nr.:

1. Motorkøretøjets fabriks- eller handelsbetegnelse:
2. Køretøjstype:
3. Køretøjets klasse:
4. Fabrikantens navn og adresse:
5. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant:
6. Beskrivelse af køretøjet:
- 6.1. RESS-type:
- 6.2. Arbejdsspænding:
- 6.3. Fremdriftssystem (f.eks. hybrid, elektrisk):
7. Køretøjet indleveret til godkendelse den:
8. Teknisk tjeneste, som er ansvarlig for udførelse af godkendelsesprøvningsne:
9. Dato på rapport udstedt af denne tjeneste:
10. Nummer på rapport udstedt af denne tjeneste:
11. Godkendelsesmærkets placering:
12. Begrundelse(r) for udvidelse af godkendelsen (i givet fald) ⁽²⁾:
13. Godkendelse meddelt/udvidet/nægtet/inddraget ⁽²⁾:
14. Sted:
15. Dato:
16. Underskrift:
17. De dokumenter, der er indleveret med anmodningen om godkendelse eller udvidelse, udleveres på anmodning.

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, der har meddelt/udvidet/nægtet/inddraget godkendelsen (se godkendelsesbestemmelserne i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG 2

GODKENDELSESMÆRKERNES UDFORMNING

MODEL A

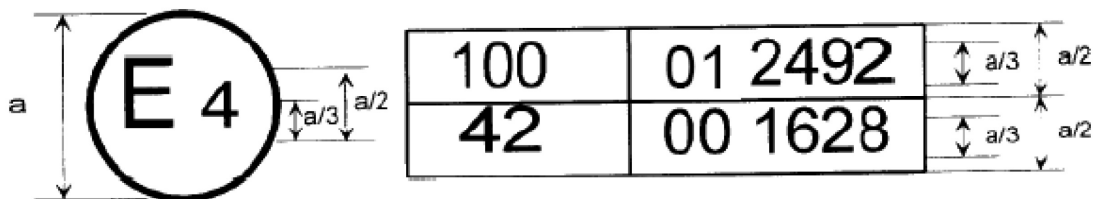
(se punkt 4.4 i dette regulativ)

 $a = 8 \text{ mm min.}$

Ovenstående godkendelsesmærke, som er påført et køretøj, viser, at den pågældende køretøjstype er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 100 under godkendelsesnummer 012492. De første to cifre i godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen er meddelt i henhold til kravene i regulativ 100 som ændret ved ændringsserie 01.

MODEL B

(se punkt 4.5 i dette regulativ)

 $a = 8 \text{ mm min.}$

Ovenstående godkendelsesmærke, som er påført et køretøj, viser, at det pågældende køretøj er blevet godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ 100 og 42 (*). Godkendelsesnummeret angiver, at regulativ nr. 100 på meddelelsesdatoerne for de respektive godkendelser var blevet ændret ved ændringsserie 01, og at regulativ nr. 42 stadig forelå i den oprindelige version.

(*) Det sidstnævnte nummer er kun et eksempel.

BILAG 3

BESKYTTELSE MOD DIREKTE KONTAKT MED SPÆNDINGSFØRENDE DELE

1. ADGANGSSONDE (ACCESS PROBE)

Adgangssonder til efterprøvning af beskyttelsen mod personers adgang til farlige dele findes i tabel 1.

2. PRØVNINGSBETINGELSER

Adgangssonden presses mod eventuelle åbninger i indkapslingen med den i tabel 1 angivne kraft. Hvis den trænger helt eller delvis igennem, placeres den i enhver mulig position, men stopfladen må under ingen omstændigheder kunne trænge helt igennem åbningen.

Interne blokader betragtes som en del af indkapslingen

En strømforsyning med lavspænding (ikke under 40 V og ikke over 50 V) i serie med en passende lampe bør om nødvendigt forbindes mellem sonden og de strømførende dele inden i blokaden eller indkapslingen.

Signal-kredsløbsmetoden bør også anvendes til de bevægende strømførende dele i højspændingsudstyr.

Indre bevægende dele kan så vidt muligt betjenes langsomt.

3. ACCEPTKRITERIER

Adgangssonden må ikke berøre strømførende dele.

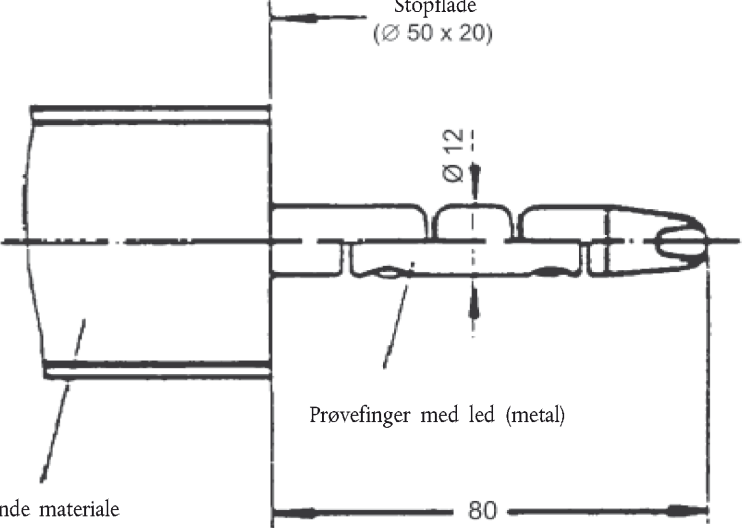
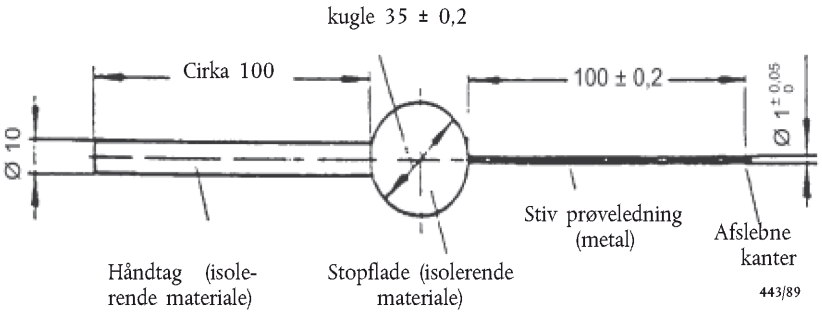
Hvis dette krav bekræftes ved hjælp af et signalkredsløb mellem sonden og de strømførende dele, må lampen ikke lyse.

Ved prøvning i forbindelse med IPXXB må prøvefingeren med led kunne trænge ind til sin længde på 80 mm, men stopfladen (med diameter 50 mm × 20 mm) må ikke kunne gå igennem åbningen. Med udgangspunkt i en lige position bøjes først det ene og efterfølgende det andet af prøvefingerens led i en vinkel på op til 90 grader i forhold til akse for fingerens tilstødende del og placeres i enhver mulig position.

Ved prøvning i forbindelse med IPXXD må adgangssonden kunne trænge ind til sin fulde længde, men stopfladen må ikke kunne trænge helt igennem åbningen.

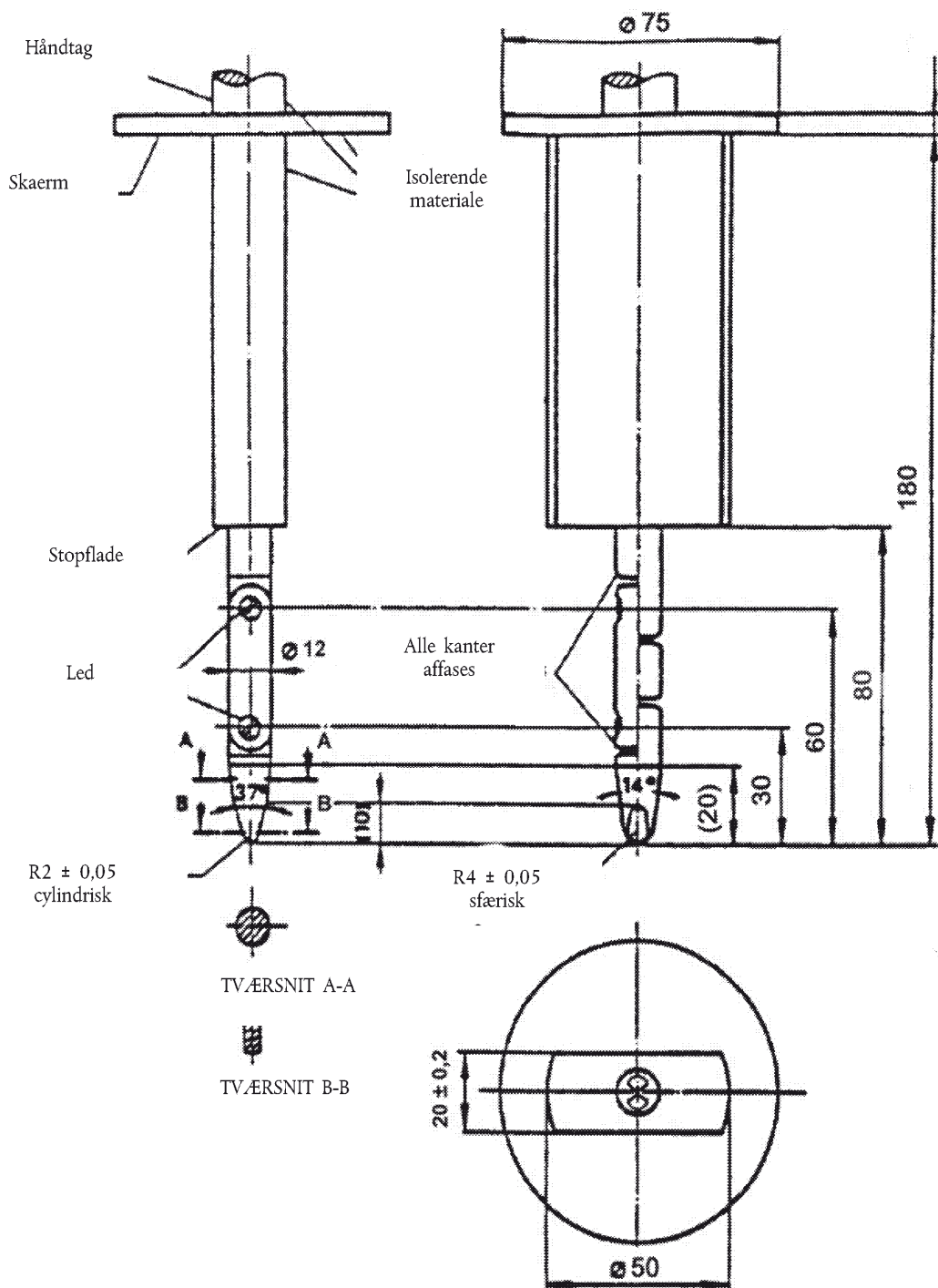
Tabel 1

Adgangssonder til prøvning af beskyttelsen mod personers adgang til farlige dele

Første tal	Yderl. tegn	Adgangssonde	Prøvningskraft
2	B	Prøvefinger med led Se figur 1 for samtlige mål Stopflade (Ø 50 x 20) Ø 12 Prøvefinger med led (metal) Isolerende materiale 80	10 N ± 10 %
4, 5, 6	D	Prøveledning 1,0 mm diameter, 100 mm lang kugle 35 ± 0,2 Cirka 100 100 ± 0,2 Ø 10 Håndtag (isolerende materiale) Stopflade (isolerende materiale) Stiv prøveledning (metal) Afslebne kanter 443/89	1 N ± 10 %

Figur 1

Prøvefinger med led

Materiale: metal, medmindre andet er angivet

Lineære mål i mm.

Tolerancer for mål uden specifikke tolerancer:

a) for vinkler: $0/- 10^\circ$

b) for lineære mål: op til 25 mm: $0/- 0,05$ mm, over 25 mm: $\pm 0,2$ mm

Begge led skal muliggøre en bevægelse i samme plan og retning gennem en vinkel på 90° med en tolerance på 0 til $+ 10^\circ$.

BILAG 4

METODE TIL MÅLING AF ISOLATIONSMODSTAND

1. GENERELT

Isolationsmodstanden for hver højspændingsbus på køretøjet skal måles eller bestemmes ved beregning ved hjælp af måleværdier fra hver del eller komponentenhed af en højspændingsbus (i det følgende benævnt »delt måling«).

2. MÅLEMETODE

Måling af isolationsmodstanden foretages ved at vælge en hensigtsmæssig målemetode i fortegnelsen i punkt 2.1-2.2, afhængigt af de strømførende deles elektriske ledning, isolationsmodstand osv.

Området for det elektriske kredsløb, som skal måles, skal på forhånd være klarlagt ved hjælp af diagrammer over elektriske kredsløb osv.

Desuden kan der foretages ændringer, som er nødvendige for at kunne måle isolationsmodstanden, herunder fjernelse af dæksler for adgang til de strømførende dele, optegning af målelinjer, softwareændringer osv.

I tilfælde, hvor de målte værdier ikke er stabile, fordi et on board-overvågningssystem for isolationsmodstand eller lignende er i drift, kan der foretages de ændringer, der er nødvendige for at foretage målingen, f.eks. fjernelse af anordningen eller afbrydelse af dens drift. Når anordningen fjernes, skal det desuden ved hjælp af tegninger og lignende bevises, at dette ikke medfører ændring af isolationsmodstanden mellem de strømførende dele og det elektriske chassis.

Der skal udvises stor forsigtighed for at undgå kortslutninger, elektriske stød osv., idet det under denne kontrol kan være nødvendigt med direkte drift af højspændingskredsløbet.

2.1. Målemetode ved hjælp af jævnstrømsspænding fra kilder uden for køretøjet.

2.1.1. Måleinstrument

Der anvendes et instrument til isolationsmodstandsprøvning, som kan afgive en jævnstrømsspænding, der er højere end højspændingsbussens arbejdsspænding.

2.1.2. Målemetode

Et instrument til isolationsmodstandsprøvning forbindes mellem de strømførende dele og det elektriske chassis. Derefter måles isolationsmodstanden ved at tilslutte en jævnstrømsspænding på mindst halvdelen af højspændingsbussens arbejdsspænding.

Hvis systemet har flere spændingsområder (f.eks. pga. en boost converter) i et galvanisk forbundet kredsløb, og nogle af komponenterne ikke kan modstå arbejdsspændingen i hele kredsløbet, kan isolationsmodstanden mellem sådanne komponenter og det elektriske chassis måles separat ved at tilslutte mindst halvdelen af deres egen arbejdsspænding med disse komponenter afbrudt.

2.2. Målemetode ved anvendelse af køretøjets egen RESS som jævnstrømskilde

2.2.1. Forhold vedrørende prøvekøretøjet

Højspændingsbussen skal strømfødes af køretøjets eget RESS-system og/eller energiomdannelsessystem, og spændingsniveauet herfra skal under hele prøvningen mindst svare til den nominelle driftsspænding i overensstemmelse med køretøjsfabrikantens angivelser.

2.2.2. Måleinstrument

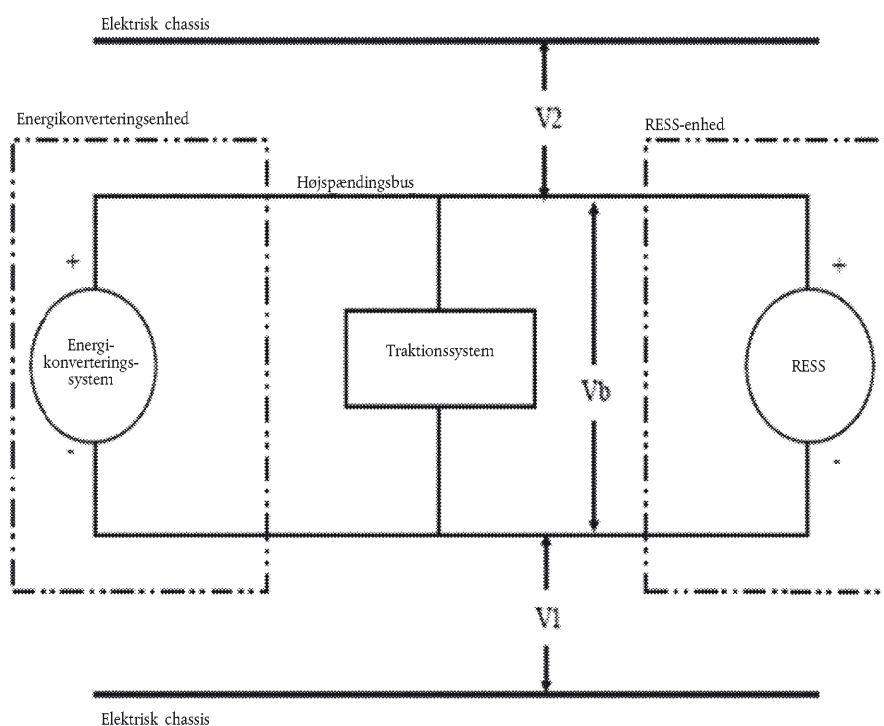
Det til denne prøvning anvendte voltmeter skal måle jævnstrømsværdier og have en intern modstand på mindst 10 MΩ.

2.2.3. Målemetode

2.2.3.1. Første trin

Spændingen måles som vist i figur 1, og højspændingsbussens spænding (V_b) registreres. V_b skal være lig med eller højere end den nominelle driftsspænding for RESS-systemet og/eller energikonverteringssystemet i overensstemmelse med køretøjsfabrikantens angivelser.

Figur 1

Måling af V_b , V_1 , V_2

2.2.3.2. Andet trin

Spændingen (V_1) mellem højspændingsbussens minusside og det elektriske chassis måles og registreres (se figur 1).

2.2.3.3. Tredje trin

Spændingen (V_2) mellem højspændingsbussens plusside og det elektriske chassis måles og registreres (se figur 1).

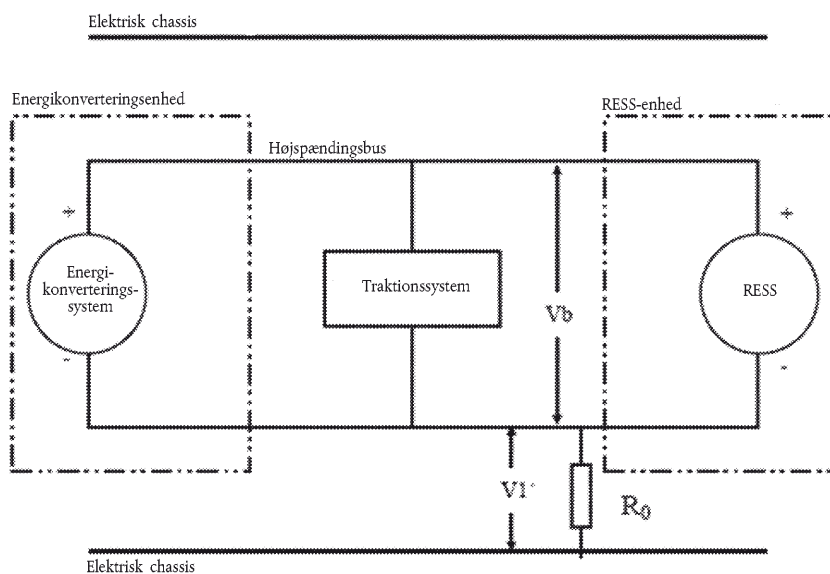
2.2.3.4. Fjerde trin

Hvis V_1 er større end eller lig med V_2 , indsættes en kendt standardmodstand (R_o) mellem højspændingsbussens minusside og det elektriske chassis. Med R_o anbragt måles spændingen (V_1') mellem højspændingsbussens minusside og det elektriske chassis (se figur 2).

Den elektriske isolation (R_i) beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$R_i = R_o \cdot (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ eller } R_i = R_o \cdot V_b \cdot (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

Figur 2
Måling af V1'

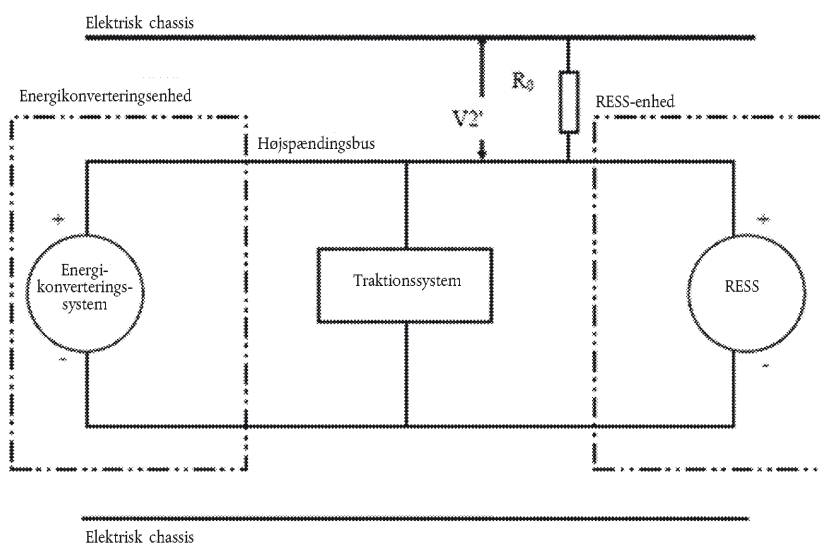

Hvis V_2 er større end eller lig med V_1 , indsættes en kendt standardmodstand (R_0) mellem højspændingsbussens plusside og det elektriske chassis. Med R_0 anbragt måles spændingen (V_2') mellem højspændingsbussens plusside og det elektriske chassis (se figur 3). Den elektriske isolation (R_i) beregnes ved hjælp af den viste formel. Den elektriske isolationsværdi ($i \cdot \bar{U}$) divideres med højspændingsbussens nominelle driftsspænding (i volt).

Den elektriske isolation (R_i) beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_2' - V_b / V_2) \text{ eller } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1 / V_2' - 1 / V_2)$$

Figur 3
Måling af V2'

2.2.3.5. Femte trin

Den elektriske isolationsværdi R_i (i Ω) divideret med højspændingsbussens arbejdsspænding (i volt) giver isolationsmodstanden (i Ω/V).

Bemærkning 1: Den kendte standardmodstand R_o (i Ω) bør være værdien af den krævede mindste isolationsmodstand (i Ω/V) multipliceret med køretøjets arbejdsspænding plus/minus 20 % (i volt). R_o behøver ikke præcist at være denne værdi, idet ligningerne gælder for enhver R_o ; en R_o inden for dette område vil dog normalt sikre en god opløsning forspændingsmålingen.

BILAG 5

**METODE TIL FUNKTIONSKONTROL AF ON BOARD-OVERVÅGNINGSSYSTEMET FOR
ISOLATIONSMODSTAND**

Funktionen af on board-overvågningssystemet for isolationsmodstand funktion skal efterprøves ved følgende metode:

Der indsættes en modstand, som ikke får isolationsmodstanden mellem den overvågede terminal og det elektriske chassis til at falde til et niveau under den krævede mindste isolationsmodstand. Advarslen skal aktiveres.

BILAG 6

VÆSENTLIGE KARAKTERISTIKA FOR KØRETØJER ELLER SYSTEMER

1. GENERELT

- 1.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 1.2. Type:
- 1.3. Køretøjets klasse:
- 1.4. Eventuel(le) handelsbetegnelse(r):
- 1.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 1.6. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant:
- 1.7. Tegning og/eller fotografi af køretøjet:

2. ELEKTROMOTOR (DRIVMOTOR)

- 2.1. Type (vinding, magnetisering):
- 2.2. Maksimal timeeffekt (kW):

3. BATTERI (HVIS RESS ER ET BATTERI)

- 3.1. Batteriets handelsnavn og mærke:
- 3.2. Angivelse af alle typer anvendte elektro-kemiske celler:
- 3.3. Nominel spænding (V):
- 3.4. Antal battericeller:
- 3.5. Gaskombinationsforhold (i %)
- 3.6. Type(r) ventilation til batterimoduler/batteripakker:
- 3.7. Type kølesystem (eventuelt):
- 3.8. Kapacitet (Ah):

4. (EVENTUEL) BRÆNDELSCELLE

- 4.1. Brændselscellens handelsnavn og mærke:
- 4.2. Brændselscelletype:
- 4.3. Nominel spænding (V):
- 4.4. Antal celler:
- 4.5. Type kølesystem (eventuelt):
- 4.6. Maksimal effekt (kW):

5. SIKRING OG/ELLER KREDSLØBSAFBRYDER

- 5.1. Type:
- 5.2. Diagram over funktionsområdet:

6. LEDNINGER

6.1. Type:

7. BESKYTTELSE MOD ELEKTRISK STØD

7.1. Beskrivelse af beskyttelseskonceptet:

8. YDERLIGERE OPLYSNINGER

8.1. Kort beskrivelse af strømkredsens komponentinstallation eller tegninger/billeder, der viser placeringen af strømkredsens komponenter:

8.2. Skematisk diagram over alle strømkredsens elektriske funktioner:

8.3. Arbejdsspænding (V):

BILAG 7

BESTEMMELSE AF HYDROGENEMISSION UNDER OPLADNING AF TRAKTIONSBATTERIET

1. INDLEDNING

I dette bilag beskrives fremgangsmåden ved bestemmelse af hydrogenemission under opladning af traktionsbatteriet på alle elektriske batteridrevne vej køretøjer i overensstemmelse med punkt 5.4 i dette regulativ.

2. BESKRIVELSE AF PRØVNINGEN

Prøvning af hydrogenemission (figur 7.1) gennemføres for at bestemme hydrogenemissionen under opladningen af traktionsbatteriet med indbygget lader. Prøvningen består af følgende trin:

- a) klargøring af køretøjet
- b) afladning af traktionsbatteriet
- c) bestemmelse af hydrogenemissioner under normal opladning
- d) bestemmelse af hydrogenemission under ladning med svigtende indbygget lader.

3. KØRETØJ

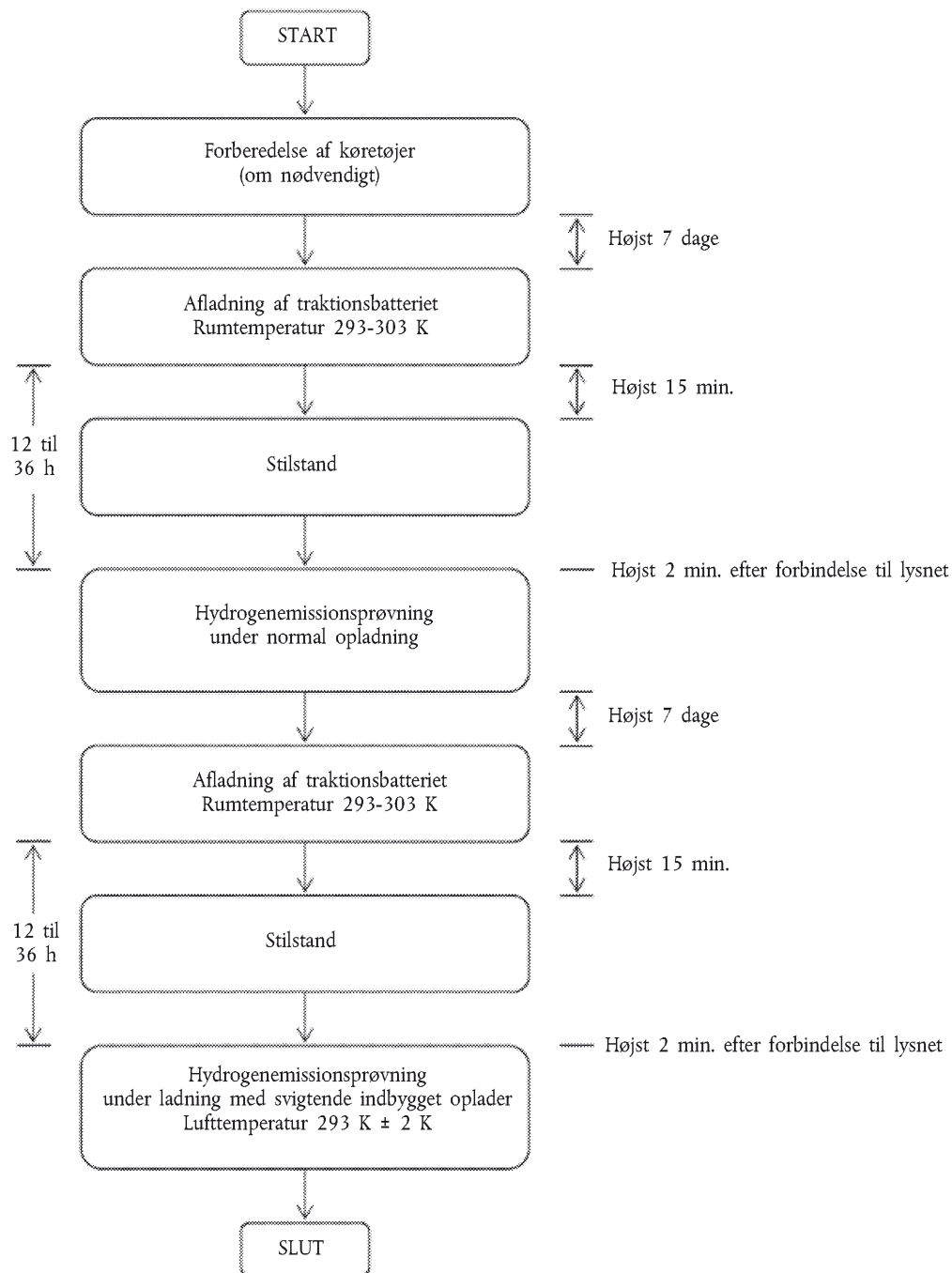
- 3.1. Køretøjet skal være i god mekanisk stand og være tilkørt over 300 km i en periode på syv dage før prøvningen. Køretøjet skal i hele denne periode være udstyret med det traktionsbatteri, der skal underkastes prøvningen for hydrogenemission.

- 3.2. Hvis batteriet anvendes ved en temperatur, som ligger over rumtemperaturen, skal operatøren følge fabrikantens procedure for at holde traktionsbatteriets temperatur inden for det normale driftsområde.

Fabrikantens repræsentant skal kunne attestere, at konditioneringssystemet for batteriet hverken er beskadiget eller udviser kapacitetsdefekt.

Figur 7.1

Bestemmelse af hydrogenemissioner under opladning af traktionsbatteriet

4. Udstyr til hydrogenemissionsprøvning

4.1. Chassisdynamometer

Chassisdynamometeret skal opfylde kravene i ændringsserie 05 til regulativ nr. 83.

4.2. Prøvelokale til måling af hydrogenemission

Det prøvelokale, hvori målingen af hydrogenemissionen udføres, skal være lufttæt og tilstrækkelig stort til at kunne rumme det køretøj, der skal prøves. Køretøjet skal være tilgængeligt fra alle sider, og lokalet skal, når det er lukket, opfylde kriterierne for lufttæthed i tillæg 1 til dette bilag. Lokalets indvendige overflade skal være uigennemtrængelig for carbonhydrider og inaktiv over for hydrogen. Temperaturstyringssystemet skal kunne styre prøvelokalets indvendige rumtemperatur, således at den foreskrevne temperatur fastholdes under hele prøvningen inden for en tolerance på ± 2 K som gennemsnit for hele prøvningen.

Af hensyn til volumenændringer som følge af hydrogenemission i prøvelokalet kan der anvendes et prøvelokale med variabelt volumen eller andet prøvningsudstyr. Et prøvelokale med variabelt volumen udvider sig og trækker sig sammen i takt med hydrogenemissionen i prøvelokalet. Der kan tages hensyn til udsving i det indvendige volumen på to måder, nemlig enten ved hjælp af bevægelige paneler eller ved en bælgeanordning, hvor uigennemtrængelige sække i prøvelokalet udvider sig og trækker sig sammen i takt med ændringerne i trykket i lokalet, idet de står i forbindelse med luften uden for prøvelokalet. Anordninger til tilpasning af volumen skal være således konstrueret, at prøvelokalets integritet, jf. tillæg 1, bevares.

Alle metoder for tilpasning af volumen skal fastholde forskellen mellem lufttrykket i prøvelokalet og barometertrykket inden for højst 5 hPa.

Prøvelokalet skal kunne fastlåses på et bestemt volumen. Et prøvelokale med variabelt volumen skal kunne foretage et udsving i forhold til dets »nominelle volumen« (jf. bilag 7, tillæg 1, punkt 2.1.1) som følger hydrogenemission under prøvningen.

4.3. Analysesystemer

4.3.1. Hydrogenanalysator

4.3.1.1. Luften i prøvelokalet overvåges ved hjælp af en hydrogenanalysator (elektrokemisk detektortype) eller en chromatograf med termisk ledningsevnedetektion. Luftprøver udtages midt på en af prøvelokalets sidevægge eller midt på loftet, og bypass-strømme skal føres tilbage til prøvelokalet, helst til et punkt umiddelbart efter blandingsventilatoren i strømmens retning.

4.3.1.2. Hydrogenanalysatoren skal have en responstid for 90 % af den endelige aflæsning på mindre end 10 sek. Stabiliteten skal i alle måleområder være bedre end 2 % af fuldt udslag ved nul og ved 80 ± 20 % af fuldt udslag over en 15-minuttersperiode.

4.3.1.3. Analysatorens repeterbarhed udtrykt som én standardafvigelse skal være bedre end 1 % af fuldt udslag ved nul og ved 80 ± 20 % af fuldt udslag i alle benyttede måleområder.

4.3.1.4. Måleområderne på analysatoren skal vælges ud fra, hvilke der giver den bedste opløsning i forbindelse med måling, kalibrering og lækagekontrol.

4.3.2. Dataregistrering i hydrogenanalysator

Hydrogenanalysatoren skal have et system til registrering af det elektriske udgangssignal med en hyppighed på mindst en gang pr. minut. Registreringssystemet skal have en mindst lige så god drifts karakteristik som det signal, der skal registreres, og det skal have en permanent resultatregistrering. Registreringen skal tydeligt vise, hvornår den normale ladeprøvning og den svigtende ladefunktion begynder og slutter.

4.4. Temperaturregistrering

4.4.1. Temperaturen i prøvelokalet måles i to punkter ved hjælp af temperaturfølere, der er forbundet, så de viser en gennemsnitsværdi. Målepunkterne skal befinde sig ca. 0,1 m inde i prøvelokalet fra hver sidevægs lodrette midterlinje i en højde af $0,9 \text{ m} \pm 0,2 \text{ m}$.

4.4.2. Batterimodulernes temperatur registreres ved hjælp af følerne.

- 4.4.3. Temperaturmålingerne skal under hele hydrogenemissionsmålingen registreres med en hyppighed på mindst én gang i minuttet.
- 4.4.4. Temperaturmålesystemets nøjagtighed skal være inden for $\pm 1,0$ K, og temperaturen skal kunne måles med en opløsning på $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5. Registrerings- eller databehandlingssystemet skal kunne måle tiden med en opløsning på ± 15 sekunder.
- 4.5. Trykregistrering
- 4.5.1. Forskellen D_p mellem barometerstanden i prøveområdet og lufttrykket i prøvelokalet skal under hele hydrogenemissionsmålingen registreres med en hyppighed på mindst én gang i minuttet.
- 4.5.2. Trykmålingssystemets nøjagtighed skal være inden for ± 2 hPa, og temperaturen skal kunne måles med en opløsning på $\pm 0,2$ hPa.
- 4.5.3. Registrerings- eller databehandlingssystemet skal kunne måle tiden med en opløsning på ± 15 sekunder.
- 4.6. Registrering af spændings- og strømintensitet
- 4.6.1. Den indbyggede laders spændings- og strømintensitet (batteri) skal under hele hydrogenemissionsmålingen registreres med en hyppighed på mindst én gang i minuttet.
- 4.6.2. Spændingsregistreringssystemets nøjagtighed skal være inden for $\pm 1,0$ V, og spændingen skal kunne måles med en opløsning på $\pm 0,1$ V.
- 4.6.3. Strømregistreringssystemets nøjagtighed skal være inden for $\pm 0,5$ A, og strømmen skal kunne måles med en opløsning på $\pm 0,05$ A.
- 4.6.4. Registrerings- eller databehandlingssystemet skal kunne måle tiden med en opløsning på ± 15 sekunder.
- 4.7. Ventilatorer
- Lokalet skal være forsynet med en eller flere ventilatorer eller blæsere med en kapacitet på $0,1-0,5$ m³/s, således at luften i lokalet kan blandes grundigt. Under målingerne skal det være muligt at opnå en ensartet temperatur og hydrogenkoncentration i lokalet. Køretøjet i lokalet må ikke befinde sig direkte i luftstrømmen fra ventilatorerne eller blæserne.
- 4.8. Gasser
- 4.8.1. Følgende rene gasser skal stå til rådighed til kalibrering og drift:
- a) rensat syntetisk luft (renhed < 1 ppm C1-ækvivalent; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO); oxygenindhold mellem 18 og 21 % vol.
 - b) hydrogen (H₂) renhed mindst 99,5 %.
- 4.8.2. Kalibreringsgasser skal indeholde blandinger af hydrogen (H₂) og rensat syntetisk luft. Den faktiske koncentration i en kalibreringsgas må ikke afvige mere end ± 2 % fra den nominelle værdi. Nøjagtigheden i den fortyndede gas, der fås ved brug af et gasdeleapparat, skal ligge inden for ± 2 % af den nominelle værdi. De i tillæg 1 anførte koncentrationer kan også opnås ved hjælp af et gasdeleapparat, der benytter syntetisk luft som fortyndende gas.
5. PRØVNINGSFORSKRIFTER
- Prøvningen består af følgende fem trin:
- a) klargøring af køretøjet
 - b) afladning af traktionsbatteriet
 - c) bestemmelse af hydrogenemissioner under normal opladning
 - d) afladning af traktionsbatteriet
 - e) bestemmelse af hydrogenemission under ladning med svigtende indbygget lader.
- Hvis det er nødvendigt at flytte køretøjet mellem to trin, skubbes det til det næste prøveområde.

5.1. Klargøring af køretøjet

Traktionsbatteriets ældning undersøges for at bevise, at køretøjet har kørt mindst 300 km i en periode på syv dage før prøven. Køretøjet skal i hele denne periode være udstyret med det traktionsbatteri, der skal underkastes prøvningen for hydrogenemission. Hvis dette ikke kan godtgøres, anvendes følgende procedure:

5.1.1. Afladning og indledende opladning af batteriet

Proceduren begynder med afladning af traktionsbatteriet i køretøjet under kørsel på prøvebanen eller på et chassisdynamometer ved en konstant hastighed på $70\% \pm 5\%$ af køretøjets maksimale tredive minutters hastighed.

Afladningen stoppes:

- a) når køretøjet ikke er i stand til at køre ved 65% af den maksimale tredive minutters hastighed, eller
- b) når føreren gennem køretøjets standardinstrumentering modtager signal om at standse køretøjet, eller
- c) efter at have kørt distancen på 100 km.

5.1.2. Indledende opladning af batteriet

Opladningen udføres:

- a) med den indbyggede lader
- b) i en rum temperatur på mellem 293 K og 303 K.

Fremgangsmåden udelukker alle typer eksterne ladere.

Kriterierne for ophør af ladning af traktionsbatteriet svarer til den indbyggede laders automatiske ophør.

Denne fremgangsmåde omfatter alle typer specielle opladninger, der vil kunne startes automatisk eller manuelt, som for eksempel udligningsopladning eller vedligeholdelsesopladning.

5.1.3. Fremgangsmåden i punkt 5.1.1 til 5.1.2 gentages to gange.

5.2. Afladning af batteriet

Traktionsbatteriet aflades under kørsel på prøvebanen eller på et chassisdynamometer ved en konstant hastighed på $70\% \pm 5\%$ af køretøjets maksimale tredive minutters hastighed.

Standstning af afladningen forekommer:

- a) når føreren gennem køretøjets standardinstrumentering modtager signal om at standse køretøjet, eller
- b) når køretøjets maksimale hastighed er mindre end 20 km/h.

5.3. Stilstand (soak)

Senest 15 minutter efter proceduren for batteriafladning, som er beskrevet i punkt 5.2, parkeres køretøjet i stilstandsområdet. Køretøjet henstår derefter parkeret i mindst 12 timer, idet der højst må være 36 timer mellem afslutningen af afladningen af traktionsbatteriet og påbegyndelsen af hydrogenemissionsprøvningen under normal opladning. I denne periode skal køretøjet være i stilstand ved $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$.

5.4. Prøvning af hydrogenemission under normal opladning

5.4.1. Før stilstandsperiodens afslutning udluftes prøvelokalet i flere minutter, indtil der er tilvejebragt stabile hydrogenbaggrundsbetænelser. Ventilatoren (ventilatorerne) sættes også i gang.

5.4.2. Hydrogenanalysatoren nulstilles og kalibreres umiddelbart før prøvningen.

5.4.3. Ved afslutningen af stilstanden flyttes prøvekøretøjet ind i prøvelokalet med motoren standset og vinduer og bagagerumsklap åbne.

- 5.4.4. Køretøjet skal være forbundet til lysnettet. Batteriet oplades i overensstemmelse med den normale opladnings-procedure, jf. punkt 5.4.7 nedenfor.
- 5.4.5. Dørene til prøvelokalet lukkes og forsegles lufttæt senest to minutter efter den elektriske tilslutning af den normale opladningsfase.
- 5.4.6. Når prøvelokalet er blevet forsegle, påbegyndes den normale opladning med henblik på hydrogenemissions-prøvning. Hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket måles for at finde udgangsværdierne C_{H_2} , T_i og P_i til brug ved prøvning ved normal opladning.

Disse tal benyttes ved beregningen af hydrogenemissionen (punkt 6). Under den normale ladningsperiode må temperaturen i prøvelokalet T ikke være under 291 K og ikke over 295 K.

- 5.4.7. Fremgangsmåde ved normal ladning

Normal ladning foretages med den indbyggede oplader og består af følgende trin:

- a) Opladning ved konstant effekt i t_1 .
- b) Overladning ved konstant strøm i t_2 . Overladningsintensiteten angives af fabrikanten og svarer til den, der anvendes ved udligningsopladningen.

Kriterierne for ophør af ladning af traktionsbatteriet svarer til den indbyggede laders automatiske ophør ved en ladetid på $t_1 + t_2$. Ladetiden vil blive begrænset til $t_1 + 5$ h, selv om der gives en klar indikation via standard-instrumenteringen til føreren om, at batteriet endnu ikke er fuldt opladet.

- 5.4.8. Hydrogenanalysatoren nulstilles og kalibreres umiddelbart før prøvningens afslutning.
- 5.4.9. Perioden for udtagning af emissionsprøver slutter $t_1 + t_2$ eller $t_1 + 5$ h efter prøveudtagningens begyndelse, jf. punkt 5.4.6 ovenfor. De forskellige forløbne tidsrum registreres. Hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket måles for at finde slutværdierne C_{H_2} , T_f og P_f for prøvning ved normal ladning, som skal benyttes ved beregningen i punkt 6.
- 5.5. Prøvning af hydrogenemission med svigtende indbyggede lader
- 5.5.1. Senest syv dage efter afslutningen af den indledende prøvning påbegyndes proceduren med afladning af køretøjets traktionsbatteri i overensstemmelse med punkt 5.2.
- 5.5.2. Proceduren i punkt 5.3 gentages.
- 5.5.3. Før stilstandsperiodens afslutning udluftes prøvelokalet i flere minutter, indtil der er tilvejebragt stabile hydro-genbaggrundsbetingelser. Ventilatoren (ventilatorerne) sættes også i gang.
- 5.5.4. Hydrogenanalysatoren nulstilles og kalibreres umiddelbart før prøvningen.
- 5.5.5. Ved afslutningen af stilstanden flyttes prøve køretøjet ind i prøvelokalet med motoren standset og vinduer og bagagerumsklap åbne.
- 5.5.6. Køretøjet skal være forbundet til lysnettet. Batteriet oplades i overensstemmelse med proceduren for svigtende ladning, jf. punkt 5.5.9 nedenfor.
- 5.5.7. Dørene til prøvelokalet lukkes og forsegles lufttæt senest to minutter efter den elektriske tilslutning af den svigtende opladningsfase.
- 5.5.8. Når prøvelokalet er blevet forsegle, påbegyndes den svigtende opladning med henblik på hydrogenemissions-prøvning. Hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket måles for at finde udgangsværdierne C_{H_2} , T_i og P_i til brug ved prøvning ved svigtende opladning.

Disse tal benyttes ved beregningen af hydrogenemissionen (punkt 6). Under den svigtende ladningsperiode må temperaturen i prøvelokalet T ikke være under 291 K og ikke over 295 K.

5.5.9. Procedure for svigtende ladning

Svigtende ladning foretages med den indbyggede oplader og består af følgende trin:

- a) Opladning ved konstant effekt i t_1 .
- b) Opladning ved maksimal strømstyrke i 30 minutter. I denne fase fastlåses den indbyggede lader på maksimal strømstyrke.

5.5.10. Hydrogenanalysatoren nulstilles og kalibreres umiddelbart før prøvningens afslutning.

5.5.11. Prøveperiodens afslutning indtræder $t_1 + 30$ minutter efter påbegyndelsen af den indledende udtagning af emissionsprøver, jf. punkt 5.5.8. De forløbne tidsrum registreres. Hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket måles for at finde slutværdierne C_{H2f} , T_f og P_f for prøvning ved svigtende ladning, som skal benyttes ved beregningen i punkt 6.

6. BEREGNING

Ved hjælp af de i punkt 5 beskrevne hydrogenemissionsprøvninger kan hydrogenemissionen fra den normale ladefase og den svigtende ladefase beregnes. Hydrogenemissionen fra hver af disse faser beregnes ved hjælp af udgangs- og slutmålingerne af hydrogenkoncentrationen, temperaturen og trykket i prøvelokalet samt prøvelokalets nettorumindhold.

Der benyttes følgende formel:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

hvor

M_{H2} = hydrogenmasse (gram)

C_{H2} = målt hydrogenkoncentration i prøvelokalet (ppm volumenkulstof)

V = prøvelokalets nettovolumen (m^3) med fradrag af køretøjets volumen med vinduer og bagagerumsklap åbne. Hvis køretøjets volumen ikke er bestemt, fratrækkes et volumen på $1,42 m^3$

V_{ud} = kompensationsvolumen i m^3 ved prøvningstemperatur og -tryk

T = rumtemperatur i prøvelokalet i K

P = absolut tryk i prøvelokalet i kPa

k = 2,42

hvor i er udgangsværdien

f er slutværdien.

6.1. Prøvningsresultater

Hydrogenmasseemissionen for køretøjer er:

MN = hydrogenmasseemissionen ved prøvning under normal ladning i gram

MD = hydrogenmasseemissionen ved prøvning under svigtende ladning i gram.

Tillæg 1

KALIBRERING AF Udstyr til PRØVNING AF HYDROGENEMISSION**1. KALIBRERINGSHYPPIGHED OG KALIBRERINGSMETODER**

Alt apparatur skal kalibreres inden første ibrugtagning og derefter så hyppigt som nødvendigt, dog under alle omstændigheder inden for den måned, der går forud for typegodkendelsesprøvningen. De kalibreringsmetoder, der kan anvendes, er beskrevet i dette tillæg.

2. KALIBRERING AF PRØVELOKALET**2.1. Bestemmelse af prøvelokalets indvendige volumen**

- 2.1.1. Inden prøvelokalet tages i brug første gang, bestemmes dets indvendige volumen på følgende måde: Lokalets indvendige mål måles omhyggeligt, idet der tages højde for uregelmæssigheder som f.eks. stivere. Lokalets indvendige volumen bestemmes ud fra disse målinger.

Prøvelokalet skal fastlåses på et fast volumen ved en fast rumtemperatur på 293 K. Denne nominelle volumen skal kunne gentages med en tolerance på $\pm 0,5\%$ af den registrerede værdi.

- 2.1.2. Nettovolumenet bestemmes ved at fratrække $1,42\text{ m}^3$ fra lokalets indvendige volumen. I stedet for $1,42\text{ m}^3$ kan fratrækkes prøvekøretøjets faktiske volumen med bagagerumsklap og vinduer åbne.

- 2.1.3. Prøvelokalet kontrolleres som beskrevet i punkt 2.3. Hvis hydrogenmassen ikke svarer til den indsprøjtede masse inden for $\pm 2\%$, foretages de fornødne indgreb for at afhjælpe problemet.

2.2. Bestemmelse af baggrundsemissionen i lokalet

Denne operation tjener til at afgøre, om prøvelokalet indeholder materialer, der udsender væsentlige mængder hydrogen. Kontrollen udføres ved prøvelokalets ibrugtagning, efter hver aktivitet i prøvelokalet, der kan påvirke baggrundsemissionen, og under alle omstændigheder mindst én gang om året.

- 2.2.1. For et prøvelokale med variabelt volumen kan der måles med fastlåst eller ikke fastlåst volumen, jf. punkt 2.1.1. Rumtemperaturen skal fastholdes på $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$ i nedennævnte firetimers periode.

- 2.2.2. Prøvelokalet kan være forseglet med ventilatoren i gang i op til 12 timer, inden den fire timer lange udtagning af baggrundsprøver begynder.

- 2.2.3. Analysatoren kalibreres (hvis dette er påkrævet) og nulstilles, og måleområdet bestemmes.

- 2.2.4. Prøvelokalet udluftes, indtil der opnås en stabil værdi for hydrogen; Ventilatoren slås til, hvis den ikke allerede er i gang.

- 2.2.5. Prøvelokalet forsegles, og baggrundskoncentrationen af hydrogen, temperaturen og barometertrykket måles. Disse udgør udgangsværdierne C_{H_2i} , T_i og P_i til brug ved beregningen af prøvelokalets baggrundsemission.

- 2.2.6. Kammeret kan lades henstå uberørt i fire timer med ventilatoren i gang.

- 2.2.7. Derefter måles hydrogenkoncentrationen i lokalet med den samme analysator. Temperaturen og barometertrykket måles ligeledes. Disse udgør slutværdierne C_{H_2f} , T_f og P_f .

- 2.2.8. Ændringen i massen af hydrogen i prøvelokalet i prøvetidsrummet beregnes i henhold til punkt 2.4 og må ikke overstige $0,5\text{ g}$.

2.3. Kalibrering af prøvelokalet og prøve for hydrogenretention

Kalibreringen af prøvelokalet og prøven for hydrogenretention giver en kontrol af det i punkt 2.1 beregnede volumen og samtidig et mål for eventuelle lækager. Måling af lækager udføres ved prøvelokalets ibrugtagning, efter hver aktivitet i prøvelokalet, der kan påvirke prøvelokalets integritet, og derefter under alle omstændigheder mindst en gang om måneden. Hvis seks på hinanden følgende månedlige retentionskontroller er gennemført, uden at der har skullet foretages korrektioner, kan målingen af lækager derefter foretages en gang i kvartalet, så længe indgreb ikke er påkrævede.

- 2.3.1. Prøvelokalet udluftes, indtil der opnås en stabil hydrogenkoncentration. Ventilatoren slås til, hvis den ikke allerede er i gang. Hydrogenanalysatoren nulstilles og kalibreres (hvis dette er påkrævet) og dens måleområde indstilles.
- 2.3.2. Prøvelokalet fastlåses til det nominelle volumen.
- 2.3.3. Rumtemperaturstyringssystemet slås til (hvis det ikke allerede er i gang) og indstilles til en udgangstemperatur på 293 K.
- 2.3.4. Når målekammeret udviser en stabil temperatur på $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$, forsegles lokalet, og baggrundskoncentration, temperatur og barometertryk måles. Disse målinger repræsenterer udgangsmålingerne C_{H2i} , T_i og P_i til brug ved kalibreringen af prøvelokalet.
- 2.3.5. Prøvelokalet skal ikke længere være fastlåst til det nominelle volumen.
- 2.3.6. En mængde på ca. 100 g hydrogen sprøjtes ind i prøvelokalet. Hydrogenmassen måles med en nøjagtighed på $\pm 2\%$ af den målte værdi.
- 2.3.7. Efter fem minutters forløb, hvorunder luften i prøvelokalet blandes, måles hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket. Disse udgør slutværdierne C_{H2f} , T_f og P_f til brug ved kalibrering af prøvelokalet samt udgangsværdierne C_{H2i} , T_i og P_i til brug for retentionsprøven.
- 2.3.8. Ved hjælp af målingerne i punkt 2.3.4 og 2.3.7 og formlen i punkt 2.4 beregnes massen af hydrogen i prøvelokalet. Denne masse skal være $\pm 2\%$ af den hydrogenmasse, der er målt i overensstemmelse med punkt 2.3.6.
- 2.3.9. Luften i prøvelokalet skal have mulighed for at blande sig i mindst 10 timer. Når den periode er gået, måles og registreres den endelige hydrogenkoncentration, temperaturen og barometertrykket. Disse udgør slutværdierne C_{H2f} , T_f og P_f for hydrogenretentionskontrollen.
- 2.3.10. Ved hjælp af formlen i punkt 2.4 beregnes hydrogenmassen ud fra målingerne i punkt 2.3.7 og 2.3.9. Denne masse må højst afvige 5 % fra den i punkt 2.3.8 beregnede hydrogenmasse.
- 2.4. Beregning

Beregningen af nettoændringen i hydrogenmassen i prøvelokalet benyttes til at bestemme prøvelokalets baggrundskoncentration af hydrogen og dets lækage. Udgangs- og slutværdierne af hydrogenkoncentrationen, temperaturen og barometertrykket benyttes i nedenstående formel til beregning af masseændringen:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

hvor:

M_{H2} = hydrogenmasse (gram)

C_{H2} = målt hydrogenkoncentration i prøvelokalet (ppm volumenkulstof)

V = prøvelokalets volumen (m^3) som målt i punkt 2.1.1

V_{ud} = kompensationsvolumen (m^3) ved prøvningstemperatur og -tryk

T = rumtemperatur i prøvelokalet i K

P = absolut tryk i prøvelokalet i kPa

k = 2,42

hvor: i er udgangsværdien

f er slutværdien.

3. KALIBRERING AF HYDROGENANALYSATOR

Analysatoren bør kalibreres ved hjælp af hydrogen i luft og rensat syntetisk luft. Se bilag 7, punkt 4.8.2.

Hvert af de normalt benyttede måleområder kalibreres på følgende måde.

- 3.1. Kalibreringskurven bestemmes ved mindst fem kalibreringspunkter, der er så jævnt fordelt over måleområdet som muligt. Den nominelle koncentration af kalibreringsgassen med den højeste koncentration skal være mindst 80 % af fuldt skalaudslag.
- 3.2. Kalibreringskurven beregnes ved hjælp af de mindste kvadraters metode. Hvis der derved fremkommer et polynomium af mere end tredje grad, skal der mindst være lige så mange kalibreringspunkter som polynomiets grad plus to.
- 3.3. Kalibreringskurven må ikke afvige med mere end 2 % fra den nominelle værdi for hver kalibreringsgas.
- 3.4. Ved hjælp af de polynomiumskoefficienter, der udledes af punkt 3.2 ovenfor, udarbejdes en tabel over analysatorens aflæsninger i forhold til den reelle koncentration med skalaindelinger, der ikke er større end 1 % af fuldt skalaudslag. Dette gøres for hvert måleområde, der kalibreres.

Tabellen skal desuden indeholde andre relevante data som f.eks.:

- a) kalibreringsdato
 - b) måleområde- og nulstillingspotentiometeraflæsninger (evt.)
 - c) nominel skala
 - d) referencedata for hver kalibreringsgas
 - e) den faktiske og den viste værdi for hver kalibreringsgas samt forskellen i procent
 - f) analysatorens kalibreringstryk.
- 3.5. Andre metoder (f.eks. computer eller elektronisk skalaomskifter) kan anvendes, hvis det godtgøres over for den tekniske tjeneste, at disse metoder sikrer tilsvarende nøjagtighed.

Tillæg 2

VÆSENTLIGE KRAVETILSKRÆV FOR KØRETØJSFAMILIEN

1. Parametre, der definerer familien hvad angår hydrogenemission

Familien kan bestemmes ud fra grundlæggende konstruktionsparametre, der skal være fælles for køretøjer i familien. I visse tilfælde kan parametrene gribe ind i hinanden. Dette må også tages i betragtning for at sikre, at kun køretøjer med ensartede egenskaber hvad angår hydrogenemission medtages i familien.

2. Med henblik herpå anses de køretøjstyper, hvor nedenstående parametre er identiske, for at tilhøre samme hydrogenemissionsgruppe.

Traktionsbatteri:

- a) batteriets fabriksmærke eller handelsnavn
- b) angivelse af alle typer anvendte elektro-kemiske par
- c) antal battericeller
- d) antal batterimoduler
- e) maksimal batterispænding (V)
- f) batterienergi (kWh)
- g) gaskombinationsforhold (i %)
- h) type(r) ventilation til batterimodul(er) eller batteripakker
- i) type kølesystem (eventuelt)

Indbygget lader:

- a) de forskellige ladedeles mærke og type
 - b) nominel udgangsstrøm (kW)
 - c) maksimal ladespænding (V)
 - d) maksimal ladeintensitet (A)
 - e) styreenhedens mærke og type (eventuelt)
 - f) diagram over drift, styring og sikkerhed
 - g) karakteristik af ladeperioder.
-

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA